

ΤΟ ΕΞΥΠΝΟΤΕΡΟ

Δεν υπάρχει χαμένο αντικείμενο, που να μη το βρούμε χάρι στην υπερευαίσθητη όσφρησή του

Το πιο εξυπνό σκυλί του κόσμου είναι χωρίς άλλο εκείνο, που ανήκει στον Στέντ "Αντερσεν", κάτοικο του δανικού νησιού Φούνεν. Το ζώο αυτό, ένα κοινό κατά τα άλλα τσουτσουσκύλο, έχει τόσο υπερευαίσθητη όσφρηση, ώστε δεν υπάρχει περίπτωση, που να μη μπορεί να εντοπίσει ένα χαμένο αντικείμενο, μυρίζοντας την περιοχή όπου το αντικείμενο αυτό παρέπεσε. Έτσι κι αν πρόκειται για δολόκληρο δάσος με έκτασι χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων.

Από τον καιρό που ο Ρόλφ — αυτό είναι το όνομα του σκυλιού — και το αφεντικό του άρχισαν να κάνουν αυτή τη δουλειά, δηλαδή από εδώ κι έφτα χρόνια, έχουν βρει και γυρίσει στους κατοίκους των ρολόγια, κοσμήματα, λεφτά, εργαλεία, αγγεία, χήνες, γουρουνιά, σκυλιά, που ή άδεια τους φταίνε συνολικά τα τρία εκατομμύρια δανικές κορώνες. Η καταπληκτική μύτη του Ρόλφ ανακάλυψε όλα αυτά τα πράγματα κι έμψαυα πράγματα σε χωράφια, σε δάση, σε πολυσύχναστους δρόμους, σε σπιτία, σε μαγαζιά, σε εργοστάσια, ακόμα και θαμμένα στο χώμα.

Ο αφεντικός του, που το επάγγελμά του είναι καταπολέμηση και μάλιστα στην πόλη Γκλάμπεργκ, έχει τώρα ένα υπάλληλο στο μαγαζί του, για να είναι ελεύθερος να ανταποκρίνεται στις προσλήψεις, που του γίνονται από ανθρώπους, που χάνουν κάτι και δε μπορούν να το βρουν μόνοι τους. Οι προσλήψεις αυτές είναι εξαιρετικές κι έφτασαν το χρόνο. Όπως λέει ο "Αντερσεν", τέσσερις στίς πέντε φορές, ο Ρόλφ βρίσκει το χαμένο αντικείμενο. Τη μία φορά, όπως πιστεύει ο κύριος του, δεν το βρίσκει για τον απλούστατο λόγο, ότι το αντικείμενο δεν υπάρχει πια εκεί που τον βάζουν να ψάξει.

Κάθε φορά, που κουδουνίζει το τηλεφώνιο στο μαγαζάκι του "Αντερσεν", ο Ρόλφ σπληνώνει τ' αυτιά. "Αν ακούση να αναφέρεται ένα από τα δέκα-δώδεκα πράγματα, που πιο συχνά χάνονται να καλητάνε να βρη, τρέχει στο ανυπόμονο να ξεκινήσουν με το αφεντικό του. Στο δρόμο, ο "Αντερσεν" του επαναλαμβάνει πολλές φορές το όνομα του αντικείμενου, για το οποίο πρόκειται. Αφού φτάσουν στο μέρος της έρευνας, ο Ρόλφ παίρνει τις οδηγίες του κυρίου του κι αρχίζει το ψάξιμο. Τρέχει κάνοντας κύκλους, ξαναγυρίζει στα βήματα του, πηγαίνει από εδώ κι από εκεί, ώπου πιάνει την ανεπαίσθητη και μακρινή μυρωδιά του χαμένου αντικείμενου, που μπορεί να βρίσκεται πολύ πιο πέρα απ' όπου όλοι φανταζόνταν.

Τέσσερις φορές στίς πέντε ο Ρόλφ βρίσκει το χαμένο αντικείμενο.

Εδώ και τρία χρόνια, ο "Εντσερντ Κρίστενσεν", ένας έμπορος από το Γκλάμπεργκ, είχε χάσει το χρυσό ρολόι του στο γειτονικό δάσος, ενώ κυνηγούσε άγριογούρουνα. Ήταν πια νύχτα όταν αποτάθηκε στον "Αντερσεν. Αύτως τότε, πήρε ένα ηλεκτρικό φανάρι κι έβαλε το Ρόλφ να μάζη το δάσος του δάσους, που η έκτασή του έφτανε εξακόσια πενήντα εκτάρια. Τρεις ώρες αργότερα, το σκυλί όχι μόνο είχε βρει το ρολόι, αλλά είχε φέρει πίσω εδω-συνείδητα και μια ιλουζία... κάλυκες, που είχαν πεταχτεί από το σπύλο του Κρίστενσεν.

Κάποτε ένας κτηματίας, που είχε επισκεφτεί μια έκταση ζώων, ζήτησε τόσο δυνατά, ώστε έχασε τη γωνία κορώνα ενός δοντιού του. Ο Ρόλφ τη βρήκε άκριτος μέσα από το σημείο όπου είχε συμβεί το... μοιραίο φτάρισμα, σ' ένα έδαφος σκεπασμένο από χαμηλό χορτάρι, που είχε πατηθεί από το πέρασμα εκατοντάδων ατόμων. Μια άλλη φορά, ένας γεωργός έχασε στο χωράφι του χίλια χαρτονομίσματα και μερικά κέρματα. Ο Ρόλφ τα βρήκε όλα εκτός από δυο πεντάρες!...

Κάποιος Μόγκενς Πέντερσεν άφησε να παίξει η κορούλα του Γιούτα, ηλικίας οχτώ χρόνων, μ' ένα όμορφο χρυσό ρολόι, που είχε κληρονομήσει από τη γιαγιά της. Η Γιούτα το έχασε μέσα σ' ένα αχρώνα. Πεινιχτά παιδιά έψαξαν ώρες δολοκλήρες για να το βρουν, αλλά το κάκω. Την άλλη μέρα, ήρθαν οι χωροφύλακες μ' ένα αστυνομικό σκυλί. "Υστερα έφεραν κι' άλλο ένα τέτοιο σκυλί. Αλλά κανένα από τα δυο δεν ανακάλυψε το οικογενειακό ρολόι.

ΣΚΥΛΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

κό εκείνο κεμήλιο. Μετά από εννιά μέρες, στείλανε και φωνάσανε το Ρόλφ. Χωρίς να δώσει καθόλου προσοχή στον αχρώνα, ο Ρόλφ άρχισε να ψάχνει γύρω από ένα λάκκο, που βρισκόταν λίγο πιο πέρα και μέσα σε μερικά λεπτά της ώρας βρήκε το περιημένο ρολόι. Κάποιος είχε πάρει λίγο αχέρο με μια τσουγκράνα και το είχε πετάξει μαζί με το ρολόι στο λάκκο.

Όλε "Ερίεν, ένας άλλος κτηματίας της περιοχής, είχε χάσει το πορτοφόλι του, ενώ οδηγούσε μια θρηστική μηχανή. Αλλά ο Ρόλφ παραμέλησε δολέτα τις θημιονές, που ήταν στο χωράφι του "Ερίεν. Υπακούοντες στην αλάνθαστη όσφρησή του, κατευθύνθηκε σ' ένα άλλο αγρόκτημα, που βρισκόταν κάπου πεντακόσια μέτρα πιο πέρα. Εκεί βρήκε το πορτοφόλι, χωμένο σε μια σχισμή της θρηστικής μηχανής, που ο "Ερίεν την είχε δανείσει στον άλλο κτηματία.

Συνήα ο Ρόλφ ξαναβρίσκει αντικείμενα, που οι κάτοχοι τους δεν ήξεραν καν ότι τα είχαν χάσει. Ένας μικρούλης πρόσκοπος, που είχε κοιμηθεί σ' ένα αχρώνα, είχε χάσει το πορτοφόλι του. Κάπου δέκα παιδιά της ομάδας του έψαξαν του κάκου και στο τέλος ζήτησαν τη βοήθεια του Ρόλφ. Εκτός, λοιπόν, από το πορτοφόλι, το σκυλί τράβηξε μέσα από το ξερό χόρτο ένα ζευγάρι φουσαρμίνες, τρεις πέννες, ένα ηλεκτρικό φανό, μία σφυρίχτρα, το στομίο μιας τρουμπέτας κι' ένα... παπούτσι.

Κάποτε συνέβη και το εξής ιούστιμο. Ο κύριος του τον είχε μαλλώνει άσχημα, γιατί δεν είχε καταφέρει να βρη ένα χαμένο ρολόι. Ο Ρόλφ απομακρύνθηκε με την ούρα κάτω από τα σκέλη, ταπεινωμένος. "Υστερα από λίγο, λοιπόν, ξαναγύρισε θριαμβευτικά μ' ένα ρολόι ανάμεσα στα δόντια, ενώ από πίσω του έτρεχε ένας μισόγυμνος άνθρωπος, που φώναζε έξαλλος:

— Ήτανόμουν, όταν αυτό το παλιόσκυλο τρύπωσε από τη μισάνοιχτη πόρτα και μου άρπαξε το ρολόι πάνω από το τραπέζι.

Φυσικά, τίποτα δε γίνεται μέσα στο σπίτι του "Αντερσεν. Ο Ρόλφ, πάντα πρόθυμος, μαζεύει και φέρνει στον κύριο του νομίσματα, καρδιά, κομμάτια...

Ο "Αντερσεν" διλέξε το Ρόλφ από τα πέντε κουτάκια της σκύλας ενός φίλου του. Του είχε κάνει εντύπωση το γεγονός, ότι εκείνο το κουτάκι μύριζε το έδαφος γύρω του με περισσότερο ζήλο από τα αδελφάκια του. "Υστερα από πέντε μήνες, ο Ρόλφ βρήκε το πρώτο ρολόι που άνηκε σ' ένα γείτονα. Κι' ύστερα από ένα χρόνο, αφού ο κύριος του τον γύμνασε, είχε γίνει πια... επαγγελματίας!

Το μολιέ βάφο

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΜΟΥΝ της υπηρεσίας στην αστυνομία δταν με είδοποίησαν απ' το νοσοκομείο πως είχε πεθάνει εκεί ο γνωστός πορτραίτιστας "Αντριαν Σούφολκ και πως δε μπορούσαν να δώσουν πιστοποιητικό θανάτου. Ο γιατρός μου εξήγησε:

— Υποπτεύομαι, κύριε επιθεωρητά, ότι πρόκειται για δηλητηρίαση μ' ένα σπάνιο και ισχυρότατο δηλητήριο, που προέρχεται από την "Ανατολή και δεν έχει μελετηθεί από την επιστήμη. Το λένε «μουσκοβιτρίνη». Δεν υπάρχει αντίδοτο γι' αυτό. Δεν ξέρω δε νάχη ξαναχρησιμοποιηθεί άλλοτε στην Ευρώπη.

— Πως, λοιπόν, κάνετε τη διάγνωση; απόρησα. Υπάρχει κανένα χαρακτηριστικό σύμπτωμα;

— Βεβαίως. Μαυρίζουν τα νύχια χεριών και ποδιών... Το ξέρω, γιατί είμενα άλλοτε στην "Ανατολή, όπου είδα αρκετές τέτοιες περιπτώσεις... Το βγάδουν από ένα παρασπτικό φωτό της τροπικής ζούγκλας. Μοιάζει σ' ασιρόπι και σκοτώνει σε 3 ώρες ακριβώς.

— Δεν ξέρω... Πάντως, δε μπορώ να δώσω πιστοποιητικό θανάτου, αν δε ξακαθαρίστη αυτή η υπόθεση.

Πήγα στο σπίτι όπου είχε το ατελιέ του ο Σούφολκ. Μου άνοιξε μία φηλή και ώραία γυναίκα. Ήταν η κ. Χόκιν, η σπιτονοικοκυρά του. Φαίνονταν πως είχε κλάψει πολύ για το θάνατο του ζωγράφου.

Της εξήγησα ποιός ήμουν.

— Ήταν φοβερό!... μου είπε. Τόσο νέος!... μόλις 34 χρονών!... και διάσημος κιάλας!...

Πήγε ύστερα να μου φέρη ένα τσάι. Κύτταζε, στο μεταξύ, γύρω μου. Το ατελιέ ήταν όπως το είχε αφήσει ο Σούφολκ. Πάνω σ' ένα καβαλέτο, βρισκόταν το μισοτελειωμένο πορτραίτο μιας νέας κοπέλλας. Το πρόσωπό της φαίνονταν ολοζώντανο. Ποιά να ήταν, άραγε;

Θα ήθελα να ψάξω παντού, αλλά δεν είχα εντολίμα. Πρόλαβα μόνο να ρίξω μία ματιά μέσα σ' ένα ντουλάπι. Η κ. Χόκιν ξαναγύρισε, φέροντας το δίσκο με το τσάι. Το χέρι της έτρεμε, καθώς το σερβίριζε στα φλυτζάνια.

— Έχω πληγώσει λίγο στο δάχτυλο και πονάω, μου είπε. Ξεράτε από καιρό το ζωγάφο; τη ρώτησα. Μπορείτε να με φέρετε σ' επαφή με την οικογένειά του;

— Τον ήξερα πολλά χρόνια... σ' όλη μου τη ζωή. Ήταν δλομόναχος, δεν είχε συγγενείς.

— Ήταν μεγάλο ταλέντο... Κυττάντε αυτό το πορτραίτο της λεπτής μελαχροίνης κοπέλλας! Λες πως θα σου μιλήση...

Η κ. Χόκιν έκανε ένα μορφοσμό. Κατάλαβα από το ύφος της πως έκρυβε κάποια ζήλεια ή μίσος. "Επρεπε να επαφελθώ σ' αυτό, για να μάθω ίσως κάτι χρήσιμο!

— Δεν έχω ξαναδωθί ωραιότερο κορίτσι, επέμεινα. Ποιά είναι;

— Μία παλιομιάδα! πρόφερε η κ. Χόκιν, με σφιγμένα δόντια. Τι ήθελε και την κουβαλούσε εδώ ο "Αντριαν;

— Μιγάδα; Και που βρήκε εδώ; ρώτησα μ' ενδιαφέρον. Τη λένε Κάρελ Πίνωρ. Γεννήθηκε σε μία καλύβα στη φυτεία του πατέρα μου, στην Κεϋλάνη... Ο πατέρας του "Αντριαν κι' ο δικός μου ήταν συνεταιροί τότε...

Μητέρα της Κάρελ ήταν μία θαγενής εργάτρια και πατέρα της ένας "Ολλανδός έντομολόγος.

Μία σκέψη πέρασε σαν αστραπή απ' το μυαλό μου: "Η Κεϋλάνη βρισκόταν στην "Ανατολή... κι' έχει τροπικές ζούγκλες!

— Μπορείτε να μου δώσετε τη διεύθυνση της μίς Πίνωρ; ρώτησα άμεσως.

— Μα η κ. Χόκιν δε φάνηκε να μ' άκουσε. "Εκλαιγε σιωπηλά.

— Ο "Αντριαν κι' εγώ μαλλώναμε εξ αιτίας της! Ξέσπασε με ξαφνική μανία, τη ρώτησα.

— Για ποιά λόγο; τη ρώτησα. Με κύτταζε με δακρυμένα μάτια.

— Ήταν φιλένδο του, μου εξήγησε. Τη στιγμή εκείνη, χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. "Η κ. Χόκιν πήγε ν' ανοίξη. Άκουσα ύστερα τη φωνή της:

— Όχι, δε θα ξαναπατήσετε ποτέ το πόδι σας σ' αυτό το σπίτι! Έλεγε.

Βγήκα άμέσως στο νάλ και είδα τη μελαχροινή κοπέλλα του πορτραίτου. Ήταν αληθινά ωραίατατη.

— Η μίς Πίνωρ; είπα. Σκόπευα ακριβώς γάρβω να σας βρω, γι' αυτή την τραγωδία που συνέβη τόσο ξαφνικά... Λέγομαι Γκιλχριστ κι' είμαι αστυνομικός επιθεωρητής... Δεν περνάτε μέσα;

— Όχι! διαμαρτυρήθηκε η κ. Χόκιν.

— Άλλ' η Κάρελ Πίνωρ προχώρησε μέσα στο ατελιέ, ήρεμη κι' αξιοπρεπής. Ήξερε να επιβάλει την θέλησή της. Κι' όμωσ καταλάβαινα πως πονούσε βαθύτατα απ' την άλλη...

— Πως πεθανε έτσι ξαφνικά ο "Αντριαν; με ρώτησε. Δεν είχε τίποτα, όταν χωρίσαμε στίς 5.

— Το ίδιο και στίς 5/2, που του έφερα το τσάι του ήταν περίφημο στην υγεία του, διέκρινε η κ. Χόκιν. Μά, όταν ξαναμνησκά στο ατελιέ, κατά τις 6 και 20', τον βρήκα σχεδόν ανίστατο.

— Τον ξέρατε καλά, μίς Πίνωρ; ρώτησα.

— Η κοπέλλα με κύτταζε στα μάτια κι' απάντησε: "Είμαι γυναίκα του, κύριε επιθεωρητά.

— Η κ. Χόκιν πήδησε όρθια κι' άκούμπησε κάπου για να μ' πείση. — Όχι, όχι! Δεν είν' αλήθεια!... τραύλισε.

— Είχαμε παντρευτεί πρό 10 ημερών, εξήγησε η κοπέλλα. Άλλ' ο "Αντριαν δεν ήθελε καμμία αρεσκία.

— Μπορείτε να μου διηγηθείτε τί συνέβη γι' αυτό; είπα μαλακά.

— Είχα έρθει εδώ κατά τις 2, γιατί ο "Αντριαν ήθελε να τελειώση το πορτραίτο μου. "Επρόκειτο να φύγουμε αύριο για την "Ισπανία, για να τα προφυλάξω απ' την ύγρασία.

για ένα μήνα... Αφού ποζάρησα λίγη ώρα, μου ζήτησε ένα τσάι. Δε βρήκα ζάχαρη, θυμήθηκα τότε πως υπήρχε μέσα στο ντουλάπι ένα μπλέ βάφο με άρωματισμένο σιρόπι κανέλας, κι' έβαλα μία κουταλιά απ' αυτό στο τσάι του για να μπορέση να το πιή.

— Τι ώρα ήταν τότε; ρώτησα.

— Τέσσερες περίπου.

— Η καρδιά μου χτύπησε δυνατά. "Απ' τις 4 ως τις 7 περίπου που πέθανε ο "Αντριαν Σούφολκ στο νοσοκομείο, μεσολαβούσαν τρεις ώρες ακριβώς! Και ήξερα — γιατί είχα ήδη κυττάξει εκεί μέσα — πως δεν υπήρχε κανένα βάφο με σιρόπι μέσ' στο ντουλάπι...

— Θέλω αυτό το βάφο, είπα. Πρέπει να το δώσω για εξέταση στο τοξικολογικό εργαστήριο.

— Η κ. Χόκιν έγινε κατάχλωπη. Τα πόδια της λυγίσαν. Τη βοήθησα να βαλθώ στο ντιβάνι και παρακάλεσα την Κάρελ να την προσέχη, ώπου να της φέρω λίγο νερό.

Βρήκα στην κοιλίνα ένα ποτήρι. Κόντευε όμως να μου πέση απ' το γέσο, όταν διέκρινα ένα κομματάκι μπλέ ποραελάνης, κολλημένο στην άκρη ενός σφουριού που σπάζανε τα καρβουνά. Τόσπρωτα με προσοχή μέσα σ' ένα κουτάλι, με την άκρη του στυλό μου. Όταν γύρισα στο ατελιέ, η Κάρελ

είχε πεθάνει. Τη ρώτησα, στο μεταξύ, γύρω μου. Το ατελιέ ήταν όπως το είχε αφήσει ο Σούφολκ. Πάνω σ' ένα καβαλέτο, βρισκόταν το μισοτελειωμένο πορτραίτο μιας νέας κοπέλλας. Το πρόσωπό της φαίνονταν ολοζώντανο. Ποιά να ήταν, άραγε;

Θα ήθελα να ψάξω παντού, αλλά δεν είχα εντολίμα. Πρόλαβα μόνο να ρίξω μία ματιά μέσα σ' ένα ντουλάπι. Η κ. Χόκιν ξαναγύρισε, φέροντας το δίσκο με το τσάι. Το χέρι της έτρεμε, καθώς το σερβίριζε στα φλυτζάνια.

— Έχω πληγώσει λίγο στο δάχτυλο και πονάω, μου είπε. Ξεράτε από καιρό το ζωγάφο; τη ρώτησα. Μπορείτε να με φέρετε σ' επαφή με την οικογένειά του;

— Τον ήξερα πολλά χρόνια... σ' όλη μου τη ζωή. Ήταν δλομόναχος, δεν είχε συγγενείς.

— Ήταν μεγάλο ταλέντο... Κυττάντε αυτό το πορτραίτο της λεπτής μελαχροίνης κοπέλλας! Λες πως θα σου μιλήση...

Η κ. Χόκιν έκανε ένα μορφοσμό. Κατάλαβα από το ύφος της πως έκρυβε κάποια ζήλεια ή μίσος. "Επρεπε να επαφελθώ σ' αυτό, για να μάθω ίσως κάτι χρήσιμο!

— Δεν έχω ξαναδωθί ωραιότερο κορίτσι, επέμεινα. Ποιά είναι;

— Μία παλιομιάδα! πρόφερε η κ. Χόκιν, με σφιγμένα δόντια. Τι ήθελε και την κουβαλούσε εδώ ο "Αντριαν;

— Μιγάδα; Και που βρήκε εδώ; ρώτησα μ' ενδιαφέρον. Τη λένε Κάρελ Πίνωρ. Γεννήθηκε σε μία καλύβα στη φυτεία του πατέρα μου, στην Κεϋλάνη... Ο πατέρας του "Αντριαν κι' ο δικός μου ήταν συνεταιροί τότε...

Μητέρα της Κάρελ ήταν μία θαγενής εργάτρια και πατέρα της ένας "Ολλανδός έντομολόγος.

Μία σκέψη πέρασε σαν αστραπή απ' το μυαλό μου: "Η Κεϋλάνη βρισκόταν στην "Ανατολή... κι' έχει τροπικές ζούγκλες!

— Μπορείτε να μου δώσετε τη διεύθυνση της μίς Πίνωρ; ρώτησα άμεσως.

— Μα η κ. Χόκιν δε φάνηκε να μ' άκουσε. "Εκλαιγε σιωπηλά.

— Ο "Αντριαν κι' εγώ μαλλώναμε εξ αιτίας της! Ξέσπασε με ξαφνική μανία, τη ρώτησα.

— Για ποιά λόγο; τη ρώτησα. Με κύτταζε με δακρυμένα μάτια.

— Ήταν φιλένδο του, μου εξήγησε. Τη στιγμή εκείνη, χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. "Η κ. Χόκιν πήγε ν' ανοίξη. Άκουσα ύστερα τη φωνή της:

— Όχι, δε θα ξαναπατήσετε ποτέ το πόδι σας σ' αυτό το σπίτι! Έλεγε.

Βγήκα άμέσως στο νάλ και είδα τη μελαχροινή κοπέλλα του πορτραίτου. Ήταν αληθινά ωραίατατη.

— Η μίς Πίνωρ; είπα. Σκόπευα ακριβώς γάρβω να σας βρω, γι' αυτή την τραγωδία που συνέβη τόσο ξαφνικά... Λέγομαι Γκιλχριστ κι' είμαι αστυνομικός επιθεωρητής... Δεν περνάτε μέσα;

— Όχι! διαμαρτυρήθηκε η κ. Χόκιν.

— Άλλ' η Κάρελ Πίνωρ προχώρησε μέσα στο ατελιέ, ήρεμη κι' αξιοπρεπής. Ήξερε να επιβάλει την θέλησή της. Κι' όμωσ καταλάβαινα πως πονούσε βαθύτατα απ' την άλλη...

— Πως πεθανε έτσι ξαφνικά ο "Αντριαν; με ρώτησε. Δεν είχε τίποτα, όταν χωρίσαμε στίς 5.

— Το ίδιο και στίς 5/2, που του έφερα το τσάι του ήταν περίφημο στην υγεία του, διέκρινε η κ. Χόκιν. Μά, όταν ξαναμνησκά στο ατελιέ, κατά τις 6 και 20', τον βρήκα σχεδόν ανίστατο.

— Τον ξέρατε καλά, μίς Πίνωρ; ρώτησα.

— Η κοπέλλα με κύτταζε στα μάτια κι' απάντησε: "Είμαι γυναίκα του, κύριε επιθεωρητά.

— Η κ. Χόκιν πήδησε όρθια κι' άκούμπησε κάπου για να μ' πείση. — Όχι, όχι! Δεν είν' αλήθεια!... τραύλισε.

— Είχαμε παντρευτεί πρό 10 ημερών, εξήγησε η κοπέλλα. Άλλ' ο "Αντριαν δεν ήθελε καμμία αρεσκία.

— Μπορείτε να μου διηγηθείτε τί συνέβη γι' αυτό; είπα μαλακά.

— Είχα έρθει εδώ κατά τις 2, γιατί ο "Αντριαν ήθελε να τελειώση το πορτραίτο μου. "Επρόκειτο να φύγουμε αύριο για την "Ισπανία, για να τα προφυλάξω απ' την ύγρασία.

— Είχα έρθει εδώ κατά τις 2, γιατί ο "Αντριαν ήθελε να τελειώση το πορτραίτο μου. "Επρόκειτο να φύγουμε αύριο για την "Ισπανία, για να τα προφυλάξω απ' την ύγρασία.

— Είχα έρθει εδώ κατά τις 2, γιατί ο "Αντριαν ήθελε να τελειώση το πορτραίτο μου. "Επρόκειτο να φύγουμε αύριο για την "Ισπανία, για να τα προφυλάξω απ' την ύγρασία.

— Είχα έρθει εδώ κατά τις 2, γιατί ο "Αντριαν ήθελε να τελειώση το πορτραίτο μου. "Επρόκειτο να φύγουμε αύριο για την "Ισπανία, για να τα προφυλάξω απ' την ύγρασία.

— Είχα έρθει εδώ κατά τις 2, γιατί ο "Αντριαν ήθελε να τελειώση το πορτραίτο μου. "Επρόκειτο να φύγουμε αύριο για την "Ισπανία, για να τα προφυλάξω απ' την ύγρασία.

— Είχα έρθει εδώ κατά τις 2, γιατί ο "Αντριαν ήθελε να τελειώση το πορτραίτο μου. "Επρόκειτο να φύγουμε αύριο για την "Ισπανία, για να τα προφυλάξω απ' την ύγρασία.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ για τις γυναίκες

ΞΗΡΟ ΚΑΙ ΛΙΠΑΡΟ ΔΕΡΜΑ

Κάθε γυναίκα πρέπει να ξέρη αν το δέρμα της είναι ξηρό ή λιπαρό, γιατί οτι ωφελει το ένα δέρμα, βλάπτει το άλλο.

Όσες έχουν ξηρό δέρμα, πρέπει ν' αποφεύγουν το ζύδι, το τσάι, τον καφέ και τ' αλμυρά και να προτιμούν τις λιπαρές τροφές.

Αντίθετα, όσες έχουν λιπαρό δέρμα, θ' αποφεύγουν τις λιπαρές τροφές, θα τρώνε άφθονα χορτά και θα πίνουν λεμονάδες και πορτοκαλάδες.

Για το ξηρό δέρμα συνιστάται η εξής ποσότητα: Αμυγδαλόαδο 60 γραμ. Βούτυρο κακάου 60 γραμ. Σαλικυλικόν οξύ 2 γραμ.

Για το λιπαρό, είναι ωφέλιμη μία άλλη κρέμα: Τριανταφυλλόνη 100 γραμ. Χυμός βολεών κρίνου 20 » Λευκό κερί 30 » Βάμμα βενζόης 10 » Ζ τύψη σε σκόνη 6 »

ΛΕΚΕΔΕΣ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Για να καθαρίσετε τους λεκέδες των βιβλίων, δοκιμάστε πρώτα απ' όλα την ψιχα του ψωμιού. Τρίψτε μ' αυτήν προσεχτικά τις λερωμένες σελίδες.

Αν όσπουνη λαδιές, τις αλείφετε με μία ζύμη από βελζίνη και λευκή σκόνη μαγνησίας (ή τάλκι). Όταν στεγνώση η ζύμη αυτή, τριψτε ελαφρά το βιβλίο, για να πέση η σκόνη. Αν οι λαδιές είναι πρόσφατες, θα χαθούν άμεσα. Αν είναι όμως παλιές, θα χρειαστή να επαναλάβετε το καθάρισμα.

Φυσικά, η δουλειά αυτή πρέπει να γίνει μακριά από φωτιά.

ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Μη συνηθίζετε ποτέ να σπάζετε το δάχτυλό σας, όταν γυρίζετε τα φύλλα ενός βιβλίου. Είναι ανθυγιεινό και αντιαισθητικό συγγενώς.

Μη βουτάτε από τσάι σας τα μπισκότα ή το

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΓΛΥΚΙΣΜΑ

Θέλετε να φτιάξετε ένα ωραίο γλυκίσμα; Παίρνετε 4 αυγά, τα ζυγίζετε και προσθέτετε ζάχαρη φιλή, βούτυρο και αλεύρι, σε τόση ποσότητα όσο ήταν το βάρος των αυγών. Βάζετε σε μία γασάβα τη ζάχαρη και ρίχνετε ένα ένα τ' αυγά, ασπράδια και κρούσες μαζί, δουλεύοντας το μίγμα, ώπου να γίνει αφράτο κι' αρκετά άσπρο. "Υστερα προσθέτετε το βούτυρο — μισολυωμένο, τόσο ώστε να μοιάζη σαν κρέμα — μία κουταλιά του γλυκού ρούμι και την ευ-sménη φλούδα ενός λεμονιού. Στο τέλος ρίχνετε και τ' αλεύρι, κοσκινισμένο.

Αδειάζετε το μίγμα μέσα σε μία φόρμα βουτυρωμένη κι' αλευρωμένη και το ψήνετε σε μέτριο φούρνο.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΑΡΑΓΓΙ

Το σπαράγγι, αυτό το χαριτωμένο και τόσο λεπτό φυτό, είνε ωραιότατο στολίδι για το σπίτι, αλλά απαιτεί πολλή φροντίδα και προσοχή.

Για να το διατηρήσετε φρέσκο και ζωρό, πρέπει να το ραντίζετε κάθε μέρα με νερό βροχίνο, μ' ένα μικρό ποτιστήρι.

Αν προπάρνουν δε το καλοκαίρι — και να τότε τοποθετημένο μπροστά σ' ένα σποτικό παράθυρο, ένα σποτικό βάζο, μ' ατ' όπου βίωας να μη μπαίνει καθόλου ήλιος.

Πρέπει ακόμα να φροντίζετε, ώστε η γλάστρα με το σπαράγγι να είναι γεμάτη με χυλό πολύ ελαφρύ, που θα το αλλάζει κάθε άνοιξη.

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ

Μέσα σ' ένα ντουλάπι πρέπει να χωρέσουν ένα σωρό φορέματα, χωρίς να σιτοεισμένα και χωρίς να τριβούνται το ένα πάνω στ' άλλο.

Όστόσο, σήμερα που τα πιο πολλά σπίατα έχουν περιορισμένο χώρο, δύσκολα μπορεί μία νοικοκυρά νάχη περισσότερες από μία ή δυο ντουλάπες. Και, δυστυχώς, η ντουλάπα είν' ένα επίπλο που μπορεί να τοποθετηθεί μόνο στην κρεατοκάμαρα.

Γι' αυτό, πολλές κυρίες βρήκαν ένα εξυπνό τρόπο για να τοποθετούν και σ' άλλα δωμάτια τις ντουλάπες τους. Πρώτον, δεν τους βάζουν καθρέφτες, ή τους βάζουν από το μέσο μέρος. Δεύτερον, τις κάνουν να φαίνονται όχι σαν ντουλάπες, αλλά σαν βιβλιοθήκες ή μπαγιού ή άλλα παρόμοια επίπλα.

Οι ντουλάπες αυτές μπορούν να τοποθετηθούν στο γραφείο, στο σαλόνι ή στο νάλ, σολιζώντας τα και συν-χρώνως εκτελώντας τον προορισμό τους.

Αν λοιπόν θέλετε να μοιάζη η ντουλάπα σας με βιβλιοθήκη, θα της βάλετε τζάκια στα δυο μπουρνατά φύλλα. Από μέσα για να μη φαίνονται τα φορέματα, θα κρεμάσετε σουρωτά κουρτινάκια, πόσιντα κατά προτίμηση.

Αν πάλι θέλετε να σολιζή η ντουλάπα σας το νάλ ή το σαλόνι σας, θα τη φτιάξετε όσο μπορείτε κοντή, όχι πολύ όγκωδη, με τα μπουρνατά φύλλα της από έζλο άτόφιο, σκαλι-στό αν είναι δυνατόν.

ΓΙΑ ΝΑ ΑΡΩΜΑΤ

Ο Σπόκερ περνούσε τις ημέρες του τεμπελιάζοντας με τους άλλους αλφες...

Ο αλήτης ΚΙ' Η ΠΡΑΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

Το πιο πρωτότυπο είδύλλιο της εποχής μας

Το πιο πρωτότυπο είδύλλιο των ημερών μας είναι, χωρίς άλλο, εκείνο, που ένωσε με τα δεσμά του γάμου ένα αλήτη με γκρίνια μαλλιά και μία νεαρή κι' ωραιότερη δημοσιογράφο. Φυσικά, τόπος του ειδυλλίου αυτού δε μπορούσε να είναι άλλος από την Αμερική, όπου συμβαίνουν, κατά κανόνα, όλα τα πολύ παράξενα πράγματα.

Αλλ' ας πάρουμε αυτή την ιστορία, που ξεπερνά τη φαντασία και του πιο τολμηρού μυθιστοριογράφου, από την αρχή της:

Εδώ και δέκα περίπου χρόνια, ο Τζώρτζ Σπόκερ, ένας ασαντάρης τραπέζιτικος υπάλληλος από τον Άγιο Φραγκίσκο, παντρεύτηκε αλλά χωρίς παιδιά, απόλυθηκε από τη θέση του και πήγε κατ' ευθείαν στη φυλακή, όπου έμεινε δυομιά χρόνια. Είχε κάνει μια μικρή κατάχρηση, που δε μπορούσε να την καλύψει ως το τέλος. Ένω ακόμα ήταν στη φυλακή, η γυναίκα του πήρε διαζύγιο. Όταν, λοιπόν, ξαναβγήκε στον κόσμο, ήταν από κάθε άποψη ελεύθερος. Έπειδη, εκτός από τη γυναίκα του, δεν ήθελε να τον ξέρουν ούτε οι συγγενείς του, ούτε οι φίλοι του, ο Τζώρτζ Σπόκερ αποφάσισε τότε να φύγει από τον Άγιο Φραγκίσκο και να πάει να ζήσει στη Νέα Υόρκη σαν αλήτης.

Πούλησε, λοιπόν, το κοστούμι του, που του το έδωσαν όταν έβγαίνει από τη φυλακή κι' αγόρασε κάτι τριμμένα ρούχα από ένα παλαιοπωλείο. Έτσι, με τα λίγα λεφτά που είχε στην τσέπη του, μπήκε στο τρένο και τράβηξε για τη Νέα Υόρκη.

Αρχισε έτσι μια καινούργια ζωή, χωρίς κανέναν να υποψιάζεται το παρελθόν του. Τις νύκτες κοιμόταν σε λαικά υπνοτόγια ή στα παγκάκια των πάρκων και περνούσε τις μέρες του τεμπελιάζοντας, πίνοντας και προσφέροντας τις υπηρεσίες του σε υποπτές μικροδουλείες.

Όλα πήγαιναν θαυμάσια. Αλλά ο Τζώρτζ Σπόκερ ήθελε να είναι αθέμιτο αλήτης. Γι' αυτό, ύστερ' από λαικά υπνοτόγια και κοιμάταν σε διάφορα μέρη που τα ανακάλυπτε μόνος του. Αυτά τα σημεία σ' ένα μπλόκ και με το πέρασμα του καιρού είχε συγκεντρώσει σ' εκείνα τα φύλλα χαρτί χιλιάδες τέτοιες «ειδηφύσεις». Τα πράγμα έγινε γνωστό στον κόσμο των αλήτην της Νέας Υόρκης και κάθε μέρα ήταν πολλοί εκείνοι, που έβρισκαν τον Τζώρτζ Σπόκερ και του ζητούσαν τέτοιον είδος πληροφορίες.

Όταν, λοιπόν, είδε, ότι η κίνησή γινόταν μεγάλη του ήθελε ένας πειραγμός: Να πουλάει τις πληροφορίες του. Έτσι, λοιπόν, να τις παρέχει δωρεάν κι'

εισέπραττε για την κάθε μία είκοσι σέντς. Οι τσέπες του άρχισαν, λοιπόν, να γεμίζουν κι' αποφάσισε να φτιάξει ένα... γραφείο πληροφοριών κάθε λογής, που θα ενδιέφεραν τους απαισιόδοξους «συνδέλους» του.

Οι δουλειές του πρώην τραπεζίτικού πηγαίνουν καλά και παρ' όλο που εξακολουθούσε να ζή σαν αλήτης ήταν πια σχεδόν πλούσιος. Έτσι, σ' α νομοταγής πολίτης, σκέφτηκε, ότι θα πρεπε να δηλώσει και στην Έσορία τα εισοδήματά του. Η επίχειρσή του τώρα είχε ευνοηθεί και δούλευαν σ' αυτή κάπου είκοσι άλλοι αλφες, που ο Τζώρτζ Σπόκερ τους είχε πράκτορες του σε διάφορες συνοικίες της μεγαλοπόλεως.

Το όνομά του πια είχε γίνει γνωστό σ' όλο τον υπόκοσμο της Νέας Υόρκης κι' ήταν πολύ φυσική η επίσκεψη που έδω κι' ένα χρόνο, ένα ανώγειο πρώην, δέχτηκε ο Τζώρτζ Σπόκερ. Έπρόκειτο για μία δυσωφή νέα με πλατινένια μαλλιά, που του διηγήθηκε την ιστορία της, μία ιστορία όχι ασυνήθιστη για τη Νέα Υόρκη. Λεγόταν Σάρα Χάντον κι' είχε έρθει στη μεγαλούπολη, για να βγει στο θέατρο. Αλλά, παρ' όλες τις προσπάθειές της δεν είχε κατορθώσει να βρει δουλειά κι' εκείνο το πρωί ή σπιτονοικοκυρά της την είχε βγάλει από το δωμάτιο, όπου έμενε, γιατί δεν είχε να της πληρώσει το νοίκι. Κάποιος γνωστός της, λοιπόν, της είχε συστήσει ν' αποταθεί στο Σπόκερ και γι' αυτό ακριβώς τον είχε επισκεφτεί. Στην πραγματικότητα, όμως, η Σάρα Χάντον δεν ήταν καθόλου αυτή που παρίστανε, ότι είναι. Έπρόκειτο, απλώς, για μία δημοσιογράφο, που ήθελε να γράψει ένα άρθρο στην εφημερίδα της για το βίο και την πολιτεία του δαιμόνιου αυτού αλήτη.

Φυσικά, ο Σπόκερ δεν υπωπτεύθηκε την αλήθεια. Δεν είχε βοηθήσει, όμως, ποτέ του μία γυναίκα, γιατί όλοι οι πελάτες του ήταν πάντα αρρενικοί. Πού θα μπορούσε, λοιπόν, να δηγήσει μία τόσο δυσωφή κοπέλλα; Μη βοίσκοντας τί να της πη την παρακαλέσει να ξαναπάρει το απόγευμα. Κατόπιν σκέφτηκε πάνω σ' αυτό το ζήτημα και τέλος πήρε την απόφασή του.

Στο μεταξύ, λοιπόν, πήγε και της νοίκιασε ένα διαμερίσμα στην 27η οδό, πλήρως προετοιμασμένο να υπολάβει και κουβάλησε εκεί διάφορα πράγματα, όπως κάπου είκοσι δολάρια.

Όταν δε το κορίτσι ξανάβρε το δωμάτιό της.

Η Σάρα, για να μην αποκαλύψει πρόωρα την ιδιότητά της αναγκάστηκε να μείνει στο διαμέρισμά.

Κύλησαν έτσι δυο-τρεις βδομάδες κι' ο Σπόκερ περνούσε κάθε βράδυ από το διαμέρισμά για να κουβεντιάσει λιγάκι με την προστατευμένη του. Στο διαμέρισμά, λοιπόν, αυτό η νεαρή δημοσιογράφος διαπίστωσε, ότι ο παρθένος αυτός άνθρωπος που η ηλικία του ήταν κάπως προχωρημένη είχε σπάνια ψυχικά χαρίσματα. Η άτη-μέλητη, έφ' άλλου, και ατυχική περιβολή του δε μείωνε καθόλου μία φυσική νοησία που απέπνεε η μορφή του. Χωρίς να προλάβει ν' αντιταχθεί ή Σάρα τον έπεισθη. Του εκμυστηρεύτηκε το αίσθημά της. Εκείνος, που τη συνπαθούσε πολύ δίστασε ν' ανταποκριθεί σ' αυτό τον απότομο κίνημα. Αλλά, στο τέλος υπέκυψε.

Ο Τζώρτζ Σπόκερ κι' η Σάρα Χάντον αποφάσισαν, λοιπόν, να παντρευτούν. Αλλά η Σάρα έβαλε ένα όρο στο μέλλοντά σύζυγό της: να εγκαταλείψει οριστικά τη ζωή που έκανε.

Μά πώς θα ζήσουμε; τη ρώτησε εκείνος. Δεν ξέρω να κάνω καμιά άλλη δουλειά.

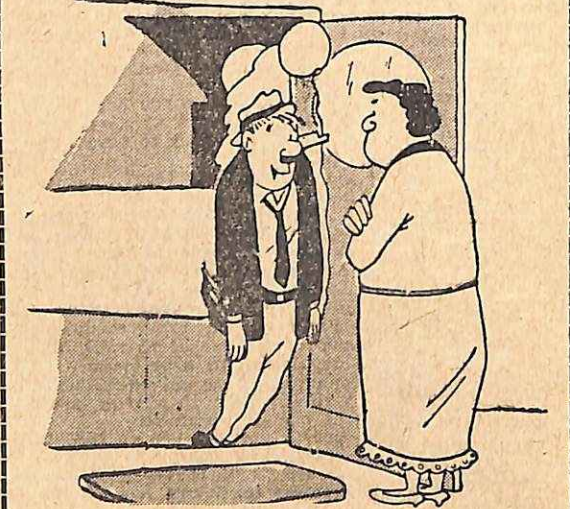
Τότε η Σάρα αναγκάστηκε να του φανερώσει την πραγματική της ιδιότητα. Τον παρακάλεσε να τη συγχωρήσει, που του είχε παίξει έναν τέτοιον παιχνίδι για επαγγελματικούς λόγους.

Δε φανταζόμουν ποτέ πως θα βρισκόμ' έτσι τον άντρα που ζητούσε η καρδιά μου, του είπε, ενώ τα μάτια της βούρκωναν.

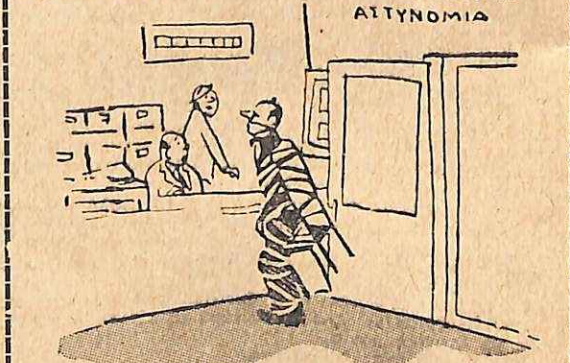
Πραγματικά, ο Τζώρτζ Σπόκερ δεν αντιστάθηκε. Πούλησε το πρακτορείο του σ' άλλους αλφες και παντοεύτηκε την δυσωφή δημοσιογραφία. Με τα λεφτά δε που έβγαζε μαζεύει άνδρες και μεγάλα ανώτατα λίγο έξω από τη Νέα Υόρκη κι' απασχολείται πια σ' αυτά.

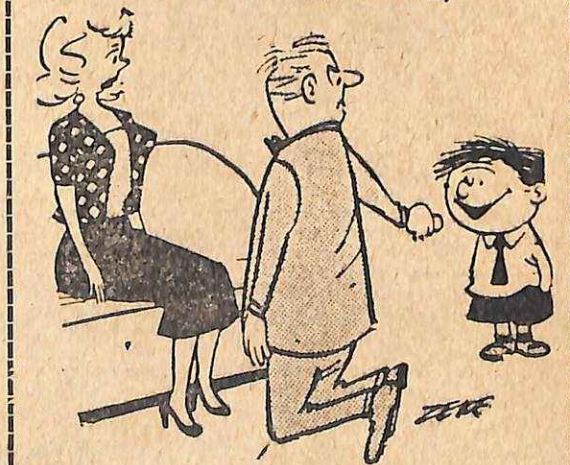
Μάλιστα, κύριε διευθυντά. Τα σημείωσα όλα όσα μου είπατε!

Η εξήγησι είναι απλή. Τερωθήθε μου! Δε σέ φοβάμαι, γιατί είμαι τυφλά στο μεθύσι!...

Τί σάς συνέβη, παρακαλώ;

Διφραγκο; Την πρώτη φορά παίρνω εινοσάρι!

Η άφηρημάδα ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Ποιές είναι οι κυριώτερες αιτίες, που την προκαλούν

Σε τί οφείλεται τάχα η παιδική άφηρημάδα, ένα φαινόμενο της μικρής ηλικίας που κάνει τόσο ν' ανησυχούν γονείς και δάσκαλοι; Σ' αυτό το ερώτημα δε μπορεί να δοθεί μία και μοναδική απάντησι. Οι αιτίες, που προκαλούν την παιδική άφηρημάδα, είναι πολλές και ποικίλες. Να οι κυριώτερες απ' αυτές, σύμφωνα με τα δεδομένα της ψυχολογίας του παιδιού:

Κακή σωματική υγεία: Έπειδη οι διάφοροι μηχανισμοί αμύνης του οργανισμού έναντι των κάθε λογής παθήσεων δεν έχουν ακόμα σχηματιστεί στην έντελεια κατά την τουσερή ηλικία, πολλά παιδιά προσβάλλονται εύκολα από μολυσματικές αρρώστιες, όπως η λαρυγγίτις, η σκαλατινίτις, η ελλογία, η ανεμοβλογιά, η διφθερίτις κλπ. Επίσης τα παιδιά είναι πιο πολύ από τους μεγάλους εκτεθειμένα σε παθήσεις, που έχουν ύπουλη εξέλιξη, χωρίς αντιληπτά συμπτώματα και καμιά φορά χωρίς ούτε και πυρετό. Πολλά παιδιά, λόγω χάρι, προσβάλλονται από φυματίωση και γίνονται μόνον τους καλά, χωρίς κανείς να το πάρει είδησι. Το μόνο, λοιπόν, που πέφτει στην αντίληψή μας σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι ότι το παιδί ακριβώς είναι δύσθυμο, νευρικό, άφηρημένο.

Σωματική εξάντλησι: Τα παιδιά, μ' όλο που έχουν μέσα τους μεγάλο απόθεμα ενεργητικότητας, περνούν συχνά σοβαρές κρίσεις σωματικής εξάντλησεως. Στην εποχή μας, μάλιστα, η καθημερινή ζωή τους είναι πιο έντονη από άλλους. Τα παιδιά των ημερών μας παίζουν πολύ, πηγαίνουν στο σινεμά, φορτώνονται με πιο πολλά σχολικά καθήκοντα, κοιμούνται αργά και σπκνώνονται τη μελέτη για να προστάσουν τη μελέτη των μαθημάτων τους. Όλα αυτά, λοιπόν, υπονοούν να δημιουργήσουν μια παρατεταμένη εξάντλησι, που συμπτωμά της είναι κι' η άφηρημάδα.

Τα ψυχικά συμπλέγματα: Ση μικρή ηλικία, η ψυχική ισορροπία μπορεί εύκολα να ταραχτεί. Συχνά τα παιδιά έχει ψυχικά συμπλέγματα, που το απασχολούν πολύ και δεν τα εκδηλώνει. Αναγκασμένο έτσι να μαζεύεται στον έαυτό του, δίνει λιγώτερη προσοχή σε όσα συμβαίνουν γύρω του και παρουσιάζει άφηρημάδα σε πολλές περιπτώσεις.

Παθήσεις του νευρικού και του μυϊκού συστήματος: Μερικά παιδιά αφήνουν να τους πέφτει το ποτήρι, το τετραβίδιο τους ή οτιδήποτε άλλο αντικείμενο τυχαίνει να κρατούν στο χέρι τους. Συχνά, πέφτουν και τα ίδια μ' ευκολία, σκουντάνε πάνω σε άλλα παιδιά και γενικά κάνουν απτυχημένες κινήσεις. Δείχνουν έτσι μία αδικαιολόγητη φαινομενικά άφηρημάδα και γονείς και δάσκαλοι τα μαλλώνουν γι' αυτό. Ωστόσο, δε φταίνει τα παιδιά. Το φαινόμενο αυτό μπορεί να έχει την αιτία του σε ένα ελαττωματικό συγγενισμό των κινήσεων ή να οφείλεται σε κάποια πάθησι του νευρικού συστήματος.

Δυσκολία προσα-

μογή στο σχολικό περιβάλλον: Ώρισμένοι μαθητές προσαναοζονται με δυσκολία στο σχολικό περιβάλλον. Έχουν διαρκώς την αγωνία πως κάνουν λάθη, φοβούνται το δάσκαλο και νοιάζονται να αίσθημα κατωτερότητας απέναντι στους συμμαθητές τους. Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις, έπειδη το παιδί έχει την τάση της απομονώσεως και της ουγής σ' ένα φανταστικό κόσμο, δείχνει στο σχολείο αδιαφορία, απάθεια κι' άφηρημάδα. Ο δάσκαλος, μαλλώνοντας το για την απροσεξία του, δε θα πετύχει άλλο παρά να χειροτερεύει την κατάστασή του.

Διανοητική καθυστέρησι: Η άφηρημάδα μπορεί ακόμα να οφείλεται στο γεγονός ότι ο μικρούλης ή η μικρούλα υποφέρουν από κάποια διανοητική καθυστέρησι. Μη μπορώντας, λοιπόν, να καταλάβουν αυτά που τους διδάσκονται, έχουν ξεθυμασμένο το ενδιαφέρον τους. Αν αυτή η καθυστέρησι είναι σοβαρή, πρέπει να μεταφερθεί το παιδί σε ειδικό σχολείο. Αλλιώς θα κάνουν υπομονή, ώπου να ωριμάσει η διάνοια του παιδιού.

Ελαφρή έπιληψία: Συχνά, οι δάσκαλοι παραπονιούνται για ώρισμένα παιδιά, ότι εαφνικά, και που που, χάνουν την προσοχή τους, το βλέμμα τους γίνεται άπλανες και μοιάζουν σαν να κοιμούνται με τα μάτια ανοιχτά. Μπορεί, λοιπόν, να πρόκειται για ένα είδος ελαφρής έπιληψίας, για το «πτι μάλο» που λένε οι Γάλλοι, δηλαδή για μία έπιληψία χωρίς σπασμούς, αλλά μόνο με στιγμιαία αώλεια της συνειδήσεως. Κατά τη διάρκεια της προσβολής, το παιδί είναι ολοτελά ανίσθητο, σά να είχε αποκοιμηθεί, και ξυπνώντας δε θυμάται απολύτως τίποτε απ' ό,τι συνέβηκε. Μ' αυτή τη μορφή, η έπιληψία είναι αρκετά διαδεδομένη στα παιδιά.

Διαταραχές στη νδρασι και στη ν ακοή: Κατά τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας, δεν είναι σπάνιο φαινόμενο η παροδική ελάττωσι της όρασεως ή της ακοής. Τα μικρά παιδιά δεν αντιλαμβάνονται τί τους συμβίνει και δεν είναι σε θέση να ειδοποιήσουν γι' αυτό τους γονείς και τους δασκάλους των. Συχνά, αυτή η ελάττωσι ανακαλύπτεται στην εξέτασι που μπορεί να κάνει ο σχολίατρος ή από τον ίδιο το δάσκαλο, που υποπτεύεται το λόγο, για τον όποιο το παιδί δεν κατανοεί να παρακολουθή το μάθημα.

Διάθεσι ενθρασκί: Απέναντι του δασκάλου: Τα παιδιά μπορούν να δείξουν την έχθρική διάθεσι τους όχι μόνο με άταξις, πράξεις βίας κι' ανυπακοή, αλλά και με απάθεια κι' αδιαφορία. Έχει παρατηρηθεί επιστημονικά, ότι τα άτακτα παιδιά είναι κατ' κανόνα άφηρημενοι τύποι. Η άφηρημάδα, σ' αυτή την περίπτωση, είναι δεινία πως το παιδί αντιπαθεί το δάσκαλο.

Ελλείψι αυτού πείσι: θήσεως: Αν το παιδί δεν έχει έμπιστοσύνη στον έαυτό του κι' είναι πεπεισμένο ότι δε φτάνει στις ικανότητες τους συμμαθητές του, αφήνεται μόνο του στη υιοσία του και παύει να ενδιαφέρεται για ό,τι συμβαίνει γύρω του. Το παιδί αυτό θέλει ελπίσινισι στο σπίτι και στο σχολείο, όποτε σιγά-σιγά μαζί με τη ναυνήλ ιδέα που τρέφει για τον έαυτό του, θα του φύγει κι' η άφηρημάδα του.

Τρεις όμορφες ανηψιές

Η πόρτα του γραφείου μου χτύπησε ελαφρά και διακριτικά. Έμπρός! Φώναξα με τη βροντερή και τόσο επιβλητική φωνή μου.

«Τάκ, τάκ», ξανακούστηκε το χτύπημα στη πόρτα. Έμπρός! Ξαναφώναξα. Αυτή τη φορά η πόρτα άνοιξε σιγά-σιγά και στο άνοιγμά της πρόβαλε μία μεσόκοπη γυναίκα, με πολύ στενωχωρήμενη, γενικώς, εμφάνισι.

«Ο κύριος Αργύριος Κλαμπαρδής, με ρώτησε. Έκλεισε πίσω της την πόρτα, προχώρησε λίγα βήματα, σπλώθηκε απέναντί μου και αυτοσυστήθηκε:

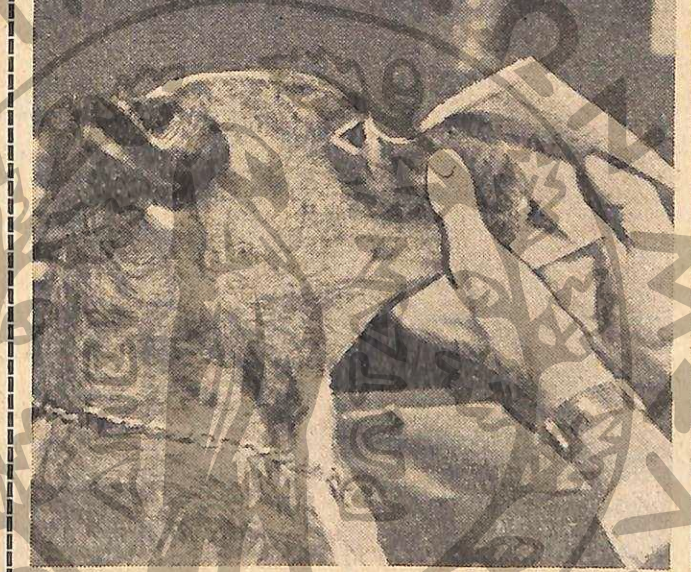
«Αργυρούλα Κλαμπαρδής. Καί, διακρίνοντας στο έκφραστικό πρόσωπό μου την έκπληξή μου γι' αυτή την τόσο σπάνια συνωνυμία, έσπευσε να μου εξηγήσει:

«Δε με ξέρετε, βέβαια, αλλά είμαι συγγενής σας. Παντρεύτηκα — πού να μην έσωνα! — έδω και είκοσι χρόνια το πρώτο ξάδερφό σας, τον Αποστόλη Κλαμπαρδής, που ίσως να μη τον είχατε δει ποτέ κατ' πρόσωπο, ένεκα που έμενε πάντα στο χωριό και δεν είχε έρθει ποτέ του στην Αθήνα.

Έξακολουθούσα να είμαι τόσο ξαφνιασμένος, ώστε δε μπορούσα ν' άρθρωσω λέξι. Κι' έκεινη συνέχισε:

«Σας εξορκίζω σ' ό,τι έχετε ιερό νόθετε για λίγα λεπτά μαζί μου, για να καυρώρετε τα κατορθώματά του ακαίρευτου — με το συμπάθειο — ξαδέμφου σας.

Σαν υπνωτισμένος — ή σαν βλάκας, αν προτιμάτε — σηκώθηκα και την ακολούθησα.

ΑΣΦΑΛΕΙΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΣΚΥΛΟΥΣ
Στη Νέα Υόρκη ιδρύθηκε μια ασφαλιστική εταιρία, που ασφαλίζει αποκλειστικά σκυλιά ράτσας, ηλικίας από έξη μηνών έως 9 χρονών, κατά παντός κινδύνου, εκτός του θανάτου σιγής (α δηλητηρίασεως). Η ασφαλεία μπορεί να φτάσει το ποσό των 20.000 δολαρίων. Στη φωτογραφία μας ο «πρώτος» Ράβεντ, ο περίφημος σκύλος-άσθη της τηλεόρασεως της νύχτας του υπογράφει το συμβόλαιό του με ένα απόσπασμα της σιγής που... Το απόσπασμα αυτό είναι για τους σκύλους, ότι είναι για τους ανθρώπους τα ταχυτικά απόσπασματά.

νοίκες χωρίς κανένα πόρο ζωής και, το κυριότερο, χωρίς προστάτη.

—Για καλή μας, όμως, τύχη, συνέχισε την αφήγηση η 'Αργυρούλα φανταστική ο' ένα τηλεφωνικό κατάλογο κι' έπεσε τα μάτια μας στο όνομά σου (πάει ο πληθυντικός).

Για να μην τα ξαναπολυλογώ, μόλις η 'Αργυρούλα και οι κόρες ανακαλύψαν το μεγάλο κι' ένδοξο όνομά μου, πήδηξαν, λέει, από τη χαρά τους και στήριξαν πιά σε μένα όλες τις ελπίδες τους.

Και μία και δύο ξεκίνησε η 'Αργυρούλα κι' ήρθε και με βρήκε.

—Και τώρα πιά τέλειωσε την κουραστική αφήγηση της η 'Αργυρούλα, εσύ, ξάδερφε 'Αργυρή, θα είσαι ο προστάτης μας.

—Ναι, ναι, ναι! φώναξαν ένθουσιασμένα τα κορίτσια.

Και ξανακτύπησαν στην αγκαλιά μου. Και δός του χάνδια, και δός του φιλά, και, φυσικά, ένα μου κι' ένα τους.

—Μωρέ σαν καλή να ναι τούτη η ουρανοκατέβατη συγγένεια! συλλογίστηκα.

Και το πιο περίεργο είναι πως δεν υπήρχε καν συγγένεια συναματάς μας, όπως εξακριβώσα την ίδια μέρα, ρωτώντας κι' ανακρίνοντας μεθοδικά όλους τους πραγματικούς συγγενείς.

—Εξάδελφος με το όνομα 'Αποστόλης ούτε γεννηθή, ούτε έζησε ποτέ. Προφανώς, η αγαθή εκείνη γυναίκα είχε πέσει θύμα της συνωνυμίας.

—Τόσο το καλύτερο! σκέφτηκα. 'Ετσι θα «προστατεύσω» μία χαρά τα κορίτσια, χωρίς συγγενικές τύψεις!

Ούτω και έπραξα! Κι' η ανταμοιβή μου ήταν πάντα η ίδια: αγκαλιές, χάνδια και φιλά. Ήμουν ο «λατρεμένος θείος» τους. Και σαν θείος τις φρόντιζα κι' από φαί κι' από ντύσιμο κι' από λούσο. 'Αλλά τρεις αυτές και μία «ξάδερφη» η 'Αργυρούλα, τέσσερα εν όλω στόματα και τέσσερα κορμιά.

Και 'Αλλ' Χάν να ήμουν, θα φαλκίζα, κι' απάνω που βρισκόμουν στο χείλος της καταστροφής δέχτηκα την επίσκεψη ενός καλού μου φίλου, του Λουκά του Στραβαρίδη.

—Αμάν 'Αργυρή, μου είπε. Έχω ανάγκη από καμμία είκοσαριά χιλιάδες.

—Αυ έγω! μουμούρισα μελαγχολικά.

—Μά δεν ξέρεις τί έχω πάθει, συνέχισε, ίσως για να με συγκινήσει και να μου άποσπαση το δάνειο. Ήρθε και με βρήκε ξαφνικά μία άπίσθητη γυναίκα, που ίσχυριστηκε πως είναι η γυναίκα ενός ανυπαρκτού πρώτου εξαδέλφου μου. 'Αλλά αυτή η μυστηριώδης γυναίκα έχει τρεις πεντάμορφες κόρες...

—Την Καίτη, τη Μαίρη και τη Λίλια, τον διέκοψα.

—Πώς ξέρεις τα όνόματά τους; με ρώτησε κατάπληκτος. Τού έξηγησα με λίγα λόγια το θαυμάσιο σύστημα της «ξάδερφης» 'Αργυρούλας. 'Αφ' ου από τού θυμό του και μου πρότεινε να τις εκδικηθούμε σκληρά. 'Αλλά ενώ προτίπαμε κάτι πιο πρωτότυπο: να βρούμε άλλους πέντε ανυπαρκτούς — και να ιδρύσουμε σύλλογο «άνευφιοπλήκτων».

Κι' αν κανείς από σάς έχη δεκτική την επίσκεψη της «ξάδερφης» 'Αργυρούλας, παρακαλώ να σπεύση να το δηλώση!

Γ. Γ.

ΚΑΛΑΥΗΤΙΚΑ "LYDIA P"

Τα συνιστούν οι γιατροί γιατί παρascευάζονται με την τελευταία λέξη της επιστήμης. ΓΑΛΑ ΚΑΘΑΡΟ, ΣΜΟΥ No 1 δια σπρό, No 2 δια κανονικών, No 3 δια λιπαρών δερμα. Κρέμες: ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ Α δια ερυθρό, ΔΕΚΙΘΙΝΗΣ, παραμύθια τις ρυτίδες, ΤΟΝΩΤΙΚΗ ΛΟΞΙΟΝ ΣΥΓΓΡΗΤΙΚΗ ΛΟΞΙΟΝ Κρέμα χειρών, σάς προφυλάττει από σκασίμο κι' χιονιστρες. 'Οδηγία εντός Παλινυστα στα Φαρμακεία και Μυρωπαλεία Σέκερο 4, Τηλ. 612-450

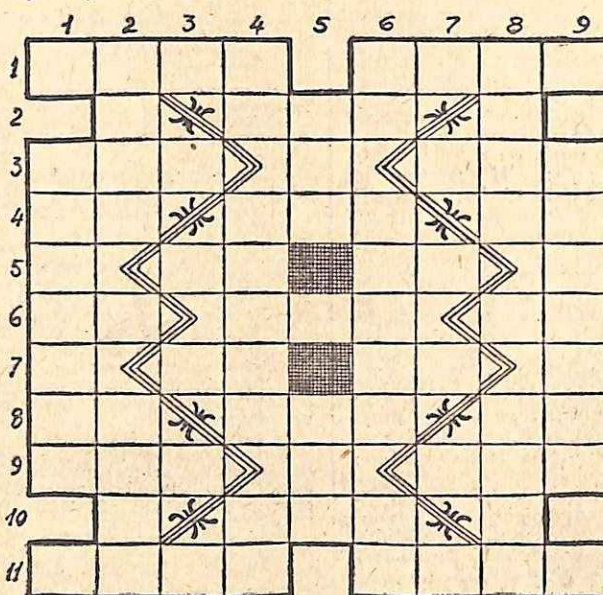
ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Συλλαβικό σταυρόλεξο

Μέσα στο κάθε τετραγώνιο του σχεδίου μας, αντί να τοποθετήσετε ένα μονάχα γράμμα, θα βάλετε μία ολοκληρωμένη συλλαβή.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Τα βαθύτερα μέρη. — Περιοχή της Ν.Α. 'Α-

- 2) Σπίτι εξαιρετικά ωραίο και πολυτελές.
- 3) Το πνεύμα του κακού στη Ζωροαστρική μυθολογία. — 'Ελασμα κοφτερού όργανου.
- 4) Τόπος ιερός. — Την γενιά η μονοτονία. — Πρόθεσι.
- 5) 'Ηρωϊς δμνόνου γαλλικού μυθιστορήματος. — 'Αδικημένος από τη φύση.
- 6) Τέτοιος ήθοποιός είναι ο Γκιωνάκης. — 'Αγχεί στο ωραίο φύλο. — Καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη μας.
- 7) Προϊόν του γάλακτος. — Μας τρομάζει με την άσχημία του.
- 8) Κατοικίδιο ζώο. — 'Εξημέρωσι. — Κίνησι ύγρου.
- 9) 'Αδελφός του Μωυσέως. — Χωρίς αυτή το τηλέφωνο είναι άχρηστο.
- 10) 'Υπάρχουν πολλά στον Ιππόδρομο.
- 11) Προτρέπω. — Μέρος της πρώρας των Ιστιοφόρων, που λέγεται και φάλης ή θαλασσοτόμος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) 'Ανάπλασι.
- 2) Μας γλυτώνει από μεγάλο κίνδυνο. — Το άποτέλεσμα μιας αριθμητικής πράξεως.
- 3) Πάμα. — Βόλτα, γύρος. — Τοπικό επίρρημα.
- 4) Πήλινο δοχείο, που προορίζεται για την τοποθέτησι και μεταφορά νερού. — Στρόφιγς πόρτας ή παραθύρου (Ιταλ.).
- 5) 'Οργανο αίσθησως. — Τάραγμα. — Κατοικίδιο ζώο.
- 6) Είδος ερυθράς γης, που χρησιμοποιείται για βαφή. — Βρετανική άποικία της Ν. 'Αφρικής, Β του Τράνσβαλ.
- 7) Κάνει δυό όμοια πράγματα τελείως άνομοια. Δ.

Ποιά από τις τρεις;

'Από τις τρεις απαντήσεις, που συνοδεύουν καθεμιά από τις κατωτέρω ερωτήσεις, η μία είναι σωστή. Προσπαθήστε να την ανακαλύψετε διαγράφοντας τις δυό άλλες.

- 1) Πόσα χρώματα έχει η σημαία της 'Ιρλανδίας; — Δύο — Τρία — Τέσσερα.
- 2) Τι ώρα είναι στο Τόκιο, όταν στην 'Αθήνα είναι μεσημέρι; — 7 π. μ. — 7 μ. μ. — Μεσάνυχτα.
- 3) Πόσες ήταν οι Γοργόνες της μυθολογίας μας; — 3 — 5 — 7.
- 4) Ποιός 'Αγιος υπέστη το μαρτύριο του λιθοβολισμού; — 'Ο 'Αγιος Λαυρέντιος — 'Ο 'Αγιος Σεβαστιανός — 'Ο 'Αγιος Στέφανος.
- 5) Ποιά σειρά κατέχει ο Καρκίνος στο Ζωδιακό κύκλο; — Την 4η — Την 6η — Την 7η.
- 6) Πότε λειτούργησε η πρώτη πετρελαιοπηγή; — Το 1829 — Το 1859 — Το 1889.
- 7) Ποιό κράτος της Κεντρικής 'Αμερικής έχει για πρωτεύουσα την Τεγκουσικάλπα; — 'Η Κостаρική — 'Η 'Ουβούρα — 'Η Νικαράγουα.
- 8) Πόσα χρόνια μπορεί να ζήσει ένας κύκνος; — 10 με 12 χρόνια — 40 με 45 χρόνια — Ζή

και πάνω από 200 χρόνια.

- 9) 'Υπάρχει βραβείο Νόμπελ της μουσικής; — Ναι — Όχι — 'Υπήρχε και καταργήθη.
- 10) Ποιά εποχή του χρόνου γεννήθηκε ένα πρόσωπο, που έχει για ζώδιό του τον 'Υδροχόο; — Το καλοκαίρι — Το φθινόπωρο — Το χειμώνα.
- 11) Πόσες ρόδες έχει ένα σιδηροδρομικό όχημα τελευταίου τύπου; — Τέσσερις — Όκτώ — Δεκαέξη.
- 12) Ποιό ήταν το πραγματικό όνομα του Μάρκ Τουαϊν; — Ουάσιγκτον Χάρντιγκ — Σάμουελ Σ. Κλέμενς — Στέφεν Κρέην.

Κινηματογραφικό παιχνίδι

Την καθεμιά ομάδα των τριών ήθοποιών συνοδεύουν κατωτέρω τρεις τίτλοι κινηματογραφικών έργων. Στο ένα απ' αυτά έπαιξαν συγχρόνως και οι τρεις ήθοποιοι. Προσπαθήστε να το βρήτε διαγράφοντας τους δυό άλλους τίτλους.

- 1) Δημήτρης Χάρν — 'Ελλη Λαμπέτη — Μιχης Φωτόπουλος: «Κυριακάτικο ξύπνημα» — «Χαμένοι άγγελοι» — «Κάλπικη λίρα».
- 2) 'Εμνοντ Πάρντομ — Τζην Σίμονς — Βίκτωρ Μάτιουρ: «'Ο χιτών» — «'Ο Αιγύπτιος» — «Δημήτριος και Μεσσαλίνια».
- 3) 'Ορέστης Μακρής — 'Αντιγόνη Βαλάκου — Βασίλης Αύλωνιτης: «Το άμαξάκι» — «'Εχει θείο το κορίτσι» — «'Ο μεθυσμένος».
- 4) Μάρλον Μπράντο — Μέρλε 'Ομπερον — Μάικλ Ρέννυ: «Λεωφορείον ό πάθος» — «Το λιμάνι της ομίχλης» — «Ντεζιρέ».
- 5) Γκρέης Κέλλυ — 'Αλεκ Γκίνες — Λουί Ζουρντάν: «'Η χωριατοπούλα» — «'Ο Κύκνος» — «'Υψηλή κοινωνία».
- 6) Ρόκ Χάτσον — Λωρην Μπακώλ — Ντόρθου Μασλόν: «'Αμάρτημα και εξιλέωσις» — «Τραγική κατάδιωξις» — «Γραμμένο στον άνεμο».
- 7) Μπριζίτ Μπαρντό — Κούρτ Γιούργκες — Ζαν Λουί Τρεντινιάν: «Εσφυλίζοντας τη μαργαρίτα» — «Και ό θεός έπλασε τη γυναίκα» — «Οι κακοί πηγαίνουν στην κόλασι...».
- 8) Κλάρκ Γκέμπλ — Βίδιαν — Λη — 'Ολίβια ντε Χάσεϊλλαντ: «'Ο τυχοδιώκτης του Χόνγκ Κόνγκ» — «'Οσα παίρνει ό άνεμος» — «Σ'άρκα και μαστίγιο».

Πρόβλημα μνήμης και παρατηρητικότητας

Κυττάξετε προσεκτικά επί 30 δευτερόλεπτα τα σχέδια της πρώτης σειράς της εικόνας μας και σκεπάζοντάς τα κατόπιν μ' ένα χαρτί προσπαθήστε να ανακαλύψετε ποιά από τα διάφορα αριθμημένα σχέδια είναι παγιομοιώματα αυτών, που σκεπάζατε. Για να μην κάνετε λάθος, γράψετε δίπλα στα γράμματα Α Β Γ και Δ, που βρίσκονται στο κάτω μέρος της εικόνας των αριθμό, που κατά τη γνώμη σας αντιστοιχεί στο καθένα. 'Αν δεν κάνετε κανένα λάθος, σάς αξίζουν θερμά συγχαρητήρια.

Οι λύσεις στη σελ. 96

γκρένα

★ Δώδε μου
και μένα ΔΕΗ
όμοιοιές του
δανείου σου

ΟΙ ΛΗΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Στο παρλαμέντο

— Καλέ αυτός έχει βαμμένα τα μουστάκια του!... Λοιπόν, ένας άνθρωπος που ξεγελά και λέει ψέμματα στον έσωτό του κάθε μέρα, πώς θέτε να σεβαστή και να πη την αλήθεια μέσα στο παρλαμέντο; Αλλάρα!... ήλεγε η καρσινή το 'Εφταλίας, πούμαθε πώς ο Νικολάκης ήθελε να βάλει υποψηφιότητα στο 'έκλογες.

— Μωρέ αγαθοεούρα, μην την άκουε! φώναζε η 'Εφταλία. 'Ο τόπος εδώ βγά-ζει σταφίδα, αντί-κες, καπνά, γιδο-πρόδατα, και βου-λευτές. 'Αγκαλά σ' ούλη την 'Ελλάδα αναντάν μπαμπαν-τάν καλλιεργούσανε κτηνοτροφία και ύ-ποψηφιότητα. 'Ελα, λοιπόν, άνεσκου-πώσου κι' εγώ θα σου κάνω γιαντιμί για να βγής, να δού-με και μεις Θεού πρόσωπο...

— Βρέ Φταλία, εγώ δεν είμαι καπά-τος. Πού νά προ-στώ; — Και τί ήλεες; Νάχης τέσσερα πο-δάκια;

— Εδώ, βρέ γυναίκα, συνέχισε ο Νικολάκης, τα κουνούπια κι' η γοίπη μ'ας βίζιτάρουνε μια φορά το χρόνο, ένας ύ-ποψήφιος όμως θές για ευορκίες, θές για του Μπελεντιέ, θές για βουλευτι-κές εκλογές, πρέπει να τ'έχει ένα γκε-ουέ και να βίζιτάρη τα πόστα!...

— Μωρέ μπαταξή μη φοβάσαι! Μο-νάχα αυτό που φωνίζεις με δόσεις και τους χροστές τα μαλλιοκέραλά σου, αν σε υποψήφιος — και πού θα σε ψη-φίσουνε απ' ανάγκη — θα βγής.

Και για να τον αγγιζούσε και να τον κουραζιόταν, η καπάτσα η 'Εφταλία ξεκολούθησε:

— 'Όπως μούλεγε η πεθερά μου, Θεός σ' χωρέσ' την, μια τσιγγάνα τ' είχε προφητέψει πως θα σε γεννήση έ-σταινιτικό. Γιατί δεν νταγιαντούσες να κάνης 9 μήνες θητεία. 'Ηλεες λευ-τεριά!

— Κι' έτσι απ' τα μικράτα σου ή-σουνε δυναμικός, αναποδογούζεις τά-βλες με γουβόκια, κόρες με ζαζαβά-τια, πετροβολούσες σκύλοι, ήκλεδες φρούτα και πουλούδα, σπούδες τ'άμια, πεσεγούδες με γκεοζία και μελάνι τοι περαστικοί, ήπαιρνες μέος σ' ούλοι τοι κουγάδες, πότε με φωνές και πότε με γροθίες! Λοιπόν, με τέτοια ντοκουμέντα πού έχεις, χαλάλι σου να μπής μέσα στο παρλαμέντο.

Κι' έτσι ιστέο ιστευέζ' άρχισε ο Νικο-λάκης να κάνει τεμενάδες σε γνωστού κι' άγνωστού, να σφίγγη χέρια, να χαμογε-λά, να βαφτίζη, να ρωτά για την κυρία, τα παιδιά, να κλαίη στοι κηδείες, να τρέχη στα μνημόνια, να στέλνη κά-τες και τελέγραφα, στοι γιοστές και να γκουστούσ' σαν φυγάτ-ατος, στο Μπε-λεντιέ, στην 'Εφορία, στο κασκόλι, τον δέινα και τον τάδε.

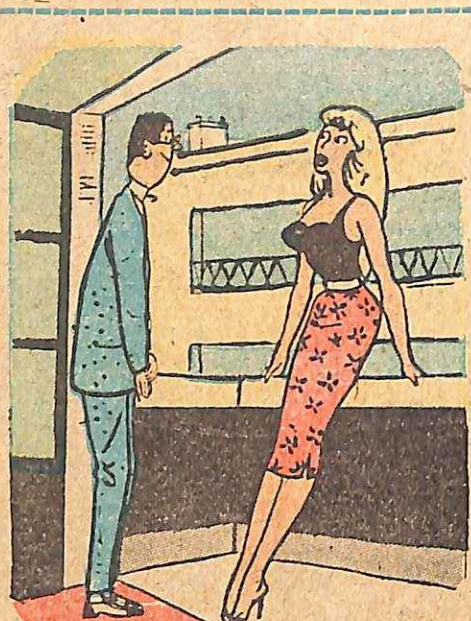
Κι' η 'Εφταλία φώναζε και ήταζε λα-γούς με πετραχήλια:

— Τώρα πού θα βγής ο άντρας μου βουλευτής, θ' άκουμπήσε σε σιδερένια μπασιμακλήκια κι' όχι σε πεσμένα ντου-βάσια!...

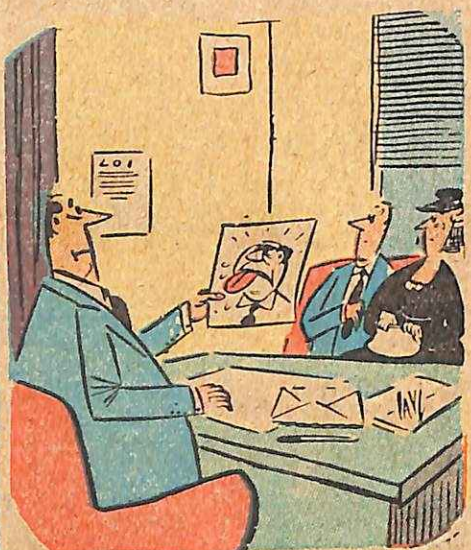
Κι' η καρσινή τση ήλεγε στο μανάβη του μανάβη:

— 'Αν ήχης τροφαντές τομάτες, όσο κι' ακοιβές νάσαι, να τοι φέρης. Γιατί κι' αν σου μείνουν άπόλητες, θα κα-τανάλωθουνε στο κεφάλι του Νικολάκη, τώρα με τ' 'έκλογες!

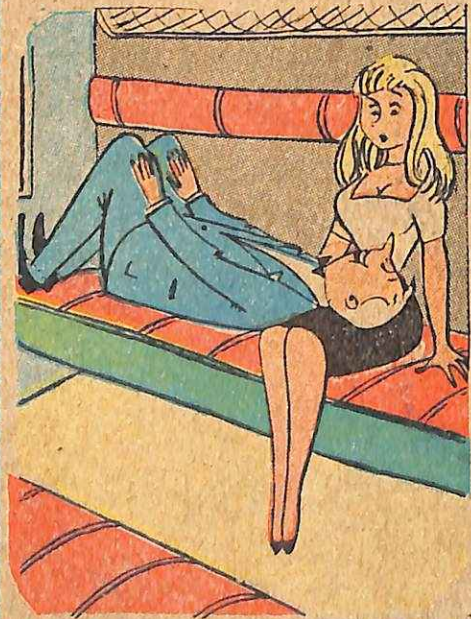
ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

— Τι έννοιες λέγοντας «ωραία τα μπαλ-κόνια σου»;

— 'Ο θεός σας άφισε στη διασηκη του μια εύχάριστη έκπληξη για σας...

— 'Αν δέν νομίζετε, δεσποινίς, πως κά-νω κατάκριμα της καλωσύνης σας θα σας παρακαλέω να με ζυγνίζετε στη λάρια.

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

'Υποψήφιοι

Κουζούμ πιράματα πολύ ωραία είναι άμα έκολογες έρχονται, άλο το κόσμος ήφαριστήμενος ένεται, φασαρία ένε-ται, σαματάς, χρήμα κυκλοφορημένο ένεται, χαιρετούρες, μαιρετούρες, τιρα-πέζια, κεράσματα, φελιαν φιστίκ, πολύ ωραία την περνάμε. 'Ερχεται το ένα ύ-ποψήφιος σε λέει:

— 'Ο αγαππτε μου Καραμπέτ, τί γί-νεστε, καλά;

— Πολύ καλά, πολύ καλά, άπαντημέ-νος εκάνω.

— Βεβαίως και θα με τιμήσετε με τη ψηφο σας φιλάτε Καραμπέτ.

— Βεβαίως! — Πως είναι η ά-γαππη σας, συζυ-γος ή ασιότιμη κυ-ρις; — Σουρπουτίσα;

— Πολύ καλά εί-ναι, χαιρετισμένο σε κάνεις!

— 'Υστερα άγκαζέ σε ήπαιρνε, ταιγα-ράκι σε δίνει, σε ή-στιατόριο σε ήπαι-νει;

— Τι θα πάρετε, αγαππτε μου Καρα-μπέτ;

— Κάθεσαι, το λοι-πόν, ό,τι θέλεις πα-ραγγελλέμένο έκ-νει, τιράτσα την κάνεις. 'Ερχεται το άλλος ύποψήφιος ήδιο βιολί άρχινιμέ-νο εκάνει, χαιρετούρες, μαιρετούρες, ήγκαλιές φελιαν φιστίκ:

— 'Ώωω τον αγαππτο μου, τον φίλ-τατό μου Καραμπέτ! Πως έχει η υγεία σας;

— Καλά έχει η υγεία μου.

— Τι κάνει ή περίφημη, ή λαμπρή έ-κείνη Σουρπουτίσα σας;

— Καλά είναι κουζούμ.

— 'Ελπίζω, αγαππτε μου Καραμπέτ ό-τι και σ' αυτές τις εκλογές θα μου δώ-σετε τη ψηφο σας!

— Βεβαίως, βεβαίως!

Ταιγαράκι σε δίνει, μυριτίσα, μυρί-τσα, φελιαν φιστίκ, κεράσματα σε κά-νει και σου λές μπιράβο γιαδρόμ, με-λός άντριωπος είσαι, ήψηφο μου θα σε δίνω, ψοφισμένος να ένεσαι!

Βαί, βαί, κιοπόνλου κιοπεκλέρ! 'Α-μα εκλογές ένονται, όλοι χέρια τους άπλωμένα εκάνουν ήγκαλισμένο σε κάνουν, χαιρετούρες μαιρετούρες, για το ύναίκα σου ρωτάνε, για το ήοπιτι σου, για το μωρό σου, για το ήοκουλιά σου και δόστω υποσκέσεις ένον-ται, λάρους με πιταρχείλια μπιράτα σου ά-πλωμένα εκάνουν, θα σε κάνω, θα σε δείξω λένε.

Όταν με το καλό επιτύχω και βγώ βουλευτής, φιλάτε μου Καραμπέτ, ό,τι θέλεις θα σου κάνω.

— Μπιράβο, γιαδρόμ.

— 'Αρκεί να με ψηφίσετε όλοι. Και εσύ και οι φίλοι σου και οι συγγενείς σου, αγαππτε μου Καραμπέτ.

Τον άλλον λένε διορισμένο θα εκά-νουν, τον άλλον λένε δάνειο θα έπα-ρουν, τον άλλον λένε μετάθεσις θα έ-κάνουν, τον άλλον λένε άπο φυλακή θα εδγάλουν, ιστέ, κουζούμ, ό,τι ζητη-μένο εκάνεις, γιοκ ντέν σε λένε χίτε ποτέ, κιοπόνλου κιοπεκλέρ! Και ύστε-ρα το λοιπόν εκολογέμενος ένεται, ιστέ βουλευτής ήθαίνει, ήπαιρνε στο ήοπιτι του, κουδούνι χτυπημένο εκάνει.

— Καλημέρα, ιστέ, μουσιού Παπαχα-ραλαμπόπουλος είναι εδώ;

— Δέν είναι, δυστυχώς.

ήπαιρνε αύριο, ήπαιρνε μεθαύριο, χίτε ποτέ εις το ήοπιτι του ντέν είναι, Τέλος σπαγγών κάποτε στον διρόμο τον ήδρισκείς:

— Καλημέρα σας κ. Παπαχαραλαμπό-πουλε, χαιρετισμένο εκάνεις.

— 'Εκείνος χίτε ντέν σε ννυρίζεις:

— Ποιός είσαι εσύ;

— Κουζούμ, Καραμπέτ, με λένε, ήψή-φο μου σε εδώρα. Ντέν με θυμάσαι; Κι'άβλι του ζύνει άμα χίτε τίποτα ντέν θυμάται. 'Αμα ήψήφο ζητημένο εκάνει, πολύ καλά σε ήερε. 'Αμα βουλευτής ή-βηκε, χίτε τίποτα ντέν θυμάται. 'Οιλέ-μισουν μπέ; Τέτοιος είσαι; 'Αμα πάλι εκλογές εκούμε θα σε κανονίω εγώ. Μέσα στο κάλη μαζί με το ήψήφω έλ-τιος μια μούντζα θα έροίκνω.

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

"Ενας παράξενος μυστικός πόλεμος μετα-ξύ 'Αμερικανών και Ρώσων

Η 'Αγγλία δέ θα ήπυρχε σήμερα, αν οι 'Ισπανοί ήταν σε θέ-σι, τη μοιραία εκείνη ήμέρα του 'Ιουλίου του 1588, ν' ά-πομακρύνουν ή να σταματήσουν την τρομαχτική θύελλα, που κατέστρεψε τελείως την περίφημη Μεγάλη 'Αρμάδα τους, τη στιγμή που πλησίαζε στις άγγλικές άκτές.

Αν ο Ναπολέων ο 1ος κατάφερε να έξουδετερώση το «στρα-τηγό Χειμών», πού ήταν ό σπουδαιότερος σύμμαχος του τσάρου 'Αλεξάνδρου του 1ου, κανείς δέ μπορεί να φαντασθή πως θα πα-ρουσιαζόταν σήμερα ό χάστης της Εύρώπης.

Κι' αν ό Χίτλερ ήταν σε θέσι να έξαπολύση μια θύελλα στις άκτές της Νορμανδίας στις 6 'Ιουλίου του 1944, ή συμμαχική ά-πόφασι δέ θα γινόταν και οι Γερμανοί θα κέρδιζαν τον πόλεμο, πού θα τους έκανε κυρίως της Εύρώπης και ίσως του κόσμου.

Σ' όλες αυτές τις ύποθέσεις ύπάρχουν ένα «άν», πού δέν αναφέ-ρεται στη δύναμη, τον ήπλιισμό ή τις στρατηγικές ήκανότητες των άντιπάλων, αλλά στις μετεωρολογικές συνθήκες. Πραγματι-κά, ό άνθρωπος, είτε στον πόλεμο είτε στην ειρήνη, ήρικό-ταν και ήρίσκειται πάντα στη διάθεσι των στοιχείων της φύ-σεως. Στις πολέμικες ήπιχειρήσεις ήδιαιτερα, οι μετεωρολα-γικές συνθήκες παίζουν πρωταρχικό ρόλο. Μπροστά τους έ-δαφνίζονται και ή άριθμητική ύπεροχη και τα άκατανάνι-στα ήπλα και το στρατηγικό δαιμόνιο.

Στο μέλλον, όμως, ή έξάρτησι του άνθρώπου από τα στοι-χεία της φύσεως δέ θα είναι τόσο μεγάλη. Ρώσοι και 'Αμε-ρικανοί μετεωρολόγοι διεξάγουν σήμερα μια «έιρηνηκή» μά-χη, πού θα τους ήπιτρέψη να τα τίθασσέμουν και να τα διευ-θύνουν όπως θέλουν.

Ό άνθρωπος, λοιπόν, θα ήμωρήση να βάλει κάτω από τον έλεγχό του τα στοιχεία της φύσεως, να ήπιάνη τον καλό ή τον κακό καιρό σύμφωνα με τα καπρίτσια ή τα συμπεριόντα του, να ήδημιουργή άνέμους ή καταιγίδες, να προκαλέη τρικυ-μίες στους άκεανούς και καταστρεπτικούς άνεμοστρόβιλους στην άτμόσφαιρα. 'Όλα αυτά έφυγαν ήριστικά από την πε-στην άτμόσφαιρας.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών. Μπορούμε να πούμε σήμερα με βεβαί-οχη των όνειρών.

Με μερικές άτομικές βόμβες θα ήμωρούσαμε να ήσοπεδώσουμε τα βουνά και να τα μεταβί-λουμε σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις.

Και το άντίθετο, όμως, έχει κατορθωθή. Οι έπιστήμονες είναι σήμερα σε θέσι ν' άπομα-κρύνουν τα νέφη και να φέρουν τον ήλιο πά-νω από μια περιοχή. Φαίνεται πιθανό, μάλι-στα, ότι τα ρωσικά άεροπλάνα μεγάλης άκτί-νος είναι έξωδιασμένα με ειδικό μηχανισμό, πού τους ήπιτρέπει ν' ανοίγουν «ζώνες αί-θρας», στο πέρασμά τους. Με τον τρόπο αυ-τό έξουδετερώνουν τα νέφη, πού συναντούν στην πορεία τους.

Αλλά, άς σταματήσουμε μια στιγμή στα φυσικά νέφη (έκείνα, δηλαδή, πού γίνονται μό-να τους, χωρίς την ένέργεια του άνθρώπου).

Όλοι έξέρουμε ότι τα νέφη σχηματίζονται κυρίως από την έξάτμισι των άκεανών. Οι έ-πιστήμονες άνακαλύψαν, λοιπόν, μια ουσία, πού ήπιτρέπει να έξάτμισι του νερού των θαλάσ-σων. Αυτή ή ουσία είναι ή «έδαντακανόλη», πού ήχρησιμοποιείται σήμερα στην παρασκευή του ρουζ για τα χείλη. Σκοπίζοντας αυτή την ουσία πάνω από τη θάλασσα, ήριορίζουμε στο έλάχιστο την έξάτμισι της. Τα άποτελέσματα είναι εύνοητα. 'Αφού δέ γί-νεται έξάτμισι δέ σχηματίζονται νέφη. 'Ετσι, ήμωρούμε ν' άπο-μακρύνουμε τη βροχή και να διατηρήσουμε την αίθρια σε μια ήρι-σμένη περιοχή.

Αλλες ουσίες, άντίθετα, ήπιταχύνουν αυτή την έξάτμισι. 'Ε-τσι, ήδημιουργείται μια μεγάλη και πυκνή νέφωσι, πού καταλήγει σε κατακλυσμιαίες βροχές.

Είναι γνωστό, έξ άλλου, ότι οι Ρώσοι έχουν ήπραγματοποίησει από μερικά χρόνια σημαντικές προόδους στο κεφάλαιο της προ-κλήσεως τεχνητών καταιγίδων και κεραυνών, ή, άντίθετα, της ά-πομακρύνσεως ή του σταματήματός τους.

Αλλά και οι 'Αμερικανοί έπιστήμονες βαδίζουν σήμερα στα-θερά πάνω στ' άνηρία τους. Σύμφωνα με τις τελευταίες ήπιορο-φορίες, οι 'Αμερικανοί μετεωρολόγοι κατώρθωσαν να σταματή-

ΘΑ ΔΑΜΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ!

σων καταιγίδες ή να τις άπομακρύνουν σκοπίζοντας πάνω από τη θάλασσα σε σημεία καθαρισμένα από πριν ουσίες, πού καί-γονται μόλις έρθουν σ' έπαφή με τον άέρα. Γίνεται τότε το έξης: 'Η θερμότης από την καύσι διαχέει μικρά άπό τις άκτές τους άνέμους, πού θα ήμωρούσαν να προκαλέσουν καταιγίδες.

Έτσι, 'Αμερικανοί και Ρώσοι τρέχουν στον ήδιο δρόμο, πού το τέμα του θα είναι ή άριστική τίθασσέσι των στοιχείων της φύσεως. Το δνiero των έπιστημόνων είναι να βάλουν τα στοιχεία της φύσεως «μέσα στην τσέπη τους», όπως ο άρχαίος Αίολος είχε κλείσει τους άνέμους μέσα σ' ένα άσκι.

Αλλά, αυτό δέ φαίνεται ότι θα κατορθωθή, αν δέν τίθασσέμωμε πρώτα τη θεσμοπυρηνική ένέργεια, αν δέ ήμωρέσωμε, δηλαδή, να την ήχρησιμοποιήσουμε σε ήιρηνικούς σκοπούς.

Ρώσοι και 'Αμερικανοί έξέρουν από χρόνια το μυστικό της ύ-δρογόνικης βόμβας και κατέχουν πιθανόν άξιόλογα άποθέματα απ' αυτά τα μέσα όλέρου και άφανισμού. Αλλά ή ήχρησιμοποίη-σί της σε ήιρηνικούς σκοπούς παρουσιάζει ακόμη σοβαρώτατες δυσχέρειες, πού παραμερίσθηκαν εν μέρει με την περίφημη συ-σκευή «Ζέτα», πού μ' αυτήν άσχοληθήκαμε σε προηγούμενο τεύ-χος. Όταν κατορθώσουμε να τίθασσέμωμε την θερμοπυρηνική έν-έργεια, την ένέργεια, δηλαδή, πού προκύπτει από τη συγκρού-σι έλαφρών στοιχείων σε άλλα βαρύτερα, τότε ή γνήνη άτμόσφαι-ρα δέ θα έχη πιά μυστικά για μας.

Η βελίς της γυναίκας

ΤΑ ΕΜΠΡΙΜΕ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΤΑ ΕΜΠΡΙΜΕ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩ ΚΑΙΡΩ ΓΕΝΙΚΕΥΤΗΚΑΝ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗΚΑΝ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΓΕΝΙΚΑ ΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΝΤΥΣΜΑΤΟΣ. ΕΦΕΤΟΣ, ΔΗΛΑΔΗ, ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΜΕ ΟΣΑΙ ΓΙΝΟΤΑΝ ΑΛΛΟΤΕ, ΤΑ ΕΜΠΡΙΜΕ ΑΝΟΙΧΤΕΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΕΜΠΡΙΜΕ. ΤΟ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ ΔΕ ΑΠ' ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΣΥΝΗΘΙΖΟΝΤΑΙ ΑΔΕΣΟΥΔΑ ΚΑΙ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ ΑΠΟ ΕΜΠΡΙΜΕ ΜΕ ΤΑ ΜΟΝΟΧΡΩΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ.

ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΜΑΝΙΚΕΝ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΑΝ ΑΛΛΑ ΜΕ ΕΜΠΡΙΜΕ ΦΟΡΕΜΑ ΚΑΙ ΔΟΡΟΤΙ ΚΑΠΕΛΛΟ ΚΑΙ ΠΑΠΟΥΤΙΑ, ΑΛΛΑ ΜΕ ΚΟΜΨΑ ΤΑΓΕΡΑΚΙΑ ΜΟΝΟΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΜΕ ΕΜΠΡΙΜΕ ΜΠΛΟΥΖΑ ΔΟΡΟΤΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΡΙΜΕ ΟΜΠΡΕΛΛΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΜΕ ΚΟΜΨΑ ΜΟΝΟΧΡΩΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΠΕΛΛΟ, ΖΩΝΗ ΚΑΙ ΠΑΠΟΥΤΙΑ ΕΜΠΡΙΜΕ, ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΕΤΕ ΣΤΟ ΔΠ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ. 1 ΜΟΝΤΕΛΟ ΜΑΣ.

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΔΟΡΟ-ΓΚΡΟΪΣΜΟ ΚΑΙ ΕΧΗ ΖΩΝΗ ΦΑΡΔΕΙΑ ΕΜΠΡΙΜΕ ΚΑΙ ΚΑΠΕΛΛΑΚΙ ΕΜΠΡΙΜΕ, ΠΟΥ ΓΑΡΝΙΡΕΤΑΙ ΜΕ ΦΑΣΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΧΡΩΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ.

ΤΑ ΕΜΠΡΙΜΕ ΠΑΠΟΥΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΝΟΥΔΩΤΕ, ΠΟΥ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ ΟΜΩΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑ, ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΦΟΡΙΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΜΕ ΩΡΙΣΜΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ. ΠΛΗΝΤΩΣ Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΥΤΗ ΜΟΔΑ ΠΟΙΚΙΛΛΕΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ ΠΟΛΥ ΝΕΑΝΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΝΤΥΣΜΟ. ΕΠΙΣΗΣ ΟΙ ΟΜΠΡΕΛΛΕΣ, ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ, ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΜΠΡΙΜΕ ΤΟΥ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ. ΓΕΝΙΚΑ, ΤΟ ΕΜΠΡΙΜΕ ΥΦΑΣΜΑ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ ΕΦΕΤΟΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΑΡΙΣΙΝΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΣΟ ΓΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΝΤΕ-ΠΙΕΣ ΔΟΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΔΕΣΟΥΔΑ.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΠΕΛΛΙΝΕΣ, ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΘΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΜΠΡΙΜΕ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ.

ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΜΠΡΙΜΕ ΕΧΟΥΝ ΜΙΚΡΑ ΣΧΕΔΙΑ. ΑΛΛΑ ΤΑ ΝΤΕΣΕΝ, ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΕΙΝΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΠΙΕ-ΝΤΕ-ΠΟΥΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΟΥΑΝΤΙΝΕΣ.

ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΜΠΡΙΜΕ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ, ΠΟΥ ΑΠΟΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΠΑΝΩ ΣΕ ΜΟΥΣΕΛΙΝΑ.

ΟΙ ΕΜΠΡΙΜΕ ΜΟΥΣΕΛΙΝΕΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ. ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΔΕ ΠΩΣ ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΝΑ ΦΟΡΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΕΙΜΩΝΑ, ΓΙΑ ΑΜΠΙΥΜΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ.

ΣΥΝΟΛΟ ΑΠΟ 3 ΚΟΜΜΑΤΙΑ

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΑΥΤΗ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΡΑΒΕΤΕ ΕΝΑ ΦΤΗΝΟ ΕΠΟΥΑΝΤΙΝΙΟ ΑΝΘΑΜΠΛ ΚΑΙ ΝΑ ΕΞΕΜΠΡΙΜΕΤΗΤΕ ΑΠΟ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΟΛΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ. ΤΟ ΑΝΘΑΜΠΛ ΑΥΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ: ΑΠΟ ΜΙΑ ΜΠΛΟΥΖΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΙΑ ΦΑΡΔΕΙΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΤΕΝΗ.

ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΕΤΕ ΣΤΟ ΦΙΓΟΥΡΙΝΙ ΜΑΣ, ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΝΘΑΜΠΛ ΦΟΡΙΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΥΟ Η ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ, ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΗ. Ε-ΕΜΠΡΙΜΕΤΕΙ ΔΕ ΠΟΛΛΑΠΛΑ. Η ΜΠΛΟΥΖΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΠΛΟΥΣΤΑΤΗ ΓΡΑΜΜΗ, ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΕΤΕ. ΕΧΕΙ ΓΙΑΚΑ ΤΑΓΙΕΡ, ΠΟΥ ΕΧΕΧΕΙΛΩΝΕΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΙΜΟ, ΚΑΙ ΙΣΙΟ ΜΑΝΙΚΙ 1/4 ΜΑΚΡΟΥΣ ΜΕ ΜΑΝΣΕΤΑ ΚΑΙ ΜΑΝΙΚΟΚΟΛΛΗΣΗ. ΟΙ ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΙΑ ΙΣΙΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΦΑΡΔΕΙΑ ΜΕ ΠΙΕΤΤΕΣ ΑΣΙΔΕΡΩΤΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΛΛΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΦΟΡΙΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙ-ΣΗΣ ΚΑΙ ΜΕ ΑΛΛΑ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙΑ Η ΜΕ ΠΛΕΧΤΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΖΑΚΕΤΑΚΙΑ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΦΕΤΟΣ ΠΟΛΥ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ.

ΟΤΑΝ ΤΟ ΕΠΟΥΑΝΤΙΝΙΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΟΥΜΠΛ-ΦΑΣΑ ΚΑΙ ΕΧΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ Α-ΝΑΠΟΔΗ, ΤΟΤΕ ΟΙ ΦΟΥΣΤΕΣ ΡΑΒΟΝΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ, ΔΗΛΑΔΗ ΔΙΧΩΣ ΞΕΦΤΙΑ ΣΤΙΣ ΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΠΛΑΚΟΡΑΦΗ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΦΟΡΙΟΥΝΤΑΙ ΠΟΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΑ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ.

ΧΡΟΝΩΣ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑ ΠΟΙΚΙΛΛΗ ΤΟ ΝΤΥΣΜΟ ΤΗΣ ΜΕ ΕΝΑ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΑΝΘΑΜΠΛ.

Η ΣΤΕΝΗ ΦΟΥΣΤΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ Η ΦΑΡΔΕΙΑ, ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΡΕ-ΠΕΙ ΝΑ ΦΟΒΑΡΕΤΑΙ ΜΕ ΕΙΔΙΚΗ ΒΑΤΙΣΤΑ Η ΜΕ ΡΕΥΓΙΟΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΓΚΡΑΤΗ

«Ανθόμυλ τρουά-πιέ» από μετα-ζωτό «Πουαντινιό», που φοριέται άλλοτε με φαρδιά και άλλοτε με στενή φούστα.

ΤΗ ΦΟΡΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΕΧΕΙΛΩΝΗ. ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΚΑΜΜΙΑ ΠΑΛΙΑ, ΙΣΙΑ ΦΟΥΣΤΑ, ΑΠΟ ΖΩΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙ-ΗΣΤΕ ΤΗΝ ΓΙΑ ΦΟΥΣΤΑ. ΚΑΝΕΙ ΒΑΜΒΑΚΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΟΥΛΕΙΑ ΑΥΤΗ. ΕΙΝΑΙ ΑΚΡΙΒΕΣ ΤΟ ΔΟΛΟΜΕΤΑΞΟ ΥΦΑΣΜΑ ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΑΠΟΦΥΓΟΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΣΥΣΤΗΣΩΜΕ ΝΑ ΤΟ ΑΔΟΡΑΣΤΕ, ΓΙΑ ΝΑ ΦΟΒΑΡΕΤΕ ΜΙΑ Ι-ΣΙΑ ΦΟΥΣΤΑ.

Η ΦΑΡΔΕΙΑ ΦΟΥΣΤΑ ΦΟΒΑΡΕΤΑΙ ΜΟ-ΝΟ ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΛΕΠΤΟ ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕ ΡΕΥΓΙΟΝ Η ΕΙΔΙΚΟ ΧΑΡΤΙ, ΠΟΥ ΔΙΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑ-ΤΑΣΤΗΜΑΤΑ. ΚΙ' ΑΥΤΟ, ΟΤΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΦΟΥΣΤΑΣ ΝΑ ΚΡΑΤΙΕΤΑΙ ΑΝΟΙΧΤΟ ΚΑΙ ΝΑ ΦΟΥΣΚΩΝΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕ-ΡΟ ΤΟΥ ΔΕΟΝΤΟΣ.

ΜΙΑ ΦΟΒΑΡΩΣΙΜΗ ΦΟΥΣΤΑ ΕΣΤΕΚΕΙΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ, ΜΕ ΜΟΝΗ ΤΗ ΔΙΑΦΟ-ΡΑ ΟΤΙ ΣΤΗΝ ΙΣΙΑ, ΣΤΕΝΗ ΦΟΥΣΤΑ Η ΦΟ-ΒΡΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙ-ΠΤΩΣΗ, ΕΝΩ ΣΤΗ ΦΑΡΔΕΙΑ, ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΩΜΕ, ΑΝ ΤΟ ΥΦΑ-ΣΜΑ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΧΟΝΤΡΟ ΚΑΙ ΕΣΤΕΚΗ ΜΟΝΟ ΤΟΥ.

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΕΙΝΑΙ ΠΩΣ ΤΟ ΜΑΛΑΚΟ ΥΦΑΣΜΑ, ΣΕ ΦΑΡΔΕΙΑ ΦΟΥΣΤΑ, ΜΕ ΠΙΕΤΤΕΣ ΚΛΠ. ΠΟΛΙΕΙ ΤΟ ΣΩΜΑ, ΓΙΑΤΙ ΚΟΛΛΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΕΤΕΙ ΟΥ-ΚΟ ΣΤΟΥΣ ΥΟΦΟΥΣ.

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ, ΤΟ ΧΟΝΤΡΟ ΥΦΑΣΜΑ ΑΠΟ-ΜΑΚΡΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΠΑΙΡΝΕΙ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΗ, ΚΑΘΩΣ ΕΣΤΕΚΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΤΟΥ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΤΟ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΜΟΝΤΕ-ΛΟ ΣΕ ΧΡΩΜΑ ΔΟΡΟ-ΓΚΡΟΪΣΜΟ, ΜΕ ΖΩ-ΝΗ ΕΜΠΡΙΜΕ ΚΑΙ ΚΑΠΕΛΛΟ ΔΟΡΟΤΙ. ΔΕΞΙΑ: ΚΙΤΡΙΝΟ ΤΑΓΙΕΡ ΓΑΡΝΙΡΙ-ΜΕΝΟ ΜΕ ΕΜΠΡΙΜΕ ΥΦΑΣΜΑ ΚΑΙ Θ-ΜΟΙΑ ΜΠΛΟΥΖΑ.

ΟΙ ΚΟΜΨΕΣ ΠΑΡΙΣΙΝΕΣ ΕΧΟΥΝ ΚΥΡΙΑΟΛΕΚΤΙΚΑ ΞΕΠΡΕΛΛΑΘΗ ΜΕ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΑΥΤΟ ΝΤΥΣΜΟ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙ-ΜΟΠΟΙΟΥΝ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΕΜΠΡΙΜΕ, ΡΙΓΩΤΑ Η ΣΚΕ-ΤΑ, ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΡΕΛΙΑ ΧΡΩ-ΜΑΤΙΣΤΑ ΜΟΝΟΧΡΩΜΑ Η ΦΑΝΤΑΖΙ. ΓΕΝΙΚΑ, Η ΚΟΜΨΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΟΛΟ-ΘΕΤΕΙ ΕΔΟΚΛΑ ΤΟ ΝΤΥΣΜΟ ΠΟΥ ΔΕ-ΛΑΖΕΙ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΕ-ΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΕΠΟΧΑ. ΒΡΙΣΚΕΙ ΠΡΑΚ-ΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΣΥΓ-ΚΕΤΟ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΛΗ ΤΟ ΝΤΥΣΜΟ ΤΗΣ ΜΕ

Κομψό εμπριμέ φορεματάκι σε μοντέρνα νεανική γραμμή.

ΦΟΒΑΡΙΣΜΑ ΣΤΑ ΛΕΠΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ, ΜΕΤΑΞΩΤΑ, ΜΑΛ-ΛΙΝΑ Η ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ. ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΦΟ-ΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΚΟΛΛΕΞΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΛΑ ΦΟΒΑΡΩΣΙΜΕΝΑ.

ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ

Η ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1958 ΚΑΤΑΡΧΕΙ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΕΣΑΚΚΟΥ. ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΔΕ ΠΩΣ ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΤΕ ΔΕ ΘΑ ΕΞΑΝΟΡΕΦΗ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟ ΕΧΕΙΛΩΜΕΝΟ ΕΚΕΙΝΟ ΡΟΔΟ, ΠΟΥ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΝΕ ΤΟ ΣΩΜΑ.

ΔΕ ΦΟΡΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΕΠΙΣΗΣ ΟΙ ΕΠΟΥΑΝΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΥΣΤΕΣ ΣΑΛΒΑΡΙΑ, ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΑΝ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ, ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΟΣΕ.

Η ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΤΟ ΣΤΗ-ΘΟΣ ΚΑΙ ΑΦΙΝΕΙ ΝΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ Η ΜΕΣΗ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΟΥΟΓΡΑΜΜΙΖΕΤΑΙ ΕΥΓΟΝΑ. Η ΤΑΛΛΙΑ ΤΟΠΟΘΕΤΕΙΤΑΙ ΠΟΛΥ ΨΗΛΑ, ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΟΡΕΣ ΣΕ ΤΥΠΟ ΕΜΠΕΜΠ-ΝΤΕΡΕΣ, ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΕΛΑΦΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ ΠΑΙ-ΔΙΑΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΣΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΣΩΜΑ.

ΣΕ ΤΥΠΟ ΕΜΠΕΜΠ-ΝΤΕΡΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ, ΠΟΥ ΕΠΙΘΑΛΛΕΙ Η ΤΕ-ΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΔΑ.

ΤΟ ΕΞΑΙΣΗΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΓΥΝΑ-ΚΕΙΟΥ ΝΤΥΣΜΑΤΟΣ, ΕΦΕΤΟΣ, ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΑΚΡΟΣ ΤΗΣ ΦΟΥΣΤΑΣ, ΠΟΥ ΟΛΟ ΚΑΙ ΑΝΕΒΑΙΝΕΙ.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΝΤΙΕΣ ΑΝΕΒΑ-ΣΕ ΤΙΣ ΦΟΥΣΤΕΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ 2-3 ΠΟΝΤΟΥΣ. ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΝΕΙ ΚΑΙ Η ΛΑΝΘΕΝ. ΕΤΟΙ ΤΟ ΜΑΚΡΟΣ ΤΗΣ ΦΟΥΣΤΑΣ ΕΦΤΑΣΕ ΑΙ-ΣΙΩΣ ΤΟΥΣ 50 ΠΟΝΤΟΥΣ, ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ, ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ 47 ΠΟΝΤΩΝ, ΠΟΥ ΉΤΑΝ Η ΠΙΟ ΚΟΝΤΗ ΦΟΥΣΤΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑ-ΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ.

ΠΑΡ' ΟΛΟ ΟΜΩΣ ΠΟΥ Η ΜΟΔΑ ΑΝΕ-ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΦΟΥΣΤΕΣ, ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΔΕ ΘΑ ΦΟΡΕΣΟΥΝ ΠΑΡΑ ΤΟ ΜΑΚΡΟΣ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΥΜΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ 46-50 ΠΟΝ-ΤΩΝ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΜΟΔΑ ΜΠΟ-ΡΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΦΕΛΗΘΟΥΝ ΜΟΝΟΝ ΟΣΕΣ ΕΧΟΥΝ ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΙΣΙΑ ΠΟΔΙΑ.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΕΡ-ΒΟΥΝ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ 46-47 ΠΟΝΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΑΦΟΣ, ΑΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑ-ΤΗΡΗΣΟΥΝ ΚΟΜΨΗ, ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΙ ΝΕΑ-

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΧΤΕ-ΝΙΟΜΑ ΓΙΑ ΚΟΝΤΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΠΟΥ «ΑΓΚΑΛΙΖΕΙ» ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ. ΔΕ-ΞΙΑ: ΚΟΜΨΗ «ΚΟΥΑΦ» ΠΟΥ ΣΧΗ-ΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛ-ΛΑ, ΑΠΟ ΕΜΠΡΙΜΕ ΟΡΓΑΝΤΙΝΑ.

Δύο χαρακτηριστικές έκδρομικές φούστες της τελευταίας μόδας.

ΝΙΚΗ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ. ΕΥΤΥΧΩΣ, Η ΝΕΑ ΜΟΔΑ ΕΧΕΙ ΛΑΒΕΙ ΟΠ' ΟΥΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΙ-ΛΟΥΕΤΤΕΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΗΛΙΚΙΕΣ. ΕΤΟΙ, ΚΑΜΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕ ΜΕΝΕΙ ΠΑ-ΡΑΠΟΝΕΜΕΝΗ. ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΗ ΣΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΡΑΣΥΡΘΗ ΑΠΟ ΜΟΝΤΕΛΑ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟ ΤΗΣ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΡΟΣΟΧΗ, ΕΠΙΣΗΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΜΠΡΙΜΕ, ΠΟΥ ΘΑ ΦΟΡΕ-ΣΕΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΝΕΑΝΙΚΟ, ΑΛΛΑ ΝΑ ΕΧΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΑ-ΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΣΑΣ. ΤΑ ΠΟΛΥ ΧΥΠΗΡΑ ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΛΥ ΝΕΕΣ.

ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜ-ΨΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΝΑ ΦΤΑΝΟΥΝ ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΟΛΗΣ. ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ, Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ ΕΦΕΤΟΣ ΕΧΕΙ ΚΑΤΙ ΤΟ ΑΕΡΙΝΟ, ΚΑΤΙ ΟΠΟΥ ΠΕΤΩΣ ΑΠΑΝΩ ΣΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ ΕΤΟΙ ΜΙΑ ΕΚ-ΦΡΑΣΗ ΝΕΑΝΙΚΟΤΗΤΟΣ ΣΤΟ ΝΤΥΣΜΟ.

ΟΙ ΦΙΔΟΚΟΙ, ΤΑ ΕΜΠΟΥΦΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΑΝΩ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩ-ΤΕΡΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΓΑΡΝΙΡΟΥΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΚΟΚΚΕΤΙΚΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΜΟΔΑΣ.

ΕΚΔΡΟΜΙΚΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ

ΜΙΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΝΟΤΑ, ΣΤΗΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΜΟΔΑ ΒΑΖΟΥΝ ΟΙ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΕΚΔΡΟΜΙΚΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ, ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΜΕ ΜΕΓΑ-ΛΑ «ΚΑΡΡΩΝ» ΚΑΙ ΣΕ ΣΤΥΛ ΜΕΧΙΚΑΝΙΚΟ.

ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΙΣ ΕΚΔΡΟ-ΜΕΣ, ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΜΑΚΡΥΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ ΤΗΣ ΦΕΤΙΝΗΣ ΜΟΔΑΣ. ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΑΥΤΟ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΤΑΙ ΤΟ ΠΕΡΠΑΤΗΜΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ Η ΑΝΕΣΗ ΤΗΣ ΦΟΥΣΤΑΣ-ΚΥΛΟΤΤΑΣ.

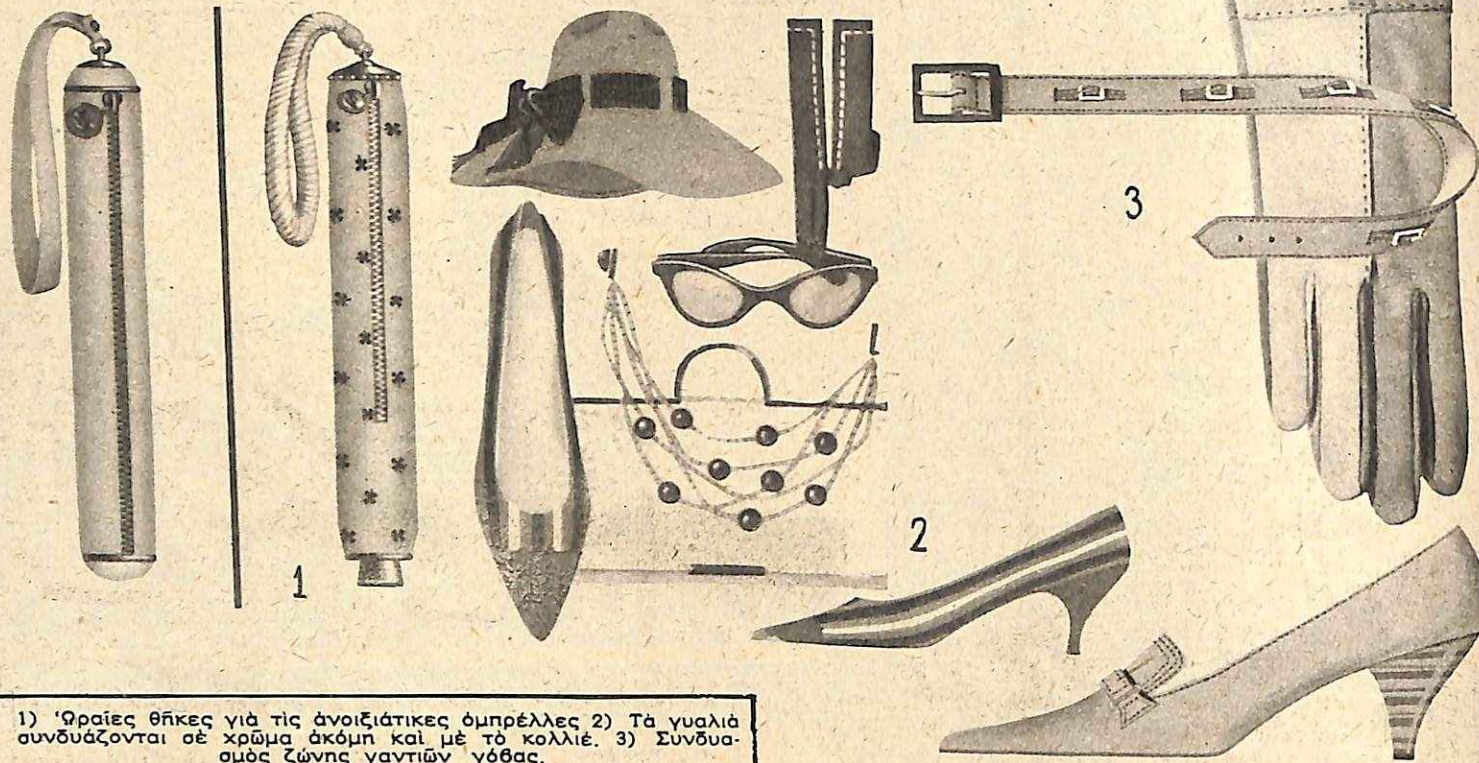
ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΡΑΝΤΙΖΕΣ, ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΓΑΡΝΙΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΕΚΔΡΟΜΙΚΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΕΝΑ ΚΑΘΑΡΩΣ ΣΤΥΛ ΚΑΟΥ-ΜΠΟΥ.

ΤΑ ΦΙΓΟΥΡΙΝΙΑ, ΠΟΥ ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΜΕ, ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚ-ΔΡΟΜΙΚΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ. Η ΜΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ «ΚΑΝΤΡΙΝΙΕΣ» ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ ΥΦΑΣΜΑ ΜΕ ΜΙΑ ΠΕΛΩΡΙΑ ΤΣΕΠΗ ΔΕΞΙΑ, ΠΛΑΙΣΙΩΜΕΝΗ ΜΕ ΦΡΑΝΤΙΖΑ, Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΡΡΩ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ. ΣΤΙΣ ΠΛΑΙΝΕΣ ΡΑΦΕΣ ΡΑΒΕΤΑΙ ΜΙΑ ΦΑΡΔΕΙΑ ΦΡΑΝΤΙΖΑ, ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΩΣ ΚΑΤΩ.

ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΑΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΑΥΤΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΚΑΛΙΣΤΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΙΟΥΣ ΑΛΑΤΙΖΑΔΕΣ, ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΜΦΘΗΝΟΙ.

ΣΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΥΤΗ ΘΑ ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΑΛΑΤΙΖΑ ΔΙΠΛΟΦΑΡΔΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΒΥΗ ΩΡΑΙΑ ΤΟ ΦΑΡΔΟΣ ΤΗΣ ΦΟΥΣΤΑΣ. ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΔΕ ΝΑ ΤΗ ΦΟΒΑΡΕΤΕ ΟΛΟ-ΚΛΗΡΗ Μ' ΕΝΑ ΦΤΗΝΟ ΡΕΥΓΙΟΝ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΕΚΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ, Η ΜΕ ΑΛΛΟΔΩΤΙΚΟ

1) Ψαλίδες θήκες για τις ανοιξιάτικες όμπρες 2) Τα γυαλιά συνδυάζονται σε χρώμα ακόμη και με το κολλίε. 3) Συνδυασμός ζώνης γαντιών γόδας.

αλατίζα και να την φορέτε τότε από την μία πλευρά και τότε από την άλλη.
Όσο για τη φράντζα, θα την κάνετε κατά τον εξής τρόπο. Θα πάρετε ένα κομμάτι ύφασμα, στο ίδιο του και σε φάρδος ακριβώς τριπλό από εκείνο, που θέλετε να έχετε. Αν δηλαδή θέλετε να έχετε φράντζα φάρδος 10 πόντους ή λουρίδα, που θα διαβέσετε πρέπει να έχετε φάρδος 30 πόντους και το ανάλογο μήκος.
Θα τασκίσετε, λοιπόν, στην άκρη της λουρίδας 5 πόντους άπλωμα και 5 κάτω και όλο το υπόλοιπο φάρδος, από 20 πόντους, θα το ξεφτίσετε όπως το άζουρ.
Μετά, θα διπλώσετε τη λουρίδα στη μέση και θα σχηματίσετε μια διπλή φράντζα 10 πόντων με διπλά περιθώρια από πάνω 5 πόντων για το ράψιμο. Πρέπει να έχετε υπόψη ότι η φράντζα του είδους αυτού δε ράβεται σύρριζα, στο ξέφτι, αλλά φτάνουμε 2-3 πόντους από το περιθώριο για να φαίνεται, και οι δύο υπόλοιποι πόντοι μπαίνουν μέσα στη ραφή της φράντζας.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

Τα μαλλιά θα είναι πάλι κοντά το καλοκαίρι. Η απόφαση ελήφθη επίσημως στο Συνέδριο των Γαλλών κομμωτών, που έγινε τελευταία στο Παρίσι, όπου επιβεβαιώθηκαν και τα νέα χτενίσματα. Κατ' αρχήν καταργούνται τα ίσια, στρώτα μαλλιά και τα χτενίσματα με το αυστηρό ύψος. Δεν είναι επίσης καθόλου της μόδας οι κομμώσεις, που δείχνουν το κεφάλι δαχτυλιστό.

Έτσι, ύστερα από ένα χρόνο περίπου, καταργείται το άημέλητο χτενίσμα και ξαναρχονται στη μόδα τα «χτενισμένα» μαλλιά.

Όπως βλέπετε στις φωτογραφίες μας, τα κοντά μαλλιά της καλοκαιρινής μόδας 1958 «αγκαλιάζουν» το κεφάλι και στρώνουν φιλάρεσκα και με άπειρη θηλυκότητα.

Επίσης, το χτενισμά τους είναι εύκολο, αρκεί να είναι ώραία κομμένα και να «φορμαρώνονται» στη γραμμή της μόδας.

Οι φράντζες συνδυάζονται πολύ εφέτος, άλλοτε μισές, άλλοτε ολόκληρες και άλλοτε αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο με το χτενίσμα και καλύπτουν καλαίσθητα ένα μέρος του μετώπου. Τραβηγμένα χτενίζονται τα μαλλιά μόνον όταν πρόκειται να σκεπαστούν κάτω από τα μοντέρνα.

Διάφοροι τύποι από μετάλλινα κοσμήματα έπαργυρα ή επίκρυσα.

«Καπελλάκια-κούφα», που γαρνίρουν το κεφάλι με κομψότητα. Οι «κούφα» της μόδας αποτελούνται συνήθως από ιδιόρρυθμα λουλούδια, που σχηματίζονται από λέζα, μουσελίνα ή οργανίνη εμπριμέ. Αντικαθιστούν δηλαδή το καπέλλο και χτενίσματος, κατά τρόπο θαυμάσιο και συμπληρώνουν την κόμμωση.
Οι «κούφα» έχουν χαρακτηρισμό επίσημο πάντα και φοριούνται τα βράδια ή το απόγευμα, όταν η περίσταση επιβάλλει ντύσιμο αμυγνιέν-ΛΙΛΙΑΝ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

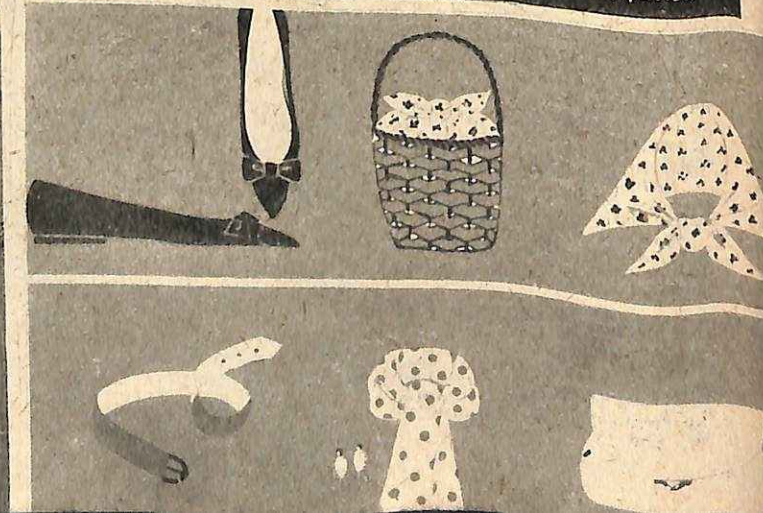
Η μόδα συγκεντρώνει μια ιδιαίτερη προσοχή εφέτος στις μικρολεπτομέρειες και στους συνδυασμούς αυτών των λεπτομερειών. Μια λευκή εσάρπα με βούλες χρωματιστές, δεμένη στο λαιμό, συνδυάζει το χρώμα της με τη ζώνη, που μπορεί να είναι καμωμένη από λευκό φόντο της εσάρπας, συνδυάζεται κι' αυτό με κάποιο άλλο, εξάρτημα του συνόλου, π. χ. με την τσάντα, που είναι κι' αυτή λευκή, ενώ για την έξοχη, όπου καταντά σχεδόν απαραίτητο το φουλάρι στο πηγούνι στο λευκό φόντο του φουλαριού, που είναι σκούρο-ανθρακί χωρίς τακούνια γόδας. Το ίδιο φουλάρι σχηματίζει ένα Τό καλαθάκι αυτό είναι άρκετα μεγάλο, ώστε να χωρήσει ένα σωρό μικροπράγματα, που είναι απαραίτητα στην έξοχη.

Σε μια τέτοια περίπτωση η όμπρελλα είναι πάντοτε χρήσιμη. Η μόδα σάς συμβουλεύει να προτιμήσετε τον τύπο, που διπλώνει και κλείνεται μέσα σε μια θήκη. Αυτή η θήκη θα έχει το χρώμα του φορέματος ή θα ζωνών.

ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ

Τα γυαλιά, με τους μεγάλους σκελετούς και τα ιδιαίτερα σχήματα, δε μπορούν βέβαια να μην υποταχθούν κι' αυτά στο νόμο των συνδυασμών. Αφού και το χρώμα επεκτείνεται κι' αυτά και οι σκελετοί σε όλα τα χρώματα. Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι πολλές κοσμήσεις γυναικών έχουν γυαλιά σε διάφορα χρώματα, για να τα προσαρμόζουν με διάφορα αξεσουάρ. Επειδή όμως αυτό είναι κάπως πολύταν άνοητο και δε μπορεί ή κάθε μια να το αντιμετωπίσει, επιδιώκετε, όταν αγοράζετε τα γυαλιά σας να διαλέγετε ένα χρώμα σκελετού, που να πηγαινει με κάποιο εξάρτημα του συνόλου σας.

Διάφορα αξεσουάρ, που συντελούν στην ώραία εμφάνιση.

1) Χαριτωμένο φορεματάκι με μακρόταλλο μπουστό και φουσιτίσα σουρωτή πολύ φαρδιά. Φοριέται με άσηρη μπλουζίτσα. 2) Φορεματάκι από σκωτσέζικο τσελβόλε με εφαρμοστό μπουστάκι και φαρδιά φουσιτίσα. 3) Έδω το μπουστάκι έχει στρουγγυλό νωμίτη και μακρεία μανικιάκια. 4) Ένα όμορφο σχέδιο φορέματος κατάλληλο για τρεις διάφορες ηλικίες.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

Τα φετινά παπούτσια παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία. Βλέπουμε σάνδαλα ανοιχτά στα δάχτυλα και στις φτέρνες. Άλλα που συγκρατούνται μόνο μπροστά, αφήνοντας το υπόλοιπο μέρος του ποδιού γυμνό. Γόβάκια τελείως κλειστά και άλλα ελαφτέρως. Τα χρώματα είναι ανοιχτά, θα φορεθώ δε ιδιαίτέρως το φυσικό χρώμα, δηλαδή ένα πολύ ανοιχτό μπλε, θα φορεθούν επίσης τα γκρι-πέρλ και η βεντέτα της εποχής, το λευκό.

Στα γόβάκια πολύ της μόδας είναι να υπάρχει στο μπροστινό άνοιγμα μια μικρή γλώσσα ή μια άγκράφα ή και τα δυο μαζί, δηλαδή η γλώσσα να βγαίνει μέσα από μια άγκράφα.

Άλλα να και μια πρωτοτυπία: το τακούνι μπαίνει σε διαφορετικό χρώμα, λ. χ. σε μια γόδα μπλε το τακούνι γίνεται μαρόν, σε μια άσηρη γόδα το τακούνι γίνεται μπλε-μαρόν, μαρόν ή κόκκινο.

Μη ξεχνούμε κι' εδώ τους συνδυασμούς γόδας ή παπουτσιού με τη ζώνη, την τσάντα, τα γάντια ή τη λαβή της όμπρελλας.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Στη διάμεση αυτή εποχή, η μόδα συμβουλεύει για τα παιδιά τον όμορφο συνδυασμό ολόκληρου φορέματος με μπλουζίτσα.

Ο συνδυασμός αυτός είναι κατάλληλος για την εποχή, γιατί ελαφρύνει το ντύσιμο, χωρίς όμως και να εφάρμοζε τα έντελως ελαφρά φορέματα, που θα ήσαν κάπως πρόωρα.

Αυτά τα ολόκληρα φορεματάκια με το μεγάλο άνοιγμα του λαιμού και με την ελλειψι μανικιών γίνονται συνήθως με συνθετικά ύφασματα όπως είναι τα τσελβόλε. Αυτά έχουν κάποια υπόστασι, χωρίς όμως και να είναι βαρέα. Τα διαλέγουμε στα διάφορα ριγανά, καρδεδάτα ή σκωτσέζικα σχέδια και εφαρμόζουμε διάφορες κοψιές.

Μια πολύ κομψή κοψιή για ένα τέτοιο κοριτσιότικο φορεματάκι είναι αυτή, που σχηματίζει μακρόταλλο κοράζι δημιουργώντας τη μέση με πένες. Το άνοιγμα του λαιμού είναι τετράγωνο, ή μασχάλι στρουγγυλό και το κομψώμα με μια σειρά κουμπιά τοποθετημένα πλάγιως. Η

φουσιτίσα, που ένωνεται με το κοράζι στη γραμμή των γοφών είναι σουρωτή διστρίγυρα και πολύ φαρδιά.

Μια μπλουζίτσα από ποπλίνα λευκή ή χρωματιστή κλειστή ως επάνω στο λαιμό μ' ένα κατεβαστό γιακαδάκι και με μακρεία μανικιά, που καταλήγουν σ' ένα πουκαδέακι συμπληρώνουν την τουαλετίτσα της κοπελλάτσα.

ΚΟΜΨΑ ΜΟΝΤΕΛΑΚΙΑ

Από τσελβόλε επίσης ή από λαβαμπλάν μπορούμε να εφαρμόσουμε και φουσιτάνια σε άλλον τύπο. Έδω τα φορεματάκια είναι αυτοτελή με μανικιάκια άλλοτε τρουά-κάρ και άλλοτε κοντά σχηματίζοντας τις τόσο γομπόζικες για τα παιδάκια φουσιτίτσες.

Το μπουστάκι μπορεί να σχηματίζεται με νωμίτη τετράγωνο ή στρουγγυλό και κάτω απ' αυτόν να συνεχίζεται το μπουστάκι με σουριτίτσες, που συγκεντρώνονται πάλι στη μέση. Είναι πολύ όμορφα όμως και τα ολόσινα κι' εφαρμοστά μπουστάκια, που αναδεικνύουν ακόμη καλύτερα τη πολύ φαρδιά φουσιτίτσα.

Με τα φανταζι ύφασματα βλέπουμε μονόχρωμα γιακαδάκια, που στολίζουν το λαιμό και ομοιόμορφα ρεθεράκια στα τρουά-κάρ μανικιάκια. Αν τα μανικιά είναι φουσιτίτσες τότε τα ρεθεράκια αντικαθιστούνται με φάσες.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ

Τα ασπρόρρουχα των παιδιών ακολουθούν κι' αυτά τη γενική τάση της μόδας. Τα νάυλον, που πλένονται τόσο εύκολα και σιδερώνονται με την ίδια ευκολία θεωρούνται πολύ πρακτικά για τις κοπελλάττσες. Έτσι οι μικρούλες έχουν σαν τις μητέρες τους λουσάτες κομψιλάδες εφαρμοστές στα μπουστάκια τους και με αρκετό φάρδος προς τα κάτω.

Με την άνοιξη ελαφρύνεται και η νυχτερινή περιβολή των παιδιών. Οι φανελλένιες πιτζαμούλες αντικαθίστανται με πιτζαμούλες από μονόχρωμη ή ριγωτή ποπλίνα.

Για τις μικρούλες είναι πολύ ώραίο το σχέδιο της πιτζάμας, που έχει το επάνω μέρος σε κοψιή ραγνίκαν με κοντά μανικιάκια ελεύθερα προς τα κάτω και μ' ένα ευθύγραμμο κομψώμα ως ψηλά στο λαιμό και κατεβαστό γιακαδάκι. Οι πιτζαμούλες στα δύο κάτω πλάγια έχουν τις ραβδώσεις διαγώνιες με μια φάσα για τελείωμα που έχει τις ραβδώσεις σε αντίθετη κατεύθυνση.

Πρακτική είναι επίσης η πιτζαμούλα στον τύπο σολοπέ. Δηλαδή μονόκομψι με το παντελονάκι να κομψώνει με γραμμή οριζόντια πάνω στο μπουστάκι στην πλάτη. Έδω μπορείτε να προτιμήσετε ένα ύφασματάκι με μικρά ευθύμα σχεδιάκια σε ανοιχτόχρωμο ή ζωηρό φόντο.

ΕΣΙΜΕΡΙΑΛΛΑ

1) Ρόμπα ανοιξιάτικη από κοτονάντ. 2) Νυχτικό από τσελβόλε με αμυγνιέν-ΛΙΟ. και μια πāt για το κομψώμα. 3) Κλασική ρόμπα με γιακά σμόκιν. 4) Όμορφη κομψιλάδα γαρνιρισμένη με δαντέλλα τρου-τρου.

Νίμφο & Έρωτας

Η Σαϊνέ ήταν η πιο όμορφη κι' η πιο νέα απ' τις γυναίκες που είχε στο χαρέμι του ο 'Ελ-Ραϊφ. "Αν και δεν είχε κλείσει ακόμα τα δεκάξι, το κορμί της ήταν μια ζωντανή πρόκληση και το λικνιστικό περπάτημά της αναβε φλογερούς πόθους. Είχε μακριά κατάμαυρα μαλλιά, μεγάλα σκιστά μάτια και δλοκόκκινα χείλια.

Ο 'Ελ-Ραϊφ περιούσε κοντά της όλες σχεδόν τις νύχτες του και λυστούσε από θυμό βλέποντας πως τα χάδια και τα φιλά του την άφηναν αδιάφορη.

— Γιατί δε με φιλάς και σύ; Δεν θέρεις πώς είμαι ο αφέντης σου και πώς πρέπει να κάνεις ό,τι θέλω; ούρλιαζε άγρια.

Μα η Σαϊνέ γύριζε το κεφάλι της απ' την άλλη μεριά και δεν απαντούσε.

Τότε ο 'Ελ-Ραϊφ άρχιζε να τη γυπάζει, ώσπου κουραζόταν. Κι' έπειτα την έδιωχνε απ' τον όντα του, βρίζοντας θεούς και δαίμονες.

— Άλλοτε πάλι της χάριζε χρυσά βραχιόλια κι' άραχνούφανα ύφασματα, με την έλπίδα πως θα τούδειχνε την εύγνωμοσύνη της. Μα ούτε με το καλό ούτε με το άγιο κατάφερε να ζυγνήσει την καρδιά και το κορμί της μικρής Σαϊνέ...

— Άλλ' αυτό που δεν πετύχαινε, παρ' όλες τις προσπάθειες, ο 'Ελ-Ραϊφ, το πέτυχε με μιά μονάχα ματιά ο 'Ασίμ, ο νέος τραγουδιστής.

Η Σαϊνέ γύριζε με το φορέο της, που το κουβαλούσαν δυο σκλάβοι, απ' το τζαμί όπου είχε πάει να προσευχηθεί όταν τον πρωτοείδε.

Ο νέος στεκόταν στη μέση της αγοράς και τραγουδούσε. 'Η όμορφη και δυνατή φωνή του σκέπαζε το θόρυβο των μικροπουλητών.

Η Σαϊνέ διέταξε τους σκλάβους να σταματήσουν και πέταξε στο νέο ένα χρυσό νόμισμα.

— Εκείνος τ' άπαξε στέν άερα και γύρισε για να την εύχαριστήσει. Όταν οι ματιές τους συναντήθηκαν, έμειναν κι' οι δυο σάν κεραυνοχτυπημένοι.

— Άς είναι δοξασιμένο τ' όνομα του 'Αλλάχ, που μ' άδίκωσε να σε δω! φώναξε ο 'Ασίμ πλησιάζοντας στο φορέο. Τώρα τιά δε με νοιάζει κι' αν πεθάνω, αφού συνάντησα την ωραιότερη γυναίκα του κόσμου!

— Σ' εύχαριστώ για τα καλά σου λόγια... αλλά αν σ' άκούση ο άντρας μου, θα σου κόψη τη γλώσσα! του έπτε φοβισμένη η Σαϊνέ.

— Άκόμη κι' αν μου κόβανε το κεφάλι, δε θα μ' έμποδίζανε να μιλάω για σένα... Κι' άλλωστε, μπορεί να μ' άφωξω, μα είμαι έλευθερος να λέω και να κάνω ό,τι θέλω! δήλωσε περήφανα ο νέος.

— Έγώ όμως δεν είμαι έλευθερος, αναστέναζε η Σαϊνέ.

Ο 'Ασίμ έσκυψε και κόλλησε το στόμα του στο μικρό της χεράκι.

— Κανείς δε μπορεί να σκλαβώσει τον έρωτα! της έπτε με πάθος. Πές μου, που θα σε ξαναδω, λουλουδι μου;

Η γλυκεία του φωνή, τα λαιμπερά του μάτια και προπαντός το καυτό φιλή του κόνανε να σούση

ΕΣΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

κάθε φόβος απ' την ψυχή της Σαϊνέ.

— Είμαι γυναίκα του 'Ελ-Ραϊφ, του ψιθύρισε. "Αν τα καταφέρω, έλα να με βρεις στον όντα μου.

— Θάρρω. Να με περιμένεις! της υποσχέθηκε ο νέος.

«Λόγια! Πώς είναι δυνατό νάρη;» σκέφτηκε με πίκρα η Σαϊνέ.

Κι' όμως δεν πέρασαν δυο μέρες, και το τραγούδι του 'Ασίμ άντήχησε στο παλάτι του 'Ελ-Ραϊφ. Είχε καταφέρει τον πλούσιο άρχοντα να τον κρατήσει κοντά του μερικές μέρες.

Την ίδια νύχτα κι' άλλες, άργα μετά τα μεσάνυχτα, ο τρελλός έρωτευμένος γλιστρούσε μέσα στον όντα της Σαϊνέ.

— Άγαπημένη μου, βλέπεις πως τίποτα δε μπόρεσε να με κρατήσει μακριά σου! της έπτε, σφίγγοντάς την στην άγκαλιά του.

— Μη μ' αφήσεις ποτέ! αναστέναζε εκείνη, καθώς τα χείλια του ζητούσαν τα δικά της.

Για πρώτη φορά στη ζωή της ένοιωσε το μεθύσι τού έρωτα...

— Αν ήμουν πλούσιος, θα σ' έλεβα και θα φεύγαμε από δω. Θα πηγαίναμε να ζήσουμε σ' έναν άλλο τόπο... της έπτε ο νέος.

Μα μη νομίζεις πως αυτό δε θα γίνει ποτέ. Έχω κατορθώσει να μαζέψω αρκετά λεφτά. Σε λίγο θα μπορώ ν' αγοράσω μιά γκαμήλα. Θα τη φορώσω πραιμάτης και θα πάω να τις πουλήσω στην άλλη άκρη της 'Αραβίας. Δε θ' άρνησώ να πλουτίσω, και τότε...

— Ήταν χαράματα, όταν χάρισαν. Καθώς την φύλαγε για τελευταία φορά, η Σαϊνέ ένοιωσε κάτι σκληρό στο χέρι του. Κτύπαξε, παρασημενική: "Ήταν ένα δαχτυλίδι μ' ένα τεράστιο διαμάντι, που θα στοίχιζε δόλοκληρη περιουσία.

— Τι είν' αυτό; τον ρώτησε, έκπληκτη.

— Μου τδδωσε ο πατέρας μου, λίγο πριν πεθάνει.

— Και γιατί δεν το πουλάς, να πάρεις όσες γκαμήλες θέλεις; άπόρησε η κοπέλλα.

— Προτιμώ να πεθάνω απ' την πείνα, δήλωσε ο 'Ασίμ. Είναι οικογενειακό κειμήλιο.

— Έδω και χρόνια, πηγαίνει από πατέρα σε γιού... Ποτέ μου δε θα μπορέσω να το άποχωριστώ. Τ' αγαπώ περισσότερο από κάθε τι στον κόσμο!

— Κι' από μέσα; παραπονήθηκε η Σαϊνέ.

— Κι' από σένα, έπτε φευγόντας ο νέος.

— Τότε δε θέλω να σε ξαναδω στα μάτια μου! φώναξε πίκω του η Σαϊνέ.

— Εκλαίγει άκόμη το πρωί, όταν μπήκε στην κάμαρα της έξαλλος ο 'Ελ-Ραϊφ.

— Παληογυναίκα! της φώναζε, κατακόκκινος από θυμό. "Όστε πέρασες τη νύχτα σου στην άγκαλιά ενός βρωμοτραγουδιστή! Καλά που οι άλλες μου γυναίκες είναι πιστές κι' έτρεξαν να μου το πουνε...

Αυτός πρόλαβε και έβγαλε, έσθ όμως θα το πληρώσεις άκριβά... Δε θα σε σκοτώσω, γιατί θάταν μικρή ή τιμωρία σου. Θα σε κάνω όμως να συχαίνονται τον αστό σου. Αύριο κι' άλλες, θα σε πουλήσω σ' έναν έμπορο, που θα σε βγάλει την Κυριακή στο σκλαβοπάζαρο.

Ο 'Ελ-Ραϊφ πραγματοποιήσε τη φοβέρα του. Καί, την Κυριακή, ο έμπορος έφυρε στην αγορά τη Σαϊνέ, ντυμένη μ' ένα άραχνούφανο πέπλο. Την ανέβασε πάνω σε μιά έυλην έξέδρα κι' άρχισε να έπαινή τις όμορφές της, για να τραβήξει τους πελάτες.

Δεν άργησε να μαζευτή πλήθος κόσμου.

Ο πλειστηριασμός άρχισε. Τα περισσότερα τδδινε ένας χοντρός και συχαμένος γέρος, που κτύπαζε με μάτια γεμάτα πόθο το όμορφο κορμί της κοπέλλας.

Στο τέλος, πρόσφερε 5 χιλιάδες φλουριά, κι' οι άλλοι άγοραστές αναγκάστηκαν να τραπηχτούν. Γεμάτη άδρια και τρόμο, η Σαϊνέ σκεφτόταν πως ήταν καλλίτερα να σκοτωθεί, όταν μιά άγαπημένη φωνή άκούστηκε μέσ' απ' τον κόσμο:

— Δίνω 10 χιλιάδες!

Η τιμή ήταν τόσο μεγάλη, που ο χοντρός ούτε σκέφθηκε να προσφέρει περισσότερα. Σε δυο λεπτά, ο 'Ασίμ—γιατί αυτός ήταν ο τελευταίος άγοραστής— έσφιγγε στην άγκαλιά του τη Σαϊνέ και της ψιθύριζε:

— Πούλησα το δαχτυλίδι για να σε σώσω, άγαπημένη μου. Δεν υπάρχει τίποτα στον κόσμο, που να τ' αγαπάω περισσότερο από σένα!

Ο έρωτας είχε νικήσει.

A. KINFK

Την Κυριακή, ο έμπορος πήγε στην αγορά τη Σαϊνέ ντυμένη μ' ένα άραχνούφανο πέπλο...

Συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό ΤΖΕ'ΙΜΣ ΤΖΕ'ΙΖ

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ με το δημιασμένο πρόσωπο

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

— Όταν ο άστυνόμος Τζέιμς της ζητάει την ταυτότητα της, η Γκρέις βρίσκεται σε τρομερή δύσκολη θέση. 'Εκείνη τη στιγμή όμως φτάνει ο Κρέιν και της δίνει την ταυτότητα της Τζούλι Μπριουέρ. "Ετσι, ο Τζέιμς αναγκάζεται να προσποιηθεί πως την πιστεύει. Πριν φύγει ωστόσο, παίρνει με τρόπο τα δακτυλικά της άποτυπώματα πάνω στο ρολόι του, με το σκοπό να τα στείλει για εξέταση στη Σήμανσι. 'Αλλ' ο Κρέιν αντιλαμβάνεται το κόλπο του. "Όταν δε η Γκρέις του όμολογεί πως έχει καταδικαστή ήδη για κλοπή, αυτός φροντίζει ν' αντικαταστήσει τα άποτυπώματά της με άλλα: της κόρης του Τζέιμς, που δέχεται να πάρει κρυφά το ρολόι απ' τον πατέρα της και ν' αφήσει πάνω τα δικά της άποτυπώματα. "Ετσι σώζονται πάλι η Γκρέις κι' ο 'Ελλισ. Ο 'Ελλισ άρχίζει ν' άναστήσει τώρα τη Γκρέις, βλέποντας την κομψή και περιποιημένη, και να ζηλεύει φοβέρα τον Κρέιν που κερδίζει την καρδιά της. Της τον κατηγορεί λοιπόν με κάθε τρόπο, λέγοντάς της πως η βοήθεια που τους πρόσφερε κρύβει άσφαλος κάποιον ύστεροβούλα. Ο Κρέιν έχει ανακαλύψει στο μεταξύ πως είναι ο Κοθσιαν, και το το λέει. "Υστερα ο 'Ελλισ βάζει τη Γκρέις να ψάξει στην κάμαρα του Κρέιν, μήπως ανακαλύψει τίποτε ύποπτο. Κι' εκείνη βρίσκει πραγματικά ένα μαχαίρι με ξερά αίματα. 'Αλλ' ο Κρέιν της έξηγει ότι μ' αυτό αυτόκτονησε η άδελφή του, η Τζούλι, γιατί είχε δυστυχήσει στο γάμο της. Ο 'Ινδός γιατρός Σάφκι, γείτονας και έμπιστος του Κρέιν, αναλαμβάνει να περιποιηθεί τον άρρωστο 'Ελλισ. Ο Κρέιν προτείνει στη Γκρέις να παντρευτούνε, κι' εκείνη δέχεται μ' εнтуχία. Το άναγγέλλουν ύστερα στον 'Ελλισ, που κεντεύει να σκάσει απ' το κόκο του. Ο Τζέιμς δε μπορεί να έξηγησει πως τα άποτυπώματα πάνω στο ρολόι ήσαν άγνωστα στη Σήμανσι, μολοντί αυτός είναι βέβαιος πως η κοψή κοπέλλα είναι η Γκρέις Κλάρκ. Πράγματι, έχει λάβει μιά έγκύκλιο της Σκότλαντ Γουάρντ, που περιγράφει λεπτομερώς τα χαρακτηριστικά της, όπως και του Κοθσιαν. "Αποφασίζει λοιπόν να κάνει ο ίδιος μιά έρευνα στο Λονδίνο, αφού πρώτα βρίσκει στον τηλεφωνικό κατάλογο τη διεύθυνση της Τζούλι Μπριουέρ. 'Αλλά κι' ο άστυφύλακας Ρότζερς πηγαίνει με δική του πρωτοβουλία να κατασκοπεύει το σπίτι του Κρέιν, γιατί ύποψιάζεται πως κρύβεται εκεί ο Κοθσιαν. "Αντιπαθεί άλλωστε τον Κρέιν, επειδή είχε άλλοτε σχέσεις με την κόρη του άστυνόμου Τζέιμς, που αυτός την έχει έρωτευθεί πραγματικά. Κρυφούτάζοντας λοιπόν απ' τα παράθυρα της βίλλας, βλέπει τον Κρέιν μονάχο στην τραπεζαρία.

— Ο Ρότζερς άναστήναζε μ' άνακούφισι. Είχε γλυτώσει... μα έπρεπε τώρα να προσέχει ακόμα πιο πολύ! "Αν τον τσάκωνε ο Κρέιν, θα την είχε άσχημα...

Σύρθηκε ως το έπόμενο παράθυρο, φροντίζοντας να μείνει στη σκιά. "Ανυπομονούσε τόσο πολύ ν' ανακαλύψει κάτι ένδιαφέρον, ώστε δεν ένοιωσε καν τη νυκτερινή βροσιά που διαπερνούσε το παντελόνι του και μούσκευε τα γόνατά του.

Τρόμαξε, βλέποντας στο πα-

— Ο άστυφύλακας άναρωτήθηκε με καρδιοχτύπι αν τον είχε άντιληφθεί... Ετύχως, βρίσκονταν στον ίδιο δυο μεγάλων δέντρων, που ύψωνονταν στο κέντρο του παρτεριού. "Εκρινε λοιπόν πως ήταν αδύνατο στον Κρέιν να τον διακρίνει στα σκοτεινά. Φορούσε άλλωστε κοστούμι μπλε μαρέν, μπλε πουκάμισο και σκούρα γραβάτα.

— Έπειτα από μερικές στιγμές, άνασανε πιο έλευθερα: Ο Κρέιν είχε τινάξει τη στάχτη του πουρου του έξω απ' το παράθυρο κι' είχε ξανακαθήσει στο τραπέζι.

Είδε τότε ένα κρεβάτι. Κι' όταν άντικρινε τον άνθρωπο που ήταν ξαπλωμένος σ' αυτό, κατάλαβε άμέσως πως ήταν ο 'Ελλισ! Είχε αναγνωρίσει το σημάδι της πληγής, απ' το μάτι ως το πηγούνι του, τα σταχτόξανθα μαλλιά του και την τραχεία και κακή έκφραση του προσώπου του.

— Έμεινε άκίνητος για ένα λεπτό, κυττάζοντας τον. "Ενοιωσε το στόμα του στεγνό, η καρδιά του χτυπούσε δυνατά.

Μικρές Ιστορίες

Το μηχανήμα της πρωτεύουσας

— Ένας γέρο-χωριάτης, ο μάρμπα-Θύμιος, ξεσηκώνεται απ' το χωριό του, για να επισκεφθεί τον πολιτευόμενο της περιοχής του, που μένει μονίμως στην 'Αθήνα και μάλιστα σε ξενοδοχείο πολυτελείας.

— "Ας μου κάνω το ρουφάκι ο κουμπάρος και χαλάλι τού, που ξεσηπιδώνω χειμώνα καίρο... λέει ο χωριάτης στη γυναίκα του και ξεκινάει για την πρωτεύουσα.

Μόλις φτάνει, λοιπόν, χωρίς να χάσει καιρό, ρωτάει έναν πόλισμαν και τραβάει κατ' ευθείαν για το ξενοδοχείο.

— Παλληκάρι μου, έδω μένει ο κύριος Τάδε; ρωτάει τον πορτιέρη.

— Έδω μένει. κύριε, αλλά καθήστε να τον περιμένετε, τού άπαντάει εκείνος και τού δείχνει το σαλόνι.

Ο μάρμπα-Θύμιος καθάει και, περιμένοντας τον... κουμπάρο, δε χορταίνει να θαυμάζει την κίνηση του ξενοδοχείου. "Όπου, σε μιά στιγμή, το μάτι του πέφτει σε μιά κυρία, μεγάλης ηλικίας, που μπαίνει στο άσανσο του ξενοδοχείου και εξαφανίζεται.

Είναι η πρώτη φορά που ο μάρμπα-Θύμιος βλέπει τέτοιο πράγμα κι' η καταπληξή του είναι μεγάλη. Σε λίγο όμως τί βλέπει: Το άσανσο κατεβαίνει κι' από μέσα ξεπεταίνεται ένας... κορίτσας, γεμάτος νεύματα κι' όμορφιά.

Κι' ο μάρμπα-Θύμιος, που τότε είναι έμβροχτος, Που να τόρερα, δι- ξαναβιώνει τις γυναίκες αυτό το μηχανήμα! Θάπαίρνα μαζί μου και την καμένη τη Θυμιάνα!...

«Νά τος λοιπόν ο προδότης! έλεγε με το νου του. Τον έχω στα χέρια μου! Δε μου μένει παρά να τον συλλάβω, για να έξασφαλίσω την προαγωγή μου!»

Δε θα μπορούσε να τον μάλωσει ύστερα ο Τζέιμς γιατί παράκουσε τη διαταγή του... Το χαριό τους θα γινότανε παγγώνωτο. Θάβαναν από παντού οι δημοσιογράφοι, θα τού παίρνανε συνεντεύξεις, θα δημοσιεύανε στις έφημερίδες τη φωτογραφία του. Θα ένδιαφερόταν γι' αυτόν η Σκότλαντ Γουάρντ. Ποιός έφτει αν δεν προδίδεστανε σ' έπιθυμητή;

Κι' έπειτα, η Δάφνη θ' άλλαζε συμπεριφορά άπέναντί του, αν γινόταν έθνικός ήρωας: ο Ρότζερς, ο άνθρωπος που έπιασε τον προδότη Κοθσιαν!

— Έπιασε πάλι με τα τέσσερα, άλλα κράτησε ανασχημένο το κεφάλι του για να επιδέλη το δωμάτιο. Τί θάκανε τώρα; Θα πήγαινε να ζητήσει βοήθεια απ' το χωριό, ή θα τον έπιασε μόνος του; Ήταν αρκετά γέρος, για να τα βγάλει πέρα...

Τη στιγμή εκείνη, άκουσε ένα έλαφρό κρότο πίσω του! Φοβήθηκε, δίχως να ξέρη το γιατί. Φοβήθηκε τόσο πολύ, ώστε δε βρήκε το θάρρος να γυρίσει το κεφάλι του, να κυττάξει. "Εμεινε στην ίδια θέση, ενώ η καρδιά του χτυπούσε σάν να πήγαινε να σπάσει.

— Ένοιωσε ένα πράγμα σκληρό και μυτερό ν' άκούμπη στην πλάτη του και κατάλαβε πως θα συνέβαινε κάτι φριχτό... Μια κραυγή τρόμου ανέθηκε ως το λαιμό του. "Αλλά δεν πρόλαβε να βγεί απ' τα χείλη του, γιατί, την ίδια στιγμή, δέχτηκε ένα τρομερό χτύπημα ανάμεσα στις ώμους, πλάτες κι' ένας δυνατός πόθος σούβλεσε το κορμί.

— Έπιασε μπρούμυτα πάνω στα ύγρα χόρτα. Τα δαχτυλά του σκάσαν το χώμα. Κατάλαβε πως τον δολοφονούσαν! Καταφερε να βγάλει μιά πνιγμένη φωνή, σαν ρόγχο. "Υστερα το στομα του γέμισε αίμα κι' είχε την έντύπωση πως πνιγότανε.

Τού φάνηκε πως το φωτισμένο παράθυρο προχωρούσε προς το μέρος του με τρελή ταχύτητα. Καί, καθώς άγγιζε το πόσωπό του, μιά έκρηξη τα εξαφάνισε όλα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

Ο άστυνόμος Τζέιμς στεκόταν στην πλατφόρμα του σταθμού του Τάλεχαμ, με τα χέρια στις τσέπες και το πρόσωπο κλειστό. Ευχόταν να μη του μίληση, κανείς, γιατί τον άποροφούσαν οι σκέψεις του.

Καθώς έρχότανε στο σταθμό, είχε περάσει έξω απ' το σπίτι του Ρότζερς κι' είχε άναρωτηθή αν είχε ζυγνήσει ο άστυφύλακας. Μα έπτε με το νου του πως ήταν πολύ νωρίς άκόμα, κι' έτσι άντιστάθηκε στην έπιθυμία να πετάξει μιά πέτρα στα παράθυρά του.

— Ήξερε πως ο Ρότζερς θα ήταν Ικανός να τα βγάλει πέρα μόνος του. Δεν ήταν κανείς πρωτόπει-

ρος. Μπορούσε κανείς να του άναψή μ' εμπιστοσύνη μια υπόθεσι. Ήταν εξουθενωμένος, στη δουλειά του. Ίσως να υπερασπιζόταν κάποτε με παράλογο πείσμα τις ιδέες του, μα είχε όλα τα προσόντα ενός καλού άστυνομου.

Όση ώρα κράτησε το ταξίδι του, ο Τζέιμς έμεινε βυθισμένος στις σκέψεις του. Μολονότι είχε κάνει μόνο ένα διακριτικό υπαινιγμό στο Ρότζερς για ό,τι συνέβαινε στο σπίτι του Κρέιν, ήταν βέβαιος πως η Τζούλι Μπριούερ κι' η Γκρέϊς Κλάρκ ήταν το ίδιο πρόσωπο. Είχε αρκετή λογική, ώστε να μη μπορεί να φανταστεί πως υπήρχαν δυο κοπέλλες έντελως ίδιες...

Όστόσο, πριν ένεργηση, είχε αποφασίσει να συγκεντρώσει όσο το δυνατόν περισσότερες αποδείξεις.

Είχε μείνει ζύπτιος τις περισσότερες ώρες της νύχτας, στριφογυρίζοντας μέσα στο μυαλό του το μυστήριο των δακτυλικών αποτυπωμάτων. Και άρχισε τώρα να μαντεύει τη λύση του προβλήματος.

Αντίθετα μ' ό,τι νόμιζε ο Ρότζερς, ήξερε καλά τις σχέσεις της κόρης του με τον Κρέιν. Στην αρχή, το είχε βρή κολακευτικό. Ήξερε πως η Δάφνη διέφερε απ' τις άλλες κοπέλλες του χωριού. Δε συμφωνούσε με τις μοντέρνες αντιλήψεις της για τη ζωή, της είχε όμως εμπιστοσύνη κι' ήταν βέβαιος πως θα ήξερε ν' αποφυγή ένα παραστράτημα. Αλλά, με τον καιρό, είχε αρχίσει ν' ανασταίνεται μήπως έκανε άσχημα να κλείνει τα μάτια... Βρισκόταν σε δύσκολη θέση. Απ' πολλών καιρό τώρα, η Δάφνη έκανε, ό,τι ήθελε. Ήταν κορίτσι θεληματικό κι' επίμονο.

Κάθε φορά που προσπάθησαν οι γονείς της να επέμβουν στην ιδιωτική της ζωή, είχε θυμώσει. Είχε δημιουργήσει σκηνές δυσάρεστες, έχοντας και τη μητέρα της με το μέρος της. Κι' ο Τζέιμς, που αγαπούσε την ήσυχία του, υποχωρούσε πάντα.

Γι' αυτό το λόγο, είχε διατάσει να της κάνει λόγο για τον Κρέιν.

Αλλωστε, ύστερα από ένα χρονικό διάστημα, η Δάφνη έπαψε να τον βλέπει. Κι' ο πατέρας της έλιπε πώς η «τρέλλα» της είχε περάσει.

Μα ίσως να γελιότανε... Ίσως ναχε πείσει ο Κρέιν τη Δάφνη ν' αντικαταστήσει τα δακτυλικά αποτυπώματα της Γκρέϊς με τα δικά της!

Η σκέψη αυτή του είχε έρθει ξαφνικά τη νύχτα και την είχε βρή τόσο γελοία, ώστε την είχε διώξει άμεσως. Κι' όμως ξαναγύριζε αδιάκοπα στο νου του.

Αν είχαν γίνει έτσι τα πράγματα, δεν υπήρχε πια κανένα μυστήριο. Η Δάφνη μπορούσε μια χαρά να πάρη το ρολόι απ' την κρεβατοκάμαρά του. Το είχε άφισει εκεί ο Τζέιμς, μέσα σ' ένα κουτί, όταν πήγε το πρωί στην υπηρεσία του, και το είχε στείλει ύστερα στο Ήστυον με το απογευματινό τραίνο.

Σ' αυτό το μεταξύ, μπορούσε κάλλιστα να το πάρη η Δάφνη... Αν το είχε κάνει αυτό, θα σώπαινε άναγκαστικά ο Τζέιμς, για να μη το μάθη κανείς ανώτερός του και βρή τον μπελά του...

Έμεινε σμυραζέμενος πολλή ώρα στη γωνιά του βαγονιού, κυττάζοντας έξω αβλημένα.

Τί ιστορία κι' αυτή που του δημιουργούσε η κόρη του!

Μα έπρεπε να βεβαιωθεί... Γι' αυτό, είχε πάρει μαζί του τη φωτογραφία των δακτυλικών αποτυπωμάτων που βρέθηκαν στο ρο-

λόι, κι' ένα μικρό νικέλινο κουτί πάνω απ' την τουαλέτα της Δάφνης. Θα τα πήγαινε και τα δυο στη Σκότλαντ - Γουάρντ, για να συγκρίνουν τα αποτυπώματα.

Υστερα θα περνούσε απ' το Χέις Μιούς, για να ζητήσει πληροφορίες για τη Τζούλι Μπριούερ. Ίσως ναχε μείνει η γυναίκα αυτή για ένα χρονικό διάστημα στο

σπίτι του Κρέιν και ναχε χάσει εκεί την ταυτότητά της...

Κι' ο Ντέβιν Έλλις... ή μάλλον ο Έντβιν Κούσμαν; Πού βρισκόταν; Είχε εγκαταλείψει τη Γκρέϊς Κλάρκ; Ή μήπως βρισκονταν κι' οι δυο μαζί στο Τάλεχαμ; Αν ήταν έτσι, που κρυβόταν αυτός...

Μια ιδέα άσασχολούσε επίμο-

να τον Τζέιμς: Γιατί είχε χαθεί το φορέο απ' τη λίσσα;

Στην αρχή είχε σκεφτεί πως το μεταχειρίστηκαν για να μεταφέρουν τα κλεμμένα. Μα έπρεπε νάναι δυο άτομα, για να το σηκώσουν...

Μήπως είχε χρησιμέψει για τον Κούσμαν; Μήπως είχε τραυματιστεί ή αρρωστήσει, κι' η κοπέλλα τον είχε τραβήξει με το φορέο μέσα στο δάσος;

Αν είχαν συμβή έτσι τα πράγματα, μπορεί να είχε ξαναγυρίσει ύστερα στο γήπεδο, για να ξεγελήσει το Ρότζερς, να την είχε δη τότε ο Κρέιν και να είχε αποφασίσει να τη σώσει, για κάποιο άγνωστο λόγο...

Ο Τζέιμς έβγαζε το πηγούνι του.

«Δουλεύει ζωρά ή φαντασία μου... είπα με το νου του. Όστόσο είναι πολύ ενδιαφέρουσα αυτή η εξέγηση!»

Όταν έφτασε στο Λονδίνο, πήγε κατ' ευθείαν στη Σκότλαντ Γουάρντ και ζήτησε το φίλο του Τέντ Έντουαρντς, που υπηρετούσε στη Σήμανσι. Είχαν καταταγεί οι δυο τους στην άστυνομία τον ίδιο χρόνο κι' είχαν πολεμήσει μαζί.

Ο Έντουαρντς ήταν ένας ψηλός κι' εύσωμος άντρας, με καλοκάγαθη φυσιογνωμία και με κόκκινα μαλλιά.

— Καλώς τον! φώναξε χαρούμενα στο φίλο του. Ποιός άερας σε φέρνει κατά δω;

Ο Τζέιμς κούνησε το κεφάλι του κι' απάντησε μ' επίσημο τόνο:

— Πρόκειται για μια προσωπική μου υπόθεση. Θάθελα να συγκρίνη αυτά τα αποτυπώματα. Θα μου κάνει μεγάλη χάρη, Τέντ! Γρήγορα όμως, γιατί διάζομαι...

Ο άλλος τον κύτταξε, έκπληκτος.

Σε παρακαλώ, έλαξε έκφραση, πρόσθεσε ο Τζέιμς. Μ' αυτό το ύφος, φαίνονται πιο βλάκας απ' ό,τι είσαι!

Κι' άφισε το μεταλλικό κουτί και τη φωτογραφία πάνω στο γραφείο του Έντουαρντ. Έκείνος χαμογέλασε ειρωνικά.

Παλύ γκρινιάρης είσαι σήμερα, καϊμένε, είπε. Σηκώθηκες απ' το κρεβάτι με τ' άριστερό πόδι;

Πήρε ύστερα το κουτί και το πουντράρισε με μια ειδική σκόνη.

Ο Τζέιμς έβγαλε την πίδα του, την άναψε κι' άρχισε να πηγαίνει μέσα στο δωμάτιο. Ή γνομιάτευσε του Έντουαρντς θα είχε τεραστίο σημασία! Απ' αυτήν εξάρτατο η οικογενειακή του γαλήνη, και ίσως η σύλληψη του Κούσμαν...

Έπειτα από μερικές στιγμές σιωπής, ο Έντουαρντς δήλωσε:

— Είναι τα ίδια αποτυπώματα.

— Είσαι βέβαιος; ρώτησε ο Τζέιμς αναστενάζοντας.

— Βεβαίωτατος! είπε ο Έντουαρντς χαμογελώντας. Ξέρεις να γελάστηκα ποτέ;

— Όχι, τ' όμολογώ... Σ' εύχαριστώ, Τέντ.

Πήρε πάλι τη φωτογραφία και το κουτί και τα φύλαξε στην τσέπη του. Αποχαιρέτησε το φίλο του κι' έφυγε, σκυφτός, σαν ναχε γεράσει απότομα...

Καλά το είχε υποπτευθεί λοιπόν! Η Δάφνη είχε πάρει κρυφά το ρολόι κι' είχε άφισει πάνω του τα δικά της αποτυπώματα. Την άνόητη! Πώς μπορούσε να κάνει ένα τέτοιο πράγμα; Μα δεν έπρεπε να το μάθω κανείς... Ο Τζέιμς είχε το σχέδιό του. Θάσπινε μια παγίδα στη Γκρέϊς και στον Κρέιν... Κι' αν

πιανότανε μαζί κι' ο Κούσμαν, τόσο το καλλίτερο!

Στις 11 ακριβώς, ο Τζέιμς έβγαίνει απ' την καγκελόπορτα της Σκότλαντ Γουάρντ. Χαϊρέτησε με το κεφάλι το σκοπό της πόλης, κι' εκείνος του απάντησε με ύφος αβλημένο.

«Πόσο άλλαξε αυτοί οι νέοι! σκέφθηκε θλιμμένα ο Τζέιμς. Όλα έχουν αλλάξει σήμερα. Πού ο παλιός καλός καιρός μας!...»

Σταμάτησε ένα περαστικό ταξί και είπα στο σωφέρ:

— Πηγαίνετε με Χέις Μιούς 47, προς το μέρος του Μπερκέλεϊ Σκουέιρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Ο άστυνόμος Τζέιμς προχωρούσε στο Χέις Μιούς, δίχως να προσέχη τρεις - τέσσερις σωφέρ που τον κύτταζαν με περιέργεια μέσα απ' τα σταματημένα αυτοκίνητά τους. Βιαζόταν να τελειώσει την έρευνά του, για να γυρίσει το γρηγορότερο στο Τάλεχαμ και να μιλήσει στην κόρη του.

Στον αριθμό 47, υπήρχε ένα γκαράζ στο ισόγειο κι' ένα διαμέρισμα στο πρώτο πάτωμα. Το σπίτι αυτό δε διέφερε από τα γειτονικά. Είχε κόκκινη πόρτα με άσπραφτερα μετάλλια στολισμένα. Τα παράθυρα ήταν βαμμένα κόκκινα κι' αυτά.

Όστόσο, ήταν ασφαλώς το πολυτελέστερο σπίτι αυτού του δρόμου. Κι' ο Τζέιμς το κύτταξε με σεβασμό — γιατί ήξερε τη δύναμη του χρήματος. Συγχρόνως, του ήρθε ξαφνικά η σκέψη πως δεν είχε επίσημες διαταγές γι' αυτό το διάστημα που έκανε. Πάντως, δε δίστασε να χτυπήσει το κουδούνι της εξώπορτας.

Περίμενε ύστερα υπομονετικά, νοιώθοντας να δαράινουν άπάνω του οι ειρωνικές ματιές των σωφέρ. Έπειτα από ένα λεπτό ξαναχτύπησε, αλλά και πάλι δεν πήρε απάντηση. Απομακρύνθηκε λίγο απ' την πόρτα κι' έριξε μια ματιά στα παράθυρα. Οι κουρτίνες κρύβανε το έσωτερό του σπιτιού.

— Ήρθες λίγο νωρίς, φίλε, είπε ένας απ' τους σωφέρ.

Ήταν ένας κοντούλης, με μάτια σαν του ποντικού, λεπτά χείλη και μεγάλα παραμορφωμένα αυτιά. Ο Τζέιμς τον κύτταξε ψυχρά.

— Σε μένα μιλάς, παλληκάρι μου; ρώτησε.

Ο σωφέρ γέλασε σαρκαστικά. — Μήπως έπρεπε να σου ζητήσω την άδεια; είπα με τα χέρια στους γοφούς. Είπα πως ήρθες λίγο νωρίς... και πώς, στην ηλικία σου, δε θάπρεπε νασαι τόσο διασπαστικός!

— Τί έννοεις μ' αυτό; ρώτησε ήρεμα ο Τζέιμς, ενώ τα μυστάκια του τρεμουλιάζανε ελαφρά.

— Καταλαβαίνεις τί έννοω, παππού! Μη μου κάνης τόν ανήξερο...

— Δεν καταλαβαίνω τίποτα, και σε συμβούλευω να ξεγνηθής γρήγορα, αν δεν θέλεις ναχουμε άσχημα ξεμπερδέματα! γκρινιάσε ο Τζέιμς, που είχε άρχισει ν' ουμώων στα σοβαρά.

Το πρόσωπο του σωφέρ πήρ' απειλητική έκφραση.

— Α, μας κάνεις και τόν άγριο; φώναξε. Θα σου πρήξα τί μάτι, αν δεν είχες το ένα πόδ σου στον τάφο.

Ο Τζέιμς τούδειξε την ταυτότητά του, μ' ένα παγωμένο χαμόγελο.

— Ίσως αυτό εδώ να σε κάνει ν' αλλάξεις ύφος, τού είπα.

Πραγματικά, ο σωφέρ συμμάζεωθε άμεσως.

— Επρεπε να μού το πότε ά-

μέσως... μουρμούρισε. Σας πέρασα για «πελάτη»...

— Δε με νοιάζει για τί με πέρασες, είπα ο Τζέιμς κυττάζοντας τον με τα γαλανά του μάτια. Κάνε μου τη χάρη τώρα να μού πής ποιός είσαι. Πώς λέγεσαι;

— Σάμ Ουάιτ, απάντησε ο σωφέρ αλλάζοντας χρώμα. Μα μη θυμώνετε, κύριε. Είπα έν' άστειο.

— Δε μ' άρέσουνε κάτι τέτοια άστειά. Έξήγησέ μου τί έννοούσες. Για ποιά πράγμα ήρθα νωρίς;

Οι έλλοι σωφέρ χαμογέλουσαν με σημασία και παρακολουθούσαν το διάλογο.

— Νά... σας πέρασα για «πελάτη», όταν σας είδα να χτυπάτε την πόρτα.

Ο Τζέιμς άρχισε να καταλαβαίνει.

— Α, έτσι; είπα. Όστε μείνει εδώ... μια απ' αυτές;

— Ακριβώς! Είναι πολύ σίκι, δε δέχεται όποιον - όποιον... μα είναι πάντως «μια απ' αυτές».

Ο Τζέιμς έριξε μια ματιά στο διαμέρισμά.

— Θα έπρεπε να το μαντέψω, βλέποντας πόσο έχει περιποιηθή την πρόσωπι του σπιτιού της, μουρμούρισε.

Ο Ουάιτ χαμογέλασε.

— Την έχουνε βγάλει στη γειτονία «Κόκκινη κυρία», εξήγησε. Δεν είναι κακή... μονάχα λιγάκι ακατάδεχτη!

— Θα κοιμάται άκόμα, φαίνεται, είπα ο Τζέιμς.

— Όχι, έχει πάει ταξίδι. Έχομε πάνω από ένα μήνα να τη δούμε.

Ο Τζέιμς ξάρωσε τα φρύδια του. Μήπως τυχόν ήταν πραγματικά εκείνη που έμενε στο Κρέιν; Μα άμφέβαλε πολύ γι' αυτό. Η κοπέλλα εκείνη δε φαινότανε καθόλου για «επαγγελματίας του έρωτος»...

— Κρίμα! είπα. Ήθελα να της μιλήσω... Μήπως ξέρεις πού πήγε;

— Ίδέα δεν έχω... Ίσως όμως να μπουρή να σάς πληροφορήση ή παραδουλεύτρα της.

— Έρχεται κάθε πρωί;

— Βέβαια. Όπου και νάναι, θα φανή. Έρχεται συνήθως κατά τις 10.

Κι' ο Ουάιτ έριξε μια ματιά στο δρόμο. Ο Τζέιμς τού έδειξε τη φωτογραφία της Γκρέϊς.

— Μήπως είν' αυτή; ρώτησε.

Ο Ουάιτ έριξε μια ματιά στη φωτογραφία κι' έσκασε στα γέλια.

— Άστειεύσαστε; φώναξε. Αυτή εδώ μοιάζει στη Τζούλι όσο μοιάζω εγώ με τη Μαίριλιν Μονρό.

Ο Τζέιμς κούνησε το κεφάλι του και πήρε πίσω τη φωτογραφία.

«Καλά το φανταζόμουν» είπα με το νου του.

Δεν ήταν λοιπόν η Τζούλι, ή κοπέλλα εκείνη, κι' άς είχε την ταυτότητά της. Ο Κρέιν είχε μπλέξει άσχημα για χατήρι της. Την είχε παρουσιάσει ως Τζούλι Μπριούερ κι' είχε γίνει έτσι συνέννοχος της πλαστοπροσωπίας της.

Εκτός αν είχε κλέψει την ταυτότητα και τον είχε ξεγελάσει κι' αυτόν...

Όπωσδήποτε, ο Τζέιμς βεβαίωταν ολόένα περισσότερο πως έπρόκειτο για τη Γκρέϊς Κλάρκ. Υπήρχε κανείς λόγος να ζητήσει πιά πολλές πληροφορίες;

Αφού δίστασε μια στιγμή, άποφάσισε να μείνη άκόμη για να προσπαθήση να μάθη πως μπόρεσε η Γκρέϊς Κλάρκ να πάρη την ταυτότητα της Τζούλι Μπριούερ. Ήθελε επίσης να εξακριβώσει αν η τελευταία ήξερε τον Κρέιν.

Α, να την ή παραδουλεύτρα! τού είπα ο Ουάιτ, δείχνοντας του μια γυναίκα που έρχοτανε δισπαστική προς το μέρος τους.

— Οραία! Κύτταξε τη δουλειά σου, έσυ, και μην άσχολήσαι πια με μένα! τού είπα επιτακτικά ο Τζέιμς. Και, στο έξες, σε συμβούλευω να μετράς τα λόγια σου.

— Μάλιστα, κύριε άστυνόμε, μουρμούρισε μουδιασμένα ο σωφέρ.

Και βάλθηκε πάλι να καθαρίση

FAB ΞΑΝΑΝΙΩΝΕΙ ΟΤΙ ΠΛΕΝΕΙ

* FAB Δέν φθείρει τά ρούχα

Χάρης στην σύνδεση του κάνει τα ρούχα σας να ξαναζωντανεύουν, τα άσπρόρουχα σας να μη γαριάζουν, τα λιπρωμένα να ξαναλάμπουν, τα μάλλινα να μαλακώνουν, κι' αυτό χωρίς καμιά φθορά.

* FAB Χέρια για χειροφίλημα

Δέν έρεδίζει τα χέρια και οι νοικοκυρές το προτιμούν γιατί μπουρουν να πλένουν και να έχουν χέρια πάντα μαλακά, πάντα για χειροφίλημα.

* FAB Μοσχοβολούν

στον άρωματισμένο άφρό του FAB τα ρούχα σας ξαναβρίσκουν σε λίγα λεπτά όλη τους την λάμψη και φρεσκάδα.

* FAB Οίκονομία

στον κόπο σας, στον χρόνο σας, στα ρούχα σας, επίσης οικονομικό στο πλύσιμο πιατικών και σκευών κουζίνας.

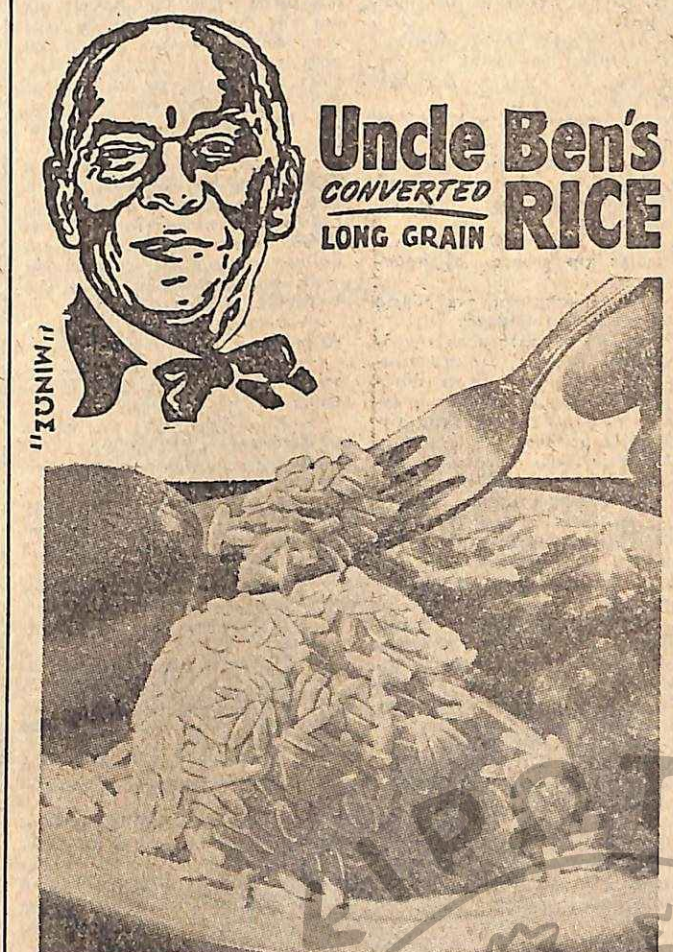
ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΩΤΕΡΑ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ... ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!

FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΤΟΝ ΤΗΣ COLGATE - PALMOLIVE

ΟΛΥΜΠΙΑ, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΔΙΑΝΟΜΗ — ΚΟΡΑΗ 1 - ΤΗΛ. 34720 - 25708 ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ — ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 58774

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32, Τηλ. 57-896

ΡΥΖΙ ΜΠΑΡΜΠΑ ΜΠΕΝ

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Πολλές φορές κρύνει ξαναζεσταίνεται και παραμένει σπυρωτό
- Διπλάσιο σε άπόδοσι
- Τώρα πιά αγοράσατε χύμα ρύζι με τα πεταλάκια του

ΟΛΥΜΠΙΑ, ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ Ο Δ Ο Σ Κ Ο Ρ Α Η 1 • Τ Η Λ 34.720 • 25.708 ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 ΤΗΛ. 58774 ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 ΤΗΛ. 57896

ΚΑΛΥΠΤΙΚΑ
ό,τι βρίσκετε παντού
κι' ό,τι πουθενά άλλο

**ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ**

*Αποκλειστικότητα: Μία περι-
φημη κολώνια ή Αιθέρια. Δύο λε-
πτότατα Αρώματα, τα Alerie και
Caresse.
Και πολλά άλλα εκλεκτά είδη.

**ΑΡΙΑΔΗ-ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΛΕΛΟΥΔΑ**
ΙΑΤΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Όδός Δελφών 3 (πάρος δόου
Σκουφά από το δ. 64) τηλ.
612-515. Ώρες επίσκεψης: 11
π.μ. - 1 μ.μ. και 5 - 7 μ.μ.

Τό κραγιόν **Τάντζη** διατηρεί
τά χείλη λαμπερά δίχως λιπα-
ρότητα χάρις εις τό **LANACH-
ROME** που περιέχει.
Μέ τό **LANACHROM** που υπάρ-
χει αποκλειστικά και μόνον εις
τό κραγιόν **Τάντζη** θά έχετε
πάντοτε μαλακά χείλη χωρίς
στεγνώματα και σκασίματα.

**MENTIOYM
Έλένη Κικίδου**

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥ-
ΝΩΝ (ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΛΗΡΕΙΑΣ
ΜΑΚΡΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ)
Δέχεται: 9 - 1 π.μ. και 5 - 7 μ.μ.
όδός Μεταδού 25, 1ος όροφος (στά-
σις Μουσείου). Τηλ. 810-975.

και να γυαλίση τ' αυτοκίνητό
του.
— Ο Τζέιμς κτύπησε τη γυναίκα
που πλησίαζε. Είχε τραχύ κι' ε-
χθρικό πρόσωπο και τούρριχνε
ματιές φιλόποτες. Τη χαιρέτησε
και της είπε:
— Καλημέρα σας. Ζητώ την
κυρία Μπριούερ.
— Δεν είν' εδώ, απάντησε ά-
πότομα η γυναίκα.
— Τότε θέλετε να μιλήσω μα-
ζί σας, επέμεινε ο Τζέιμς.
— Εκείνη τον κτύπησε από πάνω
ως κάτω.
— Αστυνομικός είσαστε; ρώ-
τησε.
— Μάλιστα. Πάμε μέσα στο
σπίτι, να μιλήσουμε με την ήσυ-
χία μας.
— Δεν υπάρχει λόγος, απάντη-
σε η γυναίκα. Μπορείτε να μου
πείτε εδώ ό,τι θέλετε. Δεν έχω
καιρό για χάσιμο...
— Μα πρόκειται για σοβαρό
ζήτημα, είπε ο Τζέιμς μ' έπιση-
μο τόνο. Αδύνατο να μιλήσουμε
στο δρόμο.
— Η γυναίκα διάσασε λίγο κι'
ύστερα είπε:
— Καλά λοιπόν, έλάτε μέσα.
— Άνοιξε την πόρτα και πρόσ-
θεσε:
— Μη με χασομερήσετε όμως
πολύ, γιατί έχω δουλειά.
— Ήταν φανερό πως κάτι την ά-
νησυχούσε, όσο κι' αν προσπα-
θούσε να φανή ψύχραιμη κι' αδιά-
φορη. Ο Τζέιμς δοκίμασε την έν-
τυπωση πως η έπίσκεψί του την
ανακούφιζε μάλλον.
— Ανέβηκαν μαζί τη σκάλα. Τον
έμπασε σ' ένα πολυτελέστατο σα-
λόνι και στάθηκε μπροστά στο
τζάκι, περιμένοντας.
— Ο Τζέιμς έριξε μια ματιά
γύρω. Το δωμάτιο ήταν επιπλω-
μένο με πολύ γούστο και με με-
γάλα έξοδα.
— Πολύ όμορφα εδώ μέσα! πα-
ρατήρησε.
— Η γυναίκα έκαμε μια κίνηση
άνυπομονίας.
— Τί θέλετε λοιπόν; Μιλήστε!
είπε. Ξεμπερδέυετε επίτελους!...
— Τ' όνομά σας πρώτα, πρό-
φερε ο Τζέιμς, αφήνοντας τό κα-
πέλλο του πάνω σε μια καρέκλα
και βγάζοντας τό καρτέ του.
— Έντιθ Φούλερ, απάντησε ξε-
ρά η παραδουλεύτρα.
— Από πόσο καιρό έχει εξα-
φανιστή ή κ. Μπριούερ;
— Η γυναίκα γύρισε 'τα μάτια
της άλλοι.
— Δε σας είπα εγώ πως εξα-
φανίστηκε. Έχει πάει ταξίδι.
— Αφίστε τα, αυτά! είπε σύ-
σπρη ο Τζέιμς. Ξέρετε καλά,
όπως κι' εγώ, ότι εξαφανίστηκε.
Βρήκαμε άλλωστε την ταυτότητά
της.
— Η παραδουλεύτρα άνασκήρη-
σε.
— Την ταυτότητά της; φώναξε
τρομαγμένη. Πού;... Πώς τη βρή-
κατε;
— Τη βρήκαμε, απάντησε ο
Τζέιμς, αποφασισμένος να μη της
δώσει καμιά εξήγηση. Συνεπώς,
καλά θά κάνετε να μας βοηθήσετε
όσο μπορείτε, για να εξακριβώ-
σουμε τί της συνέβη!
— Η γυναίκα έπεσε σ' ένα κά-
θισμα.
— Τί μπορεί να της συνέβη;
μουρμούρισε. Τί έννοείτε;
— Έννοώ απλώς ότι εξαφανί-
στηκε. Βρήκαμε την ταυτότητά
της, πράγμα που σημαίνει ίσως
πως έπαθε δυστύχημα.
— Αφού έμεινε βουβή για λίγο,
η παραδουλεύτρα ρώτησε:
— Τί θέλετε να μάθετε;
— Από πόσον καιρό λείπει;
— Τέσσερες βδομάδες περί-
που.
— Δηλαδή; Ποιά μέρα ακριβώς
έφυγε από δω;
— Η γυναίκα σκέφτηκε μια στι-

γή, συμβουλευτήκε ένα ήμερολό-
γιο κι' απάντησε:
— Ήταν ένα Σάββατο. Στις
10 'Ιουλίου...
— Σήμερα. Έχομε 20 Αύγου-
στου... Σας είπε πού πήγαινε;
— Είπε μονάχα πως θαμνε
μια - δυό βδομάδες στην έξοχη.
— Μόνη της;
— Όχι. Έφευγε κάπου - κάπου
μαζί με κυρίου. Πιστεύω πως
κι' αυτή τη φορά θά είχε κάποιο
συννοδό.
— Είναι «επαγγελματίας», ε;
είπε ξερά ο Τζέιμς. Μιλήστε κα-
θαρά!
— Όχι, δεν είναι καμιά του
δρόμου! διαμαρτυρήθηκε η παρα-
δουλεύτρα. Έχει τους φίλους της
και της άρεσει να γλεντάει μαζί
τους και να δέχεται κανένα δω-
ράκι τους. Είναι κακό, αυτό...
Πρέπει να ξέρετε πως δεν έρχονται
εδώ, παρά κύριοι καθώς πρέπει.
Νά, τον περασμένο μήνα, ο λόρ-
δος...
— Καλά, καλά! διέκοψε ο
Τζέιμς, που δεν είχε καμιά διά-
θεσι 'ν' άνακατευτή στην κρυφή
ζωή της άριστοκρατίας. Άπτε
λοιπόν σκόπευε να περάσει καμιά
δεκαπενταριά μέρες στην έξοχη;
— Η παραδουλεύτρα κούνησε κα-
ταφατικά τό κεφάλι της.
— Δε σας είπε πού έπρόκειτο
να πάει;
— Δε συνήθιζε να μου δίνει λο-
γαριασμό, απάντησε ξερά η γυ-
ναίκα.
— Είπε όμως πως θά γύριζε
σε δεκαπέντε μέρες... Έτσι; "Η
μήπως υπήρχε πιθανότητα να μεί-
νει περισσότερο στην έξοχη;
— Έπρεπε νάχη γυρίσει στις
27 του μηνός, για να περάσει ένα
Σάββατοκύριακο με τον σέρ
Τσάρλ...
— Δε μοιάζει με ποιόν θά
περνούσε τό Σάββατοκύριακο!
Σας έγραψε καθόλου; Σας τηλε-
φώνησε;
— Όχι, δεν πήρα καμιά ελ-
δοποίηση. Και παραξευτέκα, ό-
ταν είδα πως δεν είχε γυρίσει ά-
κόμη στις 27. Μα κι' ο σέρ
Τσάρλ άπόρησε...
— Τό φαντάζομαι, είπε ξερά ο
άστυνομικός. Είχε λείψει ποτέ άλ-
λοτε τόσο πολύ;
— Ποτέ. Αυτό ακριβώς μ' άνη-
συχεί... Ξέρω από καιρό τη Τζού-
λι και δε θά μ' άρεσε να την
άφισα. Άλλ' αν εξακολουθήσει να
μη δίνει σημεία ζωής, θ' άναγκασ-
τώ να βρώ άλλοι δουλειά... Δε
ζη κανείς με άέρα φρέσκο!
— Δεν έχετε καθόλου ιδέα με
ποιόν έφυγε; Δεν την είδατε;
— Ναί, την είδα πού έφευγε.
— Ήμουν στην κουζίνα, όταν έθα-
σε ή Μπουϊκ για να την παρη-
τής φώναζε μάλιστα: «Άντιο και
καλή διασκέδασι».
— Η Μπουϊκ, είπατε; ρώτησε
ζωηρά ο Τζέιμς.
— Ναί. Ένα μεγάλο μαύρο
αυτοκίνητο, πολύ μακρύ... Δεν
είχα δη ποτέ τον κύριο που τό ό-
δηγούσε. Δεν έβγαине καθόλου ά-
πό τ' άμάξι. Χτυπούσε μονάχα
τό κλάξον κι' ή Τζούλι κατέβαινε
κι' έφευγε μαζί του... Κτύπαζε
συχνά απ' τό παράθυρο, αλλά δε
μπόρεσα ποτέ να τον δω... Είναι
δύσκολο, ξέρετε, μ' αυτά τα χα-
μηλά αυτοκίνητα...
— Δε σκεφθήκατε ποτέ να κρη-
τίσετε τον αριθμό της Μπουϊκ;
ρώτησε ο Τζέιμς.
— Ό νους τού είχε πάει άμέσως
στο μεγάλο αυτοκίνητο τού
Κρέιν - εκείνο που πήγαινε πε-
ριπατο ή κόρη του, ή Δάρνη.
— Τί να τον κάνω; άπόρησε ή
παραδουλεύτρα. Έγώ δεν είμαι ά-
στυνομικός...
— Όποτε λοιπόν είχε έρθει εδώ
ό κύριος με τη Μπουϊκ;
— Ναί. Έρχεται σχεδόν δυό
φορές τό μήνα. Παίρνει τη Τζού-

MONON
Τά 'Αμερικανικά
θερμικά όνύχων
ΝΤΟΥΡΑ - ΓΚΛΟΣ
δεν καταστρέφουν
τό νύχια σας
διότι περιέχουν
FLEX - FILM

DURA-GLOSS

ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ Παρελήφθη
τό φάρμακον ΝΥΛΜΕΡΑΤ (ΣΕΛ-
ΛΕ) και ΝΥΛΜΕΡΑΤ (ΥΓΡΟΝ).
Απορρίπτον δια την κολλικήν
ΥΓΕΙΑΝ και ΕΥΕΞΙΑΝ της ΓΥ-
ΝΑΙΚΟΣ. Πωλείται εις τά ΦΑΡ-
ΜΑΚΕΙΑ.

**100 %
ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ**
ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις
περιττές τρίχες προσώπου,
σώματος ΤΑΧΥΤΑΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΔΡΑΝΑ ΥΠΕΡΟΥΝΑ
Είμαστε άσυναγώνιστοι
'Η υπερτρίχους θεραπεύεται
ΕΣΤΗΤΙΚΗ MODERNE
Me KASTRIOTIS
105 ΜΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΛΗΝΑΚΙ ΤΗΛ. 612-010

ΚΑΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ
Πρώτη φορά στην Έλλάδα,
μπορείτε να πιήτε Πορτο-
καλάδα παστεριωμένη και
χωρίς χημικά συν-
τηρητικά. Η Πορτοκα-
λάδα Φιξ περιέχει βιταμίνες,
ασθεσιο, φωσφόρο και οί-
δηρο που ωφελούν τον όρ-
γανισμό.
ΖΗΤΑΤΕ ΦΙΞ
Πορτοκαλάδα

λι για μία νύχτα... Κι' είναι πο-
λύ κουβερνάντ, ξέρετε! Μία φο-
ρά της χάρισε ένα γούνινο
παλτό.
— Δεν έτυχε ν' άκούσετε ποτέ
τ' όνομά του;
— Η Τζούλι τον έλεγε Ντίκ.
Τ' άκουσα στο τηλέφωνο... Λέτε
να της έκανε κακό;
— Δεν ξέρω, απάντησε ο
Τζέιμς προσπαθώντας να μείνει
ήρεμος.
— Ο Κρέιν θάτανε! έλεγε με
τό νου του. Τό ίδιο μικρό όνομα,
τό ίδιο αυτοκίνητο... Αυτός θά-
ναι!
— Πάντως, οι νέες γυναίκες
που μπλέκουν με τόσοι κυρίους
δεν ξέρουν ποτέ τί μπορεί να
τους συμβή... πρόσθεσε.
— Έντιθ Φούλερ χλώμιασε.
— Κάνετε γρήγορα λοιπόν!
φώναξε. Ψάξτε να τους βρήτε.
— Θα τους βρώ, τη βεβαίωσε
ο Τζέιμς.
Της έδειξε τη φωτογραφία της
Γκρέις.
— Έχετε δη ποτέ αυτή τη γυ-
ναίκα; και ρώτησε.
— Εκείνη κούνησε άρνητικά τό
κεφάλι της.
— Όχι. Ποιά είναι;
— Καλά, καλά. Δεν έχει σημα-
σία... Μόλις μάθω τίποτα, θά
σας είδοποιήσω! της ύποσχεθηκε
ο Τζέιμς.
Κατέβηκε γρήγορα τη σκάλα
και βγήκε στο δρόμο. Ο Ουάιτ
τούρριξε μια έρωτηματική ματιά,
μα αυτός έκανε πως δεν τον είδε.
Κι' άπομακρύνθηκε βυθισμένος
στις σκέψεις του.
Αυτή ή ιστορία ήταν ακόμη πιό
πολύπλοκη απ' όσο είχε φαντα-
σθή. Τί νάχε άπογίνει άραγε ή
Τζούλι Μπριούερ;...
Σταμάτησε ένα ταξί, ανέβηκε
κι' είπε στο σωφέρ.
— Σόμερσετ Χάους... Γρήγο-
ρα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.
— Ο στρατηγός σέρ Χιού Φράν-
κλιν - Στιούαρτ - Ένας ψηλός,
άσπρομυδάλης γέρος - ήταν ό
διευθυντής της άστυνομίας όλης
της έπαρχίας. Περιποιότανε τις
τριανταφυλλίες του, στον κήπο,
όταν τού άναγγέλλαν την έπίσκε-
ψη τού Τζέιμς. Άναστέναζε τότε
κι' απάντησε:
— Καλά, έρχομαι άμέσως...
«Δε μπορώ να μείνω ήσυχος
ούτε λεπτό - έλεπε με τό νου του.
Τί με θέλει πάλι αυτός;... Θα
πρόκειται για κάποιο προσωπικό
ζήτημα, αλλιώς θά υπέβαλλε ά-
ναφορά ύπηρεσιακά».
— Αφισε τό φαλίδι του, κτύπα-
ξε μ' ικανοποίηση τις τριαντα-
φυλλίες του και διευδύνθηκε πρós
τό σπίτι του - ένα μεγάλο κτί-
ριο, όπου έμενε μονάχος με την
κόρη του, άφ' ότου είχαν σκοτω-
θι στον πόλεμο οι τρεις γιοί του.
— Ο Τζέιμς τον περίμενε στο
χώλλ, κάτω από ένα ώραιο κεφά-
λι τίγρεως, πού είχε σκοτώσει ό
σέρ Χιού πρό 20 έτών στη Βεγ-
γάλη. Φαινότανε πολύ στενωχω-
ρημένος.
— Καλημέρα, Τζέιμς, τού είπε
ό στρατηγός μ' ένα εγκάρδιο χα-
μόγελο. Καίρι είχαμε να σας
δούμε... Νομίζω πως είναι ή πρώ-
τη φορά που έρχεστε στο σπίτι
μου.
— Μάλιστα, κύριε, απάντησε ο
Τζέιμς μ' άμνηχανία.
— Είναι ώραιο σπίτι, αλλά
μάς πέφτει τώρα πολύ μεγάλο,
κι' οι φόροι είναι βαρύντατοι...
Σκέφτομαι να τό πουλήσω και να
πάρω κανένα άλλο, μικρότερο. Μα
σκέφτομαι πως θά μου λείψουνε
οί τριανταφυλλίες μου. Τίς εί-
δατε;

— Μάλιστα, κύριε. Είναι περι-
φημες!
— Ο σέρ Χιού χαμογέλασε μ' ι-
κανοποίηση.
— Ναί, καλές είναι, παραδέ-
χθηκε με προσποιητή μετριοφο-
σύνη. Ο συνταγματάρχης Χάρρι-
σον ισχυρίζεται πως οι δικές του
είναι καλλίτερες, μα δεν τό πα-
ραδέχομαι. Τίς έχετε δη έσεις;
— Ο Τζέιμς έβραζε από άνυπομο-
νησία. Άναγκάστηκε ώστόσο ν'
άπαντήσει άρνητικά. Ο σέρ Χιού
τον κτύπησε... και θυμήθηκε πως
θαχε κάποιο άρισμένο λόγο ή έ-
πίσκεψί του. Άναστέναζε, τον έ-
πιασε από τό μπράτσο και τον
πήγε στο γραφείο του, πού ήταν
γεμάτο βιβλία, λουλούδια και κυ-
νηγετικά τρόπαια.
— Φοβάμαι πως σας παρασκό-
τισα με τίς τριανταφυλλίες μου,

τού είπε χαμογελώντας. Καθήστε
και εξηγήστε μου ποιός άέρας
σας έφερε κατά δω!
— Έριξε μια ματιά στο μικρό
έκκρεμες πού στόλιζε τό μαρμα-
ρο τού τζακιού, κι' είδε πως ήταν
περασμένες 6.
— Δεν πίνουμε κάτι; πρότει-
νε, βγάζοντας μια μποτίλια ού-
τσου από ένα συρτάρι τού γρα-
φείου του. Δε συνήθιζα να πίνω
ούτσου αυτή την ώρα, μου φαίνε-
ται όμως πως τό επιβάλλει ή
εύκαιρία της πρώτης έπίσκεψης
σας στο σπίτι μου.
— Ο Τζέιμς ξερόδωσε για να κα-
θαρίση τό λαιμό του. Έκτιμού-
σε τίς περιποιήσεις αυτές τού
σέρ Χιού, αλλά βιαζότανε τρομε-
ρά να φτάση στο σκοπό της έπι-
σκέψης του.
— Όχι, ευχαριστώ, απάντησε

στενωχωρημένα. Ξέρετε... Έχω κά-
τι σοβαρό να σας άνακαινώσω.
— Ο σέρ Χιού γέμισε πού ούτσου
δυό μεγάλα ποτήρια πού έβγαλε
έπίσης απ' τό συρτάρι του.
— Έλάτε, έλάτε! είπε. Είσα-
στε έκνευρισμένοι σαν νεόπαν-
τρη κοπέλλα... Πιήτε αυτό να
συνέλθετε... Δεν υπάρχει λόγος
να με φοβόσαστε!
— Μα τό πρόσωπο τού Τζέιμς έ-
μεινε άνησυχό. Πήρε τό ούτσου
του και τό άφισε πάνω στο γρα-
φείο.
— Ευχαριστώ, είπε πάλι. "Ι-
σως να τό πιώ σε λίγο... "Ηρ-
θα να σας δώ, γιατί σκέφτηκα
πως έπρεπε νάσαστε ό πρώτος
πού θα μβετε αυτή την ιστορία.
Πρόκειται για κάτι πολύ σπου-
δαίο...
— Ο σέρ Χιού ξαπλώθηκε στην
πέτσιν πολυθρόνα του.
— Μα, φίλε μου, άπομακρυνό-
μαστε έτσι απ' την συνθισμένη
διαδικασία. Όφειλάτε, νομίζω,
να υποβάλετε ύπηρεσιακά άνα-
φορά... "Η μήπως τη στείλατε κι'
δύο;
— Όχι, κύριε. Ξέρω πως δεν
είναι πολύ σωστό αυτό που κά-
νω, αλλά μ' άναγκάζουν οι έξαι-
ρητικές περιστάσεις. "Ισως θά-
πρεπε να θεωρήσετε ύπηρεσιακή
την έπίσκεψί μου. Έχω μεγάλη
ανάγκη να μάθω τη γνώμη σας,
κύριε!
— Ο σέρ Χιού έτριψε τό μάγου-
λό του και κτύπησε τό ταβάνι.
— Δεν ξέρω κι' εγώ τί να σας
πώ, Τζέιμς, απάντησε. Δε θά
κάνατε καλλίτερα να υποβάλετε
την άναφορά σας; Έτσι θά ή-
ταν τό κανονικό...
— Τό καταλαβαίνω, είπε ο
Τζέιμς. Άλλ' είμαι βέβαιος πως
είσατε ό μόνος που μπορείτε να
με βοηθήσετε, στη θέσι που βρί-
σκομαι... Πρόκειται για μια ύ-
πόθεσι κατασκοπείας.
— Τί θέλετε να πείτε μ' αυ-
τό; άπόρησε ο σέρ Χιού.
— Καλλίτερα να σας εξηγήσω
τά πράγματα απ' την αρχή, κύ-
ριε. Έτσι, θά κερδίσουμε καιρό
κατόπι.
— Εμπρός λοιπόν, μιλήστε...
Μπορείτε και να καπνίσετε, αν
έχετε διαθέσι, για να πάρτε πε-
ρισσότερο θάρρος... Δε δαγκάνω,
ξέρετε!
— Κι' ο σέρ Χιού χαμογέλασε.
— Ξερετε όμως, βλέποντας πως
δεν κατώρθωσε με τό όσέτιο του
να διώξη τις ρυτίδες απ' τό μέ-
τωπο τού Τζέιμς, κούνησε τό κε-
φάλι του και είπε:
— Λοιπόν, σας άκούω!
— Ο Τζέιμς άρχισε με την κλο-
πή της λέσχης τού γκολφ. Ο
σέρ Χιού ξάρωσε τα φρύδια του.
— Μα τό ξέρω, δλ' αυτά, δη-
λωσε. Τί σχέση έχει αυτό τό μι-
κροπερίοδιο με την κατασκο-
πεία;
— Φοβάμαι πως πρόκειται για
μια ιστορία μεγάλη και πολυ-
πλοκή. Άφίστε με να σας τα δι-
ηγήθω όλα. Θα προσπαθήσω να
είμαι όσο τό δυνατόν πιό σύν-
τομος.
— Θέλετε να πείτε πως δεν
πρέπει να σας διακόπτω; είπε ο
σέρ Χιού χαμογελώντας. Καλά,
συνεχίστε. Σας ύποσχομαι να μη
ξαναγνώ καθόλου τό στόμα μου.
— Ευχαριστώ πολύ, κύριε, εί-
πε ο Τζέιμς χαϊδεύοντας νευρικά
τό μoustaki του. Λοιπόν πού λέ-
τε, ό Ρότγκες κυνήγησε την κο-
πέλλα που είχε ύποψιαστή για
κλέφτρα... και τί βρήκε με έκ-
πληξί του να παίζει γκολφ με τον
κ. Κρέιν.
— Ο σέρ Χιού άνασκήρησε.
— Με τον Κρέιν; φώναξε. Εί-
σαστε βέβαιος; Ποιά ήταν αυ-
τή ή κοπέλλα;
— Θα φτάσω κι' εκεί, κύριε,
απάντησε ο Τζέιμς δίχως να βιά-

**Μαλλιά λαμπερά
και
ώραία..**

**..δάχετε πάντα όταν
χρησιμοποιείτε τό
περίφημο Σαμπουνάν
με αύγό GLEMO**

Λούσιμο εύχάριστο
Τόνωσης των μαλλιών

- Σκληρά μαλλιά μαλακώνουν
- Λεπτά μαλλιά δυναμώνουν
- Θερπά μαλλιά γίνονται
γυαλιστερά

Κάθε λούσιμο με ΓΚΛΕΜΟ δίνει υγεία στα μαλλιά σας
και τα δυναμώνει. Γιατί αυτό τό έξαιρετικό Σαμπουνάν
με αύγό περιέχει λεκιθίνη και χοληστερίνη, δύο συστα-
τικά πού χρειάζεσται άπαραιτήτως ή τριχά για να είναι
πάντα υγιής και ώραία.

Έπί πλέον προσφέρετε στα μαλλιά σας άρωμα φρεσκά-
δα και λαμπερή γυαλάδα

Τό GLEMO διατίθεται σε φιάλας και σωληνάριο
ΓΕΝ ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 25-739

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
Ελουϊζίδου-Άρπαζώ ΕΡΜΟΥ 51
ΤΗΛ. 25576

Γενική αϊσθητική προσώπου, δερματός, στήθους, σώματος
Εξάλειψις ρυτίδων, πανδάρων, ούλων- Άκμη, τριχοπώσις.

ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ
Με σύστημα μεθόδου. Εύρωπαϊ-ήμερικη
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΥΪΣ
ΔΩΡΕΟΝ

Ζεταί. Φυσικά, ο Ρότζερς κατάλαβε πώς είχε γελασθή. Περίμενε να φτάσουν οι δυο κύριοι της λέσχης, και ρώτησαν αυτοί τον κ. Κρέιν.

—Ο σέρ Χιού ήπια μια γουλιά ούισκυ.

—Κι' ύστερα; ρώτησε μ' ανυπομονησία.

—Ο κ. Κρέιν παρουσίασε την κοπέλλα με τ' όνομα Τζούλι Μπριούερ, και μου είπε αργότερα πώς ήταν παντρεμένη αδελφή του.

—Ο σέρ Χιού άνασήκωσε τα φρύδια του, έκπληκτος.

—Έτσι σάς είπε; Δεν ήξερα πώς είχε αδελφή.

—Ο κ. Κρέιν μ' ού ε ι π ε πώς ήταν η αδελφή του, συνέχισε ήσυχος ο Τζέιμς. Μου εξήγησε μάλιστα πώς ήταν κουφή και πώς

διάβαζε στα χείλια, άλλ' ότι δε μπορούσε βέβαια ν' ακούσει από μακριά τις φωνές του Ρότζερς... Πρέπει να σάς πω ότι ο Ρότζερς είχε πιστέψει τις διαβεβαιώσεις του κ. Κρέιν και τού είχε ζητήσει συγγνώμη.

—Το καταλαβαίνω. Ήταν φυσικό ν' αναγνωρίσει το λάθος του. Μά τι άλλο θέλετε τώρα να μου πείτε; ρώτησε ο σέρ Χιού ζαρώνοντας τα φρύδια του.

—Ο κ. Κρέιν πρόσθεσε πώς είχε δη έναν άγνωστο στο γήπεδο του γκόλφ και τον περιέγραψε λεπτομερώς. Ο Ρότζερς έφυγε άμέσως προς τη διέξοδο, που τού υπέδειξε ο κ. Κρέιν, αλλά δε βρήκε πουθενά αυτό τον ύποπτο.

—Θ' αργήσουμε πολύ ακόμα; είπε ανυπόμονα ο σέρ Χιού κυττάζοντας το ρολόι.

—Όχι, δε θα σάς καθυστερήσω πολύ, κύριε, είπε ο Τζέιμς με φωνή ήσυχη και σοβαρή που έκανε έντύπωσι στο σέρ Χιού. Άφου ο Ρότζερς μου έκανε την άναφορά του, αποφάσισα να πάω ο ίδιος να βρω τον κ. Κρέιν.

—Μα για ποιο λόγο, Θεέ μου;

—Δε με είχαν Ικανοποιήσει έντελώς οι εξηγήσεις που είχε δώσει ο κ. Κρέιν σχετικά με την κοπέλλα, είπε ο Τζέιμς αποφεύγοντας τη ματιά του σέρ Χιού.

—Καλό κι' αυτό! γκρίνιασε εκείνος, σπρώχνοντας το ποτήρι του πάνω στο γραφείο. Τι κάνετε λοιπόν;

—Ο κ. Κρέιν είχε βγεί έξω, όταν πήγα στο σπίτι του. Βρήκα όμως τη νέα γυναίκα που ισχυριζότανε πώς ήταν η κ. Μπριού-

ερ. Έπειδή δεν είχα πειστή, της ζήτησα την ταυτότητά της.

—Δεν ήταν κάπως υπερβολικό, αυτό, Τζέιμς; παρατήρησε ο σέρ Χιού.

—Τόκανα με πολύ τάκτ, κύριε. Δεν πίστευα άλλωστε πώς ήταν η κ. Μπριούερ. Είχα την έντύπωσι πώς είχε άνακαταστή στην κλοπή της λέσχης και πώς ο κ. Κρέιν την προστάτευε από καλωσύνη και Ιπποτισμό.

—Μα είν' ήλιθιότητες, αυτές! φώναξε ο σέρ Χιού, κόκκινος απ' το θυμό του. Πρέπει να ξέρετε, πριν απ' όλα, ότι ο κ. Κρέιν είναι ένας, απ' τους φίλους μου κι' ότι τον αγαπώ πολύ. Είναι θαυμάσιος τύπος και — αυτό μεταξμάς! — πρόκειται να γίνω σε λίγο γαμπρός μου. Θα σάς παρακαλέσω λοιπόν να ζυγίζετε καλά τα λόγια σας και να πάψετε να κάνετε τέτοιες τρελλές κι' αστήρικτες θεωρίες.

—Απλώθηκε σιωπή για λίγο. Ο Τζέιμς κύτταζε το σέρ Χιού, σατισμένος.

—Γαμπρός σας, κύριε;... μουρμούρισε ήλθια. Δεν τόξερα.

—Και βέβαια δεν τόξερα. Κανείς δεν τό ξέρει. Έχουν αποφασίσει οι δυο τους να μην πουν τίποτα, πριν αναγγελθούν επίσημα οι άρραβώνες τους. Μη με ρωτάτε γιατί. Οι νέοι έχουν παρμένες ιδέες στην εποχή μας...

—Όπωςδήποτε, ο Ρίτσαρντ θα γίνω γαμπρός μου σε έξη μήνες... Και καυχίμαι γι' αυτό! Ξέρετε τα κατορθωμάτά του στον πόλεμο;

—Ο Τζέιμς τράβηξε το μουστάκι του.

—Μάλιστα, κύριε, ήταν άλληθινός ήρωας, απάντησε.

—Έβυσσε το πηγούνη του, αποφεύγοντας να κυττάξει το συνομιλήτη του. Εκείνος τον λυπήθηκε για την άμχανιά του.

—Ελάτε, συνεχίστε την ιστορία σας, Τζέιμς, τού σύστησε. Όμολογώ πώς μπλέξατε τα πράγματα... Πρέπει τώρα να μιλήσω στον κ. Κρέιν, να ζητήσω συγγνώμη απ' την αδελφή του... Έλπίζω να μην κάνετε κι' άλλες γκάφες!

—Όχι, κύριε, δεν πιστεύω, απάντησε ο Τζέιμς. "Αν ξέρατε πόσο στενοχωριέμαι για δλ' αυτά, τώρα που έμαθα πώς η κόρη σας...

—Καλά, καλά. Έξακολουθήστε! Θέλω να τα μάθω όλα.

—Ε λοιπόν, κύριε, έκανα και κάτι άλλο: Της πήρα τα δακτυλικά άποτυπώματα!

—Ο σέρ Χιού τινάχτηκε απ' τη θέσι του.

—Μα αυτό... άρχισε να λήη.

—Αλλ' ο Τζέιμς τον διέκοψε άμέσως:

—Τόκανα με πολλή λεπτότητα, χωρίς να τού αντίληφθι καθόλου.

Και διηγήθηκε την ιστορία τού ρολογιού.

—Ο σέρ Χιού είχε σηκωθεί και πηγαίνοντάς τον μέσα στο δωμάτιο.

—Θέε μου! Ποτέ μου δεν έχω ξανακούσει κάτι τέτοιο! φώναξε. Άπορώ πώς δεν ήρθε κι' ένας να με βρή ο κ. Κρέιν, για να μου κάνει τα παράπονά του... Πότε είπατε πώς γίνανε δλ' αυτά;

—Χτες τού πρωί, κύριε, απάντησε ο Τζέιμς, ξεροβήχοντας για να καθαρίση τη φωνή του.

—Αναρωτιότανε ποιά θα ήταν η αντίδρασι τού σέρ Χιού, όταν θα μάθαινε όλη την αλήθεια...

—Έβγαλε τού μαντήλι του και σκούπισε τού μέτωπό του.

—Τα άποτυπώματα δεν ύπήρχαν στα δελτία της Σημάνσεως, πρόσθεσε.

—Μα φυσικά! φώναξε ο σέρ Χιού. Αυτό τού ήξερα απ' την άρ-

χή, χωρίς να μου τού πητε.

—Δεν ξέρετε όμως για ποιο λόγο, συνέχισε ο Τζέιμς. Κάποιος είχε πάρει στο μεταξύ τού ρολόι... Τα άποτυπώματα της νέας γυναίκας άντικατάστηκαν με τής κόρης μου! Ήταν φυσικό λοιπόν να μην υπάρχουν στη Σημανσι.

—Ο σέρ Χιού γούρλωσε τα μάτια του απ' την κατάπληξι.

—Τι σχέσι έχει η κόρη σας μ' δλ' αυτά; είπε.

—Εδώ και τρείς ή τέσσερις μήνες, ο κ. Κρέιν κι' η κόρη μου ήταν πολύ καλοί φίλοι. Αλλά πού βρίσκομαι στην ανάγκη να σάς τού πώ... Πιστεύω όμως πώς ο κ. Κρέιν έπεισε τη Δάφνη να κάνει αυτή την άντικατάστασι των δακτυλικών άποτυπωμάτων.

—Απλώθηκε και πάλι σιωπή. Ύστερα ο σέρ Χιού είπε, με πνιγμένη φωνή:

—Έλπίζω να είσαστε άπολύτως βέβαιος γι' αυτό που ισχυρίζεστε!

—Δυστυχώς ναί, κύριε, απάντησε ο Τζέιμς θλιμμένα. Προσπάθησα να κάνω τη Δάφνη να όμολογήση την αλήθεια, αυτή όμως άρνιέται επίμονα. Ώστόσο, είναι γεγονός πώς βρέθηκαν τα δικά της άποτυπώματα πάνω στο ρολόι.

—Αυτό δε μ' ενδιαφέρει! είπε ο σέρ Χιού με μανία. Δεν έχετε πάντως τού δικαίωμα να ισχυρίζεστε πώς έπεισε ο κ. Κρέιν την κόρη σας... Είναι μία σοβαρή κατηγορία, Τζέιμς!

—Έχω την έντύπωσι πώς ο κ. Κρέιν τού έκανε για να μην άποκαλυφθι η αλήθινη ταυτότης της κ. Μπριούερ. Είμαι βέβαιος ότι, για λόγους τού τούς άγνωστού, ο κ. Κρέιν κρύβει αυτή τη γυναίκα... Πήγα στο Σόμερσετ Χάουζ, κύριε, και βεβαιώθηκα πώς δεν έχει αδελφή. Βρήκα στα ληξιαρχικά βιβλία όλη τη γενεαλογία του.

—Ο σέρ Χιού έπεσε στην πολυθρόνα του, άνασταταμένος.

—Δεν ξέρω κι' εγώ τί να κάνω... μουρμούρισε. Μα, αν δεν ήταν αδελφή του, ποιά ήταν λοιπόν;

—Διαβάσατε, κύριε, τη μυστική άνακοίνωσι για τόν Κούσμαν;

—Ο σέρ Χιού κύτταζε τού Τζέιμς με τού στόμα άνοιχτό.

—Και βέβαια τη διάβασα, απάντησε. Τι σχέσι έχει;...

—Θυμόσαστε πώς ο Κούσμαν έτάθη για τελευταία φορά μαζί με κάποια Γκρέις Κλάρκ, μία κλέφτρα, που είχε βγεί απ' τη φυλακή;

—Ο σέρ Χιού κούνησε καταφατικά τού κεφάλι του.

—Ε λοιπόν, πιστεύω πώς η νέα γυναίκα τού φιλοξενεί ο κ. Κρέιν, είναι η Γκρέις Κλάρκ! δήλωσε ο Τζέιμς.

Περίμενε πώς ο σέρ Χιού θα έσπαζε πάλι... Και πραγματικά, εκείνος τού φώναξε, σφίγγοντας τής γροθιές του:

—Είσαστε τρελλός! Δεν ξέρετε τί λέτε...

Τούρριξε μία άγρια ματιά και πρόσθεσε:

—Μα άφου μου είπατε σεις ό ίδιος πώς λέγεται Τζούλι Μπριούερ και πώς είδατε τη ταυτότητά της!

—Η Τζούλι Μπριούερ, κύριε, είναι μία γυναίκα έλαφρών ήβων, απάντησε άργά η Τζέιμς. Έκανα μία έρευνα γι' αυτήν κι' έμαθα πώς ο κ. Κρέιν την έπισκεπτότανε συχνά. Τώρα έχει εξαφανιστή... πιστεύω δε πώς ο κ. Κρέιν έχει κρατήσει την ταυτότητά της και την έδωσε στην Γκρέις Κλάρκ.

—Είναι έξωφρενικοί αυτοί οι ισχυρισμοί σας! φώναξε ο σέρ

Χρησιμοποίησε το Νέον AJAX...

Δυό φορές πιό εύκολα
Δυό φορές πιό χρήγορα
ΜΠΑΝΙΑ, ΚΟΥΖΙΝΕΣ, ΜΑΡΜΑΡΑ,
ΟΙΚΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ Κ.Λ.Π.
μέ "Ειτζαξ

δεν χρειάζεται πιά βούρτσισμα ή τρίψιμο. Ή άφρίζουσα σκόνη ΑJAX διαλύει άστραπιαώς τά λίπη και ως διά μαγείας άφαιρεί κάθε ίχνος άκαθαρίας.

AJAX

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΚΙ' ΟΛΑ Τ' ΑΡΩΜΑΤΙΖΕΙ

AJAX "Ο ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ"

AJAX ΠΡΟΤΟΝ COLGATE PALMOLIVE

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ "ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΚΟΡΑΗ 1 ΤΗΛΕΦ 34.120 25.708

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΡΝ 23 (όπισθεν Θ. Περόκε). Τηλ. 58-774, ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32, Τηλ. 57-896.

Χιού. Βαρέθηκα πιά να σάς άκούω... Δεν πιστεύω ούτε λέξι απ' όσα μου λέτε. Ή μόνη εξήγησι είναι πώς έχετε πάθει μία νευρική κατάπληξι και πώς δεν ξέρετε πιά τί κάνετε... Πώς τολμάτε να λέτε ότι ο κ. Κρέιν έχει σχέσις με μία παλιογυναίκα;

—Ο Τζέιμς ήταν κατάχλωμος, άλλ' άποφασισμένος να φτάση ως τού τέλος.

—Αντάμει πολύ, κύριε, απάντησε. Μα αν δεν είχα όλες τής άποδείξεις των Ισχυρισμών μου, δε θα έρχόμουν να σάς βρω.

—Άρνουμαι να σάς πιστέψω! Δε θέλω πιά ν' άκούσω τής φλυαρίας σας. Γυρίστε άμέσως στη θέσι σας!

—Ο Τζέιμς σηκώθηκε, πλησίασε τού σέρ Χιού και πρόσφερε άτάραχος, κυττάζοντας τον μέσα στα μάτια:

—Έχω να σάς πω κάτι άκόμη, κύριε. Ο Ρότζερς εξαφανίστηκε! Έφυγε απ' τού σπίτι του χτες τού βράδυ, ύποπτευομαι δε πώς πήγε στη βίλλα τού κ. Κρέιν. Άπό τότε, δεν τόν ξαναείδε πιά κανείς.

—Άκούστε τί σκέπτομαι: Είχαν δη τη Γκρέις Κλάρκ μαζί με τόν Έντβιν Κούσμαν. Τώρα αυτή βρίσκεται στο σπίτι τού κ. Κρέιν. Ίσως να βρίσκεται εκεί κι' ο Κούσμαν... Είν' ένας άνωρθος επικίνδυνος. "Αν τόν άνακάλυψε ο Ρότζερς, μπορεί νά... Ξέρω πώς σάς φαίνονται μελοδραματικά αυτά που λέω, μα είναι πολύ πιθανό να δολοφονηθήκε ο Ρότζερς! Ο Κούσμαν είν' ένας φονιάς...

—Νά γιατί ήρθα να σάς βρω. Και τώρα ή ύπόθεσι βρίσκεται στα χέρια σας, κύριε. Σας ρωτάω τί πρέπει να κάνω; Είμαι στις διαταγές σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

—Πού είναι; ρώτησε ο Έλλις τη Γκρέις, όταν ξαναμπήκε στο δωμάτιό του.

Τά μάτια της κοπέλλας λάμπανε. Τού πρόσωπό της ήταν ροδοκόκκινο και μεταμορφωμένο από μία χαρούμενη έκφρασι. Ήταν άλληθνα όμορφη.

—Καμνίζει τώρα τού πόδρο του, απάντησε.

—Άκόμα κι' η φωνή της είχε ένα καινούργιο ήχο. "Ο Έλλις κατάλαβε πώς ήταν πιά εύτυχισμένη απ' ό,τι φαίνότανε...

—Θέλετε τίποτα; τόν ρώτησε. Νά σάς σούσω τού φός; Πρέπει να κοιμηθήτε πιά.

—Τέ εύτυχισμένη που είναι! είπε με τού νου τού ο Έλλις. Κι' όσο σκέπτομαι πώς, πριν από λίγες ώρες, ήταν άξιολύπητη, ότι έτρωγε ακόμα και τά σκουπίδια που της πετούσαν!...

—Δε θέλετε να κενδεντίσσουμε λίγο; της είπε με μία ψεύτικη ταπεινώσιν. "Εμείνα μονάχος όλη την ήμερα. Δεν είν' ώραίο πράγμα ή μοναξιά. Ένώ εσείς οί δυο...

—Η Γκρέις έκλεισε την πόρτα και ξαναπήγε κοντά τού.

—Δε μπορώ να μείνω πολύ, είπε. Για ποιο ζήτημα θέλετε να μιλήσουμε;

—Ο Έλλις συγκρατήθηκε. "Αν την έκανε να θυμώσει, θαφευγε. Έπρεπε άπαραιτήτως να της μιλήση, να την κάνει να λογικευθή, να τη σώσει, αν μπορούσε!

—Όσση ώρα τρώγαμε εκείνοι, ο Έλλις συλλογιζότανε τά λόγια τού Κρέιν: "Η Γκρέις ύποσχεθήκε να γίνη γυναίκα μου". Και, κάθε φορά που τά ξανάφερνε στο νου τού, είχε την έντύπωσι πώς τόν καίγανε σαν πυρμένο σιδερο.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ή συνεχέιξα,

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΩΝ

Τό μοναδικό ελληνικό
σιγαρέττο πολυτελείας
μέ την πιό φίνα γεύσι

ΑΠΟ ΤΟ 1931 ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τὰ μυθιστορήματα Ταξίδια

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΙΕΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΟΥ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΓΙΟΣ ΣΜΙΝΤ

ΑΓΑ χρόνια πριν, έγινε μια πολύ ενδιαφέρουσα ανακάλυψη. "Επειτα από πολυετείς έρευνες, τόσο στη θάλασσα, όσο και μέσα στα γηινά έργαστήρια, ένας διάσημος Δανός φυσιοδίφης, ο δόκτωρ Γίος Σμίντ, κατάφερε να λύσει το αίνιγμα των χελιών, που παρέμενε αλυτο στο διάστημα πολλών αιώνων: "Όσο παράξενο κι' αν είναι το πράγμα, βαθύ μυστήριο σκέπαζε τους έρωτες των κατοίκων αυτών των ποταμών και των τεματιών της Εύρωπης.

Από άγνωστον χρόνων, από της εποχής του Αριστοτέλους, όλοι οι σοφοί του κόσμου προσπάθησαν άδικα να μάθουν κάτι για τη ζωή των χελιών.

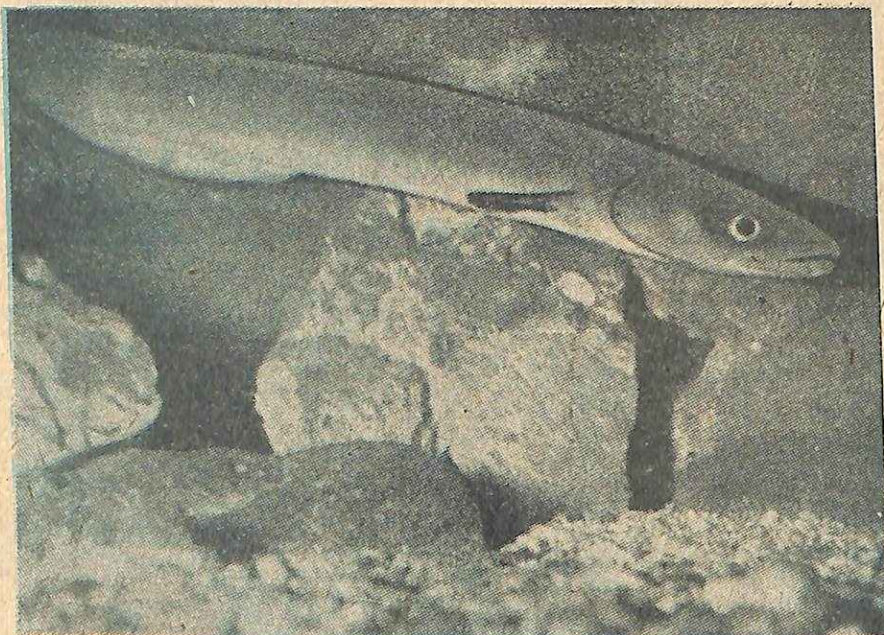
Όλοι όμως ήταν σύμφωνοι πως τα χέλια δεν αναπαράγονται στα γλυκά νερά, γιατί ποτέ στα ποτάμια ή στα έλη της Εύρωπης δε βρέθηκαν ούτε αυγά, ούτε μικρά ψαράκια του είδους αυτού. Δεν υπήρχε, λοιπόν, καμμία αμφιβολία πως το ψάρι αυτό άνηκε τα αυγά του στη θάλασσα.

Κάθε χρόνο, την άνοιξη, παρατηρήθηκε πως μυριάδες μικρών χελιών μήκους 6—7 εκατοστών, καταφθάνουν από τα άνοιχτα της θάλασσας στις έκβολές των ποταμών της Δυτικής Εύρωπης και άναβαίνουν έπειτα τα ποτάμια, για να φθάσουν μέσα στα νερά των λιμνών και των έλών.

Σε μερικές έκβολές ποταμών είναι τόσο πολλά, ώστε συχνά νομίζει κανείς πως ή συμπαγή αυτή μάλα των χελιών είναι ή άμμος! Το νερό βράζει σχεδόν από τα ψάρια που σπαρταρούν. Τα μικρά αυτά χέλια παραμένουν πολλά χρόνια στα γλυκά νερά, μεγαλώνουν και παχαίνουν κι' έχουν βάρος 5—6 κιλών.

Το φθινόπωρο, το ένστικτο του έρωτα ξυπνά. Τότε όλα «τρώθην» από το φερωτό θεό, άφίνουν τα φιλήσυχα καταφύγια τους και ξαναβγαίνουν στη θάλασσα. Πολλές χιλιάδες απ' τα ψάρια αυτά επιστρέφουν στις έκβολές των ποταμών.

Από άγνωστον χρόνων, όλοι οι ψαράδες γνωρίζουν το δρόμο αυτό που παίρνουν τα χέλια και τα ψαρεύουν.

Χέλι σε πλήρη ανάπτυξη του στο βάθος ενός ποταμού της Εύρωπης.

Ο καθηγητής Ρούλ, του Έθνικου Μουσείου της Φυσικής Ιστορίας, στο Παρίσι, που είναι ή μεγαλύτερη αθεντία στα ζητήματα της άλιείας, υπολογίζει σ' ένα εκατομμύριο κιλά το βάρος των χελιών, που ψαρεύτηκαν, όταν κατέβαιναν από τους ποταμούς, στα γαλλικά νερά. Στις άκτες των βρετανικών νησιών και στα στενά της Δανίας, που συγκοινωνούν με τη Βαλτική και τη Βόρειο Θάλασσα, το ψάρεμα των χελιών είναι πιο μεγάλο ακόμα σε ποσότητα. Τα χέλια, ες άλλο, που ξεφεύγουν απ' τα δίχτυα των ψαράδων, είναι πάντα περισσότερα απ' εκείνα που πιάστηκαν και μπορούμε να σχηματίσουμε μια ιδέα για τη μεγάλη έκτασι της μεταναστευσεώς τους. Φθάνουν σε δεκάδες, ίσως εκατοντάδες εκατομμύρια, κατά τον καθηγητή Ρούλ, τα χέλια, που ξεφεύγουν κάθε φθινόπωρο για την άνοιξη θάλασσα.

Αλλά σε ποιο μέρος του ωκεανού κατευθύνεται ή μεγάλη αυτή «γαμήλιος πομπή»; Ός τα τελευταία ακόμα χρόνια, αυτό ήταν τελείως άγνωστο. Γνωρίζαμε μόνο πως τα χέλια δε γεννοβολούσαν π. χ. σάν το μπακαλιάρο, κοντά στις άκτες, αλλά απ' άνοιχτα της θάλασσας. Πρό πολλού ήταν γνωστό, έπειτα απ' τις παρατηρήσεις που έγιναν στη Σουητ, Καττεγάτ και Μπέλτ, στενά που ένώνουν τη Βαλτική και τη Βόρειο Θάλασσα, ότι αυτή ή άποψι είναι σωστή. Όλα τα χέλια που κατεβαίνουν απ' τα ποτάμια της Σουηδίας, της Φινλανδίας, της Εσθονίας, της Λιθουανίας και της Πολωνίας, όπως και της Αυστολίκης Γερμανίας, δεν παραμένουν στη Βαλτική, αλλά διασχίζουν τα στενά της Δανίας και καταλήγουν στη Βόρειο Θάλασσα.

Μέτα τις διαβάσεις αυτές, μικρές μόνο πληροφορίες υπάρχουν

για το δρομολόγιο που ακολουθούν τα χέλια. Οι ψαράδες παρατήρησαν πως διασχίζουν τη Β. Θάλασσα και τη Μάγχη και ξανοίγονται στον ωκεανό. Έπειτα τα ίχνη τους χάνονται. Στον Άτλαντικό μόνο μία περίπτωση άλιείας του ψαριού αυτού μας είναι γνωστή: Έδώ και 40 χρόνια βρέθηκε ένα χέλι στο στομάχι ενός ψυητήρος, που πιάστηκε κοντά στις Άζόρες.

Κατά το τέλος του 19ου αιώνα, βρέθηκε το κλειδί του προβλήματος. Στα στενά της Μεσσηνης ψαρεύεται ένα μικρό ψάρι, έπτα εκατοστών μήκους. Το ψάρι αυτό είναι διαφανές και μοιάζει πολύ σ' ή γλώσσα. Οι φυσιοδίφες το λένε λεπτοκέφαλο κι' έχει μικρό ρύγχος. Στο 1896, δυο Ιταλοί επιστήμονες, ο Γκράσι και ο Καλαντρούσιο, τοποθέτησαν μερικούς λεπτοκέφαλους μέσα σ' ένα ένυδριο και είδαν μία άσυνήθιστη μεταμόρφωσι. Τα μικρά ψάρια γίνονταν, μέσα με τη μέρα, πιο λεπτά και σιγά-σιγά μεταμορφωνόνταν σε μακρού ψάρια. Ο λεπτοκέφαλος δεν ήταν, όπως στην άρχη νομίζανε, άλλο είδος ψαριού, παρά το νεογνό του χελιού. Η διαπίστωσι αυτή είχε μεγάλη σημασία, γιατί ποτέ προηγουμένως δεν ψαρεύτηκε τέτοιο ψάρι σε κατάστασι νεογνού. Η ανακάλυψι αυτή παρακίνησε τους φυσιοδίφες να κάνουν έρευνες στη Μεσόγειο, γιατί νομίσανε πως το χέλι γεννούσε εκεί τα αυγά του.

ΑΠΡΟΓΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΦΕΡΕΣ

Όχτώ χρόνια άργότερα, μεσολάβησε ένα σημαντικό γεγονός. Η Κυβέρνησι της Δανίας επιτόρησε το δόκτωρ Γίος Σμίντ, νεαρό φυσιοδίφη από την Κοπεγχάγη, που ήταν ήδη γνωστός για πολλές επιστημονικές ανακαλύψεις, να εξακολουθήσει τη μελέτη των συνθηκών του μπακαλιάρου γύρω απ' την Ισλανδία. Με σκοπό την έπекτασι του ψαρέματος. Στα 1904, που ή άνοιξιάνικη νύχτα ήταν πολύ φωτεινή, ο δόκτωρ Σμίντ έραζότανε πάνω στο πλοίο, που του χρησίμευε για τις έξερευνησεις του, απ' άνοιχτα των νησών Φερες, στα νότια της Ισλανδίας. Έρευνούσε μήπως τυχόν έπλεαν στην επιφάνεια της θάλασσας, αυγά μπακαλιάρου.

Έρριξε, λοιπόν, στη θάλασσα ένα πυκνό δίχτυ, κι' έπειτα από ένα τέταρτο το ανέσυρε και άρχισε άμέσως να εξετάζει τη συγκομιδή.

Σαφνικά, άναμεσα σ' άλλα ψαράκια, που βγαίνανε απ' το δίχτυ, ο δόκτωρ Σμίντ παρατήρησε ένα μικρό διάφανο ψαράκι και με το έξασκημένο μάτι του αναγνώρισε το νεογνό κοινό χελιού, δηλαδή ένα λεπτοκέφαλο, όμοιο μ' αυτόν που ψαρεύουν στη Μεσσηνη.

Το εύρημα ήταν έξαιρετικό, γιατί σημείωνε μία άληθινή επανάστασι στις ζωολογικές γνώσεις της εποχής εκείνης. Να συναντήση κανείς ένα νεογνό χελιού μέσα στον Άτλαντικό Ωκεανό, 3000 χιλιά-μετρα προς βορράν του Γιβραλτάρ, ήτανε σοβαρή ένδειξι πως το ψάρι αυτό δε γεννοβολούσε μόνο στη Μεσόγειο, όπως νομίζανε μέχρι τότε, αλλά ακόμα και στον ωκεανό.

Λίγες βδομάδες άργότερα, ή ένδειξι αυτή διαπιστώθηκε απ' τη συγκομιδή που έγινε από ένα Ισλανδό επιστήμονα, που ανακάλυψε άλλο νεογνό του χελιού κοντά στη δυτική παραλία της Ιρλανδίας.

ΣΤΗΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙ ΕΝΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Η ανακάλυψι που έκαμε ο δόκτωρ Σμίντ στα νησιά Φερες, κέντρισε το ζήλο του και τον κυρίεψε το πάθος να λύσει το πρόβλημα του χελιού. Δεκαοχτώ δόκτωρες χρόνια, άναζητούσε τη λύσι αυτή με έπιμονη και καρτερία.

Ο Δανός φυσιοδίφης ταξίδεψε σ' όλες τις θάλασσες της Εύρωπης, πάνω στο σκάφος του, κι' έσυρε πάντα στην επιφάνεια της θάλασσας τα πυκνά δίχτυα, που χρησίμευαν για τη συγκομιδή των «νυμφαίων σκουληκιών» των ψαριών. Πέρασε πολλές φορές τη Βαλτική, τη Β. Θάλασσα, τη Μάγχη, τον Άτλαντικό και την Ισλανδία κι' έφτασε στα παράλια του Γιβραλτάρ. Έπειτα διασχισε τη Μεσόγειο. Το αποτέλεσμα της μεγάλης αυτής έρευνας ήταν άποφασιστικό. Σ' άνοιχτα όλων των θαλασσών της Δ. Εύρωπης, πάνω απ' τις άδύσους των ωκεανών, μάζευε νεογνά των χελιών μήκους έπτα εκατοστών, λεπτοκέφαλους του στενού της Μεσσηνης, ενώ στα γειτονικά νερά του Άτλαντικού, στη Β. Θάλασσα και στα στενά της Δανίας, συνάντησε μόνο το δεύτερο στάδιο των νεογνών, δηλαδή ψαράκια, που μεταμορφώθηκαν σε χέλια.

Ένα ψαράκι έπτα εκατοστών δεν πρωτοβγήκε βέβαια τη στιγμή εκείνη απ' το αυγό. "Αν το χέλι γεννοβολούσε στη Μεσόγειο, έπρεπε, εκτός απ' τους γνωστούς λεπτοκέφαλους, να βρούν επίσης νεογνά μικροτέρων διαστάσεων στη μεταβατική αυτή περίοδο μεταξύ του αυγού και των ψαριών των 7 εκατοστών. Σ' όλες τις θάλασσες, ο Δανός επιστήμων μάζευε αυγά, έμβρυα άλλων ειδών και άπεκόμισε την άπόδειξι πως ο μπακαλιάρος π. χ. και ή παλαιίδα, γεννοβολούν στη Μεσόγειο. Όλες όμως οι προσπάθειες για να βρη αυγά χελιών, απέβησαν άκαρπες. Μάζευε μόνο, όπως είπαμε, το πρώτο στάδιο του χελιού, μετά το έμβρυο.

Ήταν, λοιπόν, φανερό πως το χέλι δεν έναποθέτει τα αυγά του στη Μεσόγειο, όπως κατ' άρχας νομίζε, αλλά στον Άτλαντικό. Έτσι ο δόκτωρ Σμίντ έλυσε την πρώτη άπορία του προβλήματος.

Άπομένε τώρα να ανακαλυφθ σε ποιο μέρος του Άτλαντικού τα χέλια κάνουν την άναπαύωγγοι τους. Ο άλλος αυτός ήτανε πολύ δύσκολος. Η άναζήτησι μέσα στις άπέραντες έκτασεις του ωκεανού αυγών ψαριού, που ο όγκος τους δεν υπερβαίνει το τέταρτο ενός

των χελιών

μπιζελιού, και έμβρυα που το μήκος τους είναι μόλις 2—3 εκ., μοιάζει με το να ζητά κανείς μια βελόνα μέσα σ' άχυρα.

Ο δόκτωρ Σμίντ, λοιπόν, παρακάλεσε τους πλοιάρχους των δανικών υπερωκεανείων, που ταξίδευαν στη Ν. Υόρκη, να ψαρεύουν με λεπτά δίχτυα στην επιφάνεια της θάλασσας.

Έτσι, κάθε τόσο, τα υπερωκεάνεια μάζευαν δείγματα, που έπλεαν σε διάφορες περιοχές και έπαχε και ο ίδιος ο δρ Σμίντ έκαμε δυο ταξίδια στον Άτλαντικό, ως τις Άζόρες και τις Αντίλλες.

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΩΝ ΣΑΡΓΑΣΩΝ, ΚΟΙΤΙΔΑ ΤΩΝ ΧΕΛΙΩΝ

Οι έρευνες αυτές κατάληξαν σε αξιοσημείωτα άποτελέσματα. Άποδείξαν πως όσο περισσότερο πλησιάζανε προς δυσμάς, τόσο άφθονότερα γίνονταν τα νεογνά του χελιού και τόσο το μήκος τους ήταν μικρότερο. Η λύσι, λοιπόν, του προβλήματος ήταν προς τα εκεί. Τέλος, στα 1920, έπειτα από ύπομονητικές μελέτες, που κράτησαν 16 χρόνια, ο δόκτωρ Σμίντ μπόρεσε πια να άναγγείλη πως ή κοιτίδα του χελιού βρισκόταν σ' άνοιχτα των άμερικανικών άκτών, άναμεσα στις Βερμούδες και τις Αντίλλες.

Το 1921 ο δόκτωρ Σμίντ άπεφάσισε να έλέγη τις παρατηρήσεις, που έκαμε και ξαναγύρισε στη θάλασσα. Τη φορά αυτή ξεκίνησε μ' ένα πιο εύρύ πρόγραμμα: Την έξερευνησι του Άτλαντικού, από την επιφάνεια ως το βάθος 5000 μέτρων κι' από την είσοδο της Μάγχης μέχρι τον Ισημερινό.

Η δανική άποστολή διέθετε ένα ναυαγσαστικό 325 τόνων, το «Δάνα», που διεσκευάσθη ειδικά για την έξερευνησι των θαλασσών.

Στις 30 Αυγούστου, το «Δάνα» ξεκίνησε απ' την Κοπεγχάγη και διέσχισε τον Άτλαντικό έπτα μήνες, στην άρχη απ' την είσοδο της Μάγχης μέχρι τα νησιά του Πρασίνου Άκρωτηρίου, έπειτα από τις άφρικανικές άκτες ως τη Γουιάνη και, τέλος, διέτρεξε τη θάλασσα των Αντιλλών σ' όλες τις κατευθύνσεις και μάζεψε υλικό μεγάλου ένδιαφέροντος.

Στις άρχες του Άπριλίου του 1922, ή δανική άποστολή βρισκότανε στη Μαρτινίκα. Έπειτα από μικρή άναπαύλα, έβαλε πλώρη για τη θάλασσα των Σαργασών, την περίεργη αυτή περιοχή των Αντιλλών, που είναι σκεπασμένη με φύκια, έτσι ώστε να μοιάζει μ' ένα πλούσιο λιβάδι.

Είπαμε πως προηγουμένως έρευνες, φέρανε το δόκτωρ Σμίντ σ' αυτές τις θάλασσες και ότι ύποθεσε πως εκεί βρισκεται ή κοιτίδα του χελιού. Μόλις, λοιπόν, το «Δάνα» μπήκε μέσα στα φύκια, το δίχτυ γέμισε από εκατοντάδες νεογνά του χελιού. Την πρώτη φορά ψαρεύανε 800 περιπού. Το μήκος τους ήταν πιο μικρό από ένα εκατοστόμετρο. Υπήρχαν άλλα επίσης σε έμβρυα κατάστασι, που φαίνονταν σ' να βγήκαν μόλις από τ' αυγό.

Έπειτα από πολλά χρόνια, γράφει ο δόκτωρ Σμίντ, ανακάλυψε, έπι τέλος, την περιοχή, όπου γεννιούνται τα χέλια των ευρωπαϊκών χωρών. Το πρόβλημα, που τη λύσι του ζητούσαμε άιώνες, λύθηκε πια. Ποιός μπορούσε να φαντασθ πως ή περιοχή αυτή βρισκότανε στην άλλη μεριά του Άτλαντικού, που είναι κοντά στην Αμερική;

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΚΥΚΛΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Έπειτα απ' τη σπουδαία αυτή επιστημονική ανακάλυψι, το «Δάνα» γύρισε στην Εύρωπη, άναμεσα από τις Άζόρες. Οι διαπιστώσεις, που έγιναν στον καινούργιο αυτό διάπλου του ωκεανού, δικαιολόγησαν την άκριβεια των παρατηρήσεων, που άφορούν τα αυγά του χελιού. Όσο προχωρούμε προς άνατολάς, βλέπουμε πιο μεγάλα σε μήκος και σε ηλικία νεογνά του. Ένώ στο μισό δρόμο, άναμεσα απ' τις Αντίλλες και τις Άζόρες, το μήκος τους δεν ήταν μεγαλύτερο από ένα εκατοστόμετρο, κοντά στο τελευταίο άρχιπέλαγος, είχαν διπλό μήκος και στο Βισκαϊκό κόλπο, έπτα εκατοστόμετρα.

Οι Δανοί επιστήμονες παρακολούθησαν όλη τη σειρά των μεταμορφώσεων, που ύφισταται το χέλι απ' τον καιρό που βγαίνει από τ' αυγό του.

Απ' τη θάλασσα των Σαργασών ως τα παράλια της Εύρωπης, ή άπόστασι είναι 6000 χιλιάμετρα. Πώς τα μικρά αυτά ψαράκια μπόρεσαν να κάνουν ένα τόσο μακρινό ταξίδι;

Απ' την πιο μικρή ηλικία, το χέλι είναι προικισμένο με την έξαιρετική εύκινησι που βλέπουμε σ' αυτό όταν μεγαλώσει. καθώς και με έξαιρετική δύναμι.

Μερικούς μήνες άργότερα, αφού βγη από τ' αυγό, ένα άλλα ψάρια μένουν άκίνητα, τα νεογνά του χελιού μπόρουν να κινούνται. Έπι πλέον, ή βραδυπορεία τους διευκολύνεται απ' τα θαλάσσια ρεύματα και ειδικά απ' το Γκόλφ-Στρήμ, που ξεκινάει από τον κόλπο του Μεξικού.

Η άρχη κίνησι αυτού του ρεύματος, που λοξοδρομεί προς τα βορειοανατολικά, βοηθεί την προσπάθεια των χελιών και σπρώχνει τα μικρά αυτά ψαράκια προς την κατεβυσι που θέλουν.

Το ταξίδι, φυσικά, είναι πολύ μακρινό, διαρκεί δυο ή τρία χρόνια.

Τον πρώτο χρόνο, τα νεογνά δεν προσπερνούν το μεσημερινό της Νέας Γης, το δεύτερο έτος φτάνουν στο κέντρο του Άτλαντικού,

Μολονότι το χέλι δεν ψαρεύεται με το καλάμι, υπάρχουν έρασι-τέχνες ψαράδες που έχουν σημειώσει τέτοιες επιτυχίες.

πιο μακριά απ' τις Άζόρες, και τον τρίτο χρόνο φθάνουν μπροστά στα παράλια της Εύρωπης.

Μ' άλλα λόγια, την τέταρτη άνοιξη, έπειτα απ' την έξοδό τους από τ' αυγό, τα μικρά χέλια μπαίνουν πια στα γλυκά νερά, για να ζήσουν ως τη μέρα, που ο έρωτας θα τα υποχρεώσει να ξαναπαύουν το δρόμο του ωκεανού.

Πόσα χρόνια τα ψάρια αυτά παραμένουν μέσα στην καινούργια τους κατοικία;

Μερικοί υπολογίζουν τη διαμνη τους στα ποτάμια 15 χρόνια κι' άλλοι λιγώτερα. Όταν ο ψαράς πιάσει κανένα χέλι, είναι πολύ εύκολο να άναγνωρίση την ηλικία του και πόσα χρόνια έμεινε στο ποτάμι.

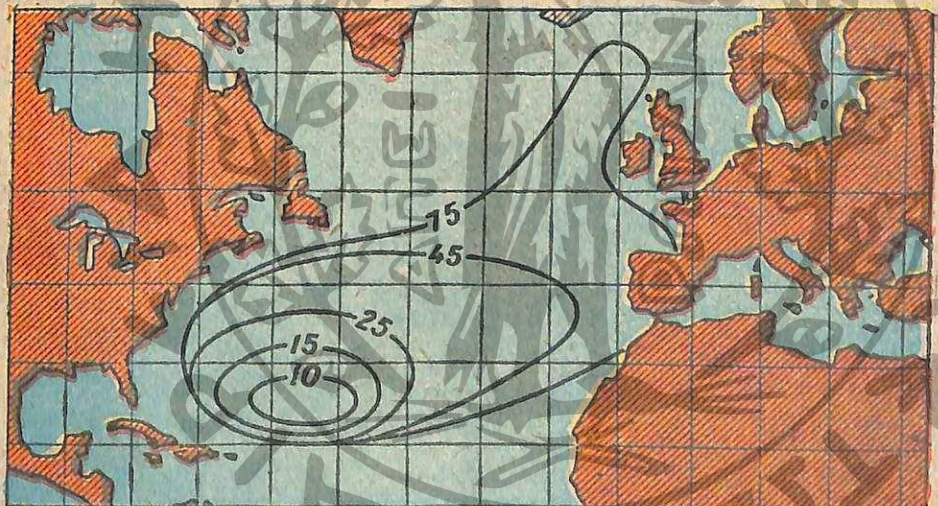
Το χέλι έχει πάνω στο λείο δέρμα του άλλεπάλληλα στρώματα από κάτι μικροσκοπικά λεπτά, που δε διακρίνονται σχεδόν καθόλου με γυμνό μάτι. Τα λεπτά αυτά είναι ένα «πιστοποιητικό γεννήσεως», όπως και στους κορμούς των δέντρων, οι κύκλοι τους άποτελούν τεκμήριον της ηλικίας τους. Έτσι κι με τα χέλια. Η ηλικία τους είναι άνα-λογη με τα στρώματα των λεπιών τους.

Ο υπολογισμός τους γίνεται εύκολα, με τον εξής τρόπο:

Μετρήστε τα στρώματα αυτά. Στον άριθμό που θα βρήτε, προσθέ-σετε 4, τα χρόνια που χρειάστηκε το χέλι για να κόμη το ταξίδι του Άτλαντικού, έπειτα δυο ακόμη για το διάστημα που το χέλι έφθασε στα γλυκά νερά και την εμφάνισι του πρώτου στρώματος των λεπιών. Έτσι βρίσκετε την ηλικία του χελιού.

Μετρήστε τα στρώματα αυτά. Στον άριθμό που θα βρήτε, προσθέ-σετε 4, τα χρόνια που χρειάστηκε το χέλι για να κόμη το ταξίδι του Άτλαντικού, έπειτα δυο ακόμη για το διάστημα που το χέλι έφθασε στα γλυκά νερά και την εμφάνισι του πρώτου στρώματος των λεπιών. Έτσι βρίσκετε την ηλικία του χελιού.

Η ζωή του χελιού, κατά το δόκτωρ Σμίντ, άποτελεί ένα απ' τα πιο παθητικά μυστήρια του κόσμου.

Ο άνωτέρω χάρτης δείχνει τις περιοχές, όπου βρίσκονται τα νεογνά των χελιών στην Εύρωπη. Οι άριθμοί στις καμπύλες δείχνουν το μήκος σε χιλιάστα των νεογνών των χελιών κατά τη διάρκεια της μεταναστευσεώς τους.

Τῶς δὲ ὁκεφροδῇ

ΕΝΑΣ ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Αποταμίευσι καὶ καταθέσεις

ΒΛΕΠΕ κάτι στη μπάντα, γιὰ μιὰ ὥρα ἀνάγκης! Ἀπὸ τὴν ἀπλὴ μὰ καὶ τόσο σοφὴ αὐτὴ συμβουλή, ξεκινάει ἡ ἀρχὴ τῆς λεγομένης «αποταμίευσης». Πρῶτος διδάσκαλος, ἀπὸ τὰ παιδικὰ ἀκόμα χρόνια, εἶναι ὁ... κουμπάρος, πού τὸν διατηροῦν ἀκόμη πολλοὶ καὶ ὅταν ἐνηλικιωθῶν. Αὐτὴ τὴν οικονομολογικὴ ἀρχή, τῆς ἀποταμίευσης, τὴν ἀκολουθεῖ στὸ βιο τοῦ κάθε φρόνιμου ἀνθρώπου. Γιὰτὶ κάθε φρόνιμος ἀνθρώπος σκέπτεται τὸ αὐριο. Ἀλλοίως δὲν εἶναι... φρόνιμος.

ΟΙ ΔΥΣΠΙΣΤΟΙ

Ἔως τότε, ὅμως, τί γίνεται τὸ ποσό, πού συγκεντρώνεται; Ἐδῶ ὑπάρχουν δύο κατηγορίες ἀνθρώπων: Οἱ δὲσπιστοι καὶ οἱ ἐπιχειρηματικοί. Οἱ πρῶτοι δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη νὰ καταθέσουν τὸ χρήμα τους σὲ κανένα ξένο ταμεῖο. Προτιμοῦν τὸ κομπόδεμα, πού τὸ κρύβουν μετὰ φόβου Θεοῦ στὶς πιδ ἀπίστευες κρυψάνες: Τὸ ράβουν μέσα στὸ στρώμα, τὸ θάβουν στὸν κῆπο τους, τὸ καταχωριάζουν κάτω ἀπὸ τὸ πάτωμα ἢ στὸ ὑπόγειο, ἢ ὅπου ἄλλου ἐλπίζουν πὼς δὲ θὰ τὸ μυριστη κανένας ξένος... δάκτυλος. Παροικιῶντες, στὸ ζήτημα τοῦ κομπόδεματος, θεωροῦνται οἱ Γάλλοι χωρικοί, πού χρησιμοποιοῦν ὡς ταμειεῖο τὸν οἰκονομὸν τους τὴν... κάλτσα.

Οἱ δὲσπιστοι, δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη οὔτε σὲ τράπεζες, οὔτε σὲ χρεώγραφα, οὔτε σὲ τοκοφόρα δάνεια. Φοβοῦνται τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Ἀκόμα καὶ τὸ χαρτονόμισμα. Γι' αὐτὸ τὸ μεταφράζουν ἀμέσως σὲ χρυσὸ πού τοὺς δίνει κάποιο συναίσθημα ἀσφαλείας, ἀλλὰ, πού τὸ ἐξουδετερώνει ἐντελὸς ὁ φόβος τῆς κλοπῆς. Πόσοι ἀπὸ τοὺς χρυσοκρύπτες δὲν περνῶν ἀνίσχυες νύχτες καὶ δὲν ἐμπνέουν ἐντροπία, ἀπὸ τὸν φόβο, πού τοὺς ἐτάραξε τὸν ὕπνο, γιὰ νὰ κατεβῶν στὴν κρύπητὴ τοῦ χρυσοῦ καὶ νὰ διαπιστώσουν ὅτι βρίσκεται στὴ θέσι του! Ἀλλὰ καὶ πόσο δὲν ἀνεκάλυψαν ὅτι ὁ θησαυρὸς τους εἶχε κάνει φτερά. Ἡ ἀνίσχυια, ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγωνία, εἶναι ὁ τόκος τοῦ ἀμφιδόλου συναισθήματος τῆς ἀσφαλείας τῶν χρυσοκρυπτῶν.

«ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΝΑ ΣΟΥ ΔΩΣΩ!»

Ἡ δεύτερη κατηγορία εἶναι οἱ ἀνθρώποι, πού σκέπτονται ὅτι προορισμὸς τοῦ χρηματός δὲν εἶναι νὰ μένῃ νεκρὸ, ἀλλὰ πρέπει νὰ τοποθετηθῇ κάποιο ἀσφαλὲς, ἐπωφελὸς καὶ νὰ... γεννῇ. Κι' ἀπὸ τὴν πρακτικὴ αὐτὴ σκέψι, προέβλεπε ἡ ἀλλή οικονομικὴ ἀρχὴ τῆς «τοποθετήσεως»: «Δώσε μου νὰ σοῦ δώσω!»

Τράπεζες, μετὰ τὴν ἐταιρίαν, ὁμολογίες δανείων, ἀπέτελουν τὸ τρίπτυχο, πού προσφέρει ὡς διέξοδος γιὰ τὴν ἱκανοποίησιν αὐτοῦ τοῦ αἰτήματος. Εἶναι οἱ πιδ σίγουρες τοποθετήσεις.

Εἶναι, ὅμως, γεγονότα ὅτι καὶ οἱ τοποθετησάντες ἄλλοτε τὰ περισσεύματα τους ἢ τὴς οικονομίες τους σὲ ταμειεῖα ἢ «χαρτί» ὑπὸ πύλην πικρῆς ἀπογοήτευσῆς. Οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι — καὶ περισσότερο ὁ δεύτερος — εἶχαν τραγικὲς συνέπειες καὶ στὸν οικονομικὸ τομέα τῆς ζωῆς. Καταθέσεις ἐξαφανίστηκαν, μετοχές καὶ ὁμολογίες ἔχασαν τὴν ἀξία τους καὶ οἱ ὑποτιμησάντες τὸ χαρτονομίσματος ἐγέννησαν μοιραῖα. Ἐκλονίστηκε καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη γιὰ κάθε παρόμοια «τοποθέτηση». Ἦταν δὲν τὸ κύμα πρὸς τὸν χρυσόν. Ἡ χρυσὴ λίρα κατέστη ἡ μοναδικὴ ἐπένδυσις κάθε οικονομίας.

ΑΛΛΑΓΗ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ

Σιγά-σιγά ὅμως, τὰ πράγματα καταστάλαξαν καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη, πρὸς τὸ χαρτονόμισμα καὶ τὴν πίστι τοῦ κράτους, ἀρχίσε νὰ ξαναέρῃ. Καταθέσεων. Μὰ δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε ἀκόμα ὅτι δὲν ἀπέμειναν ἀρκετὰ ἴχνη δυσπιστίας καὶ ἐπιφυλάξεως, σὺν ἀναπόδρευτῇ κληρονομίᾳ τῶν προφάτων παρελθόντων. Καὶ εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι, πού θὰ ἤθελαν νὰ τοποθετήσουν κάποιο τὴς οικονομίας τους, ἀλλὰ σκέπτονται:

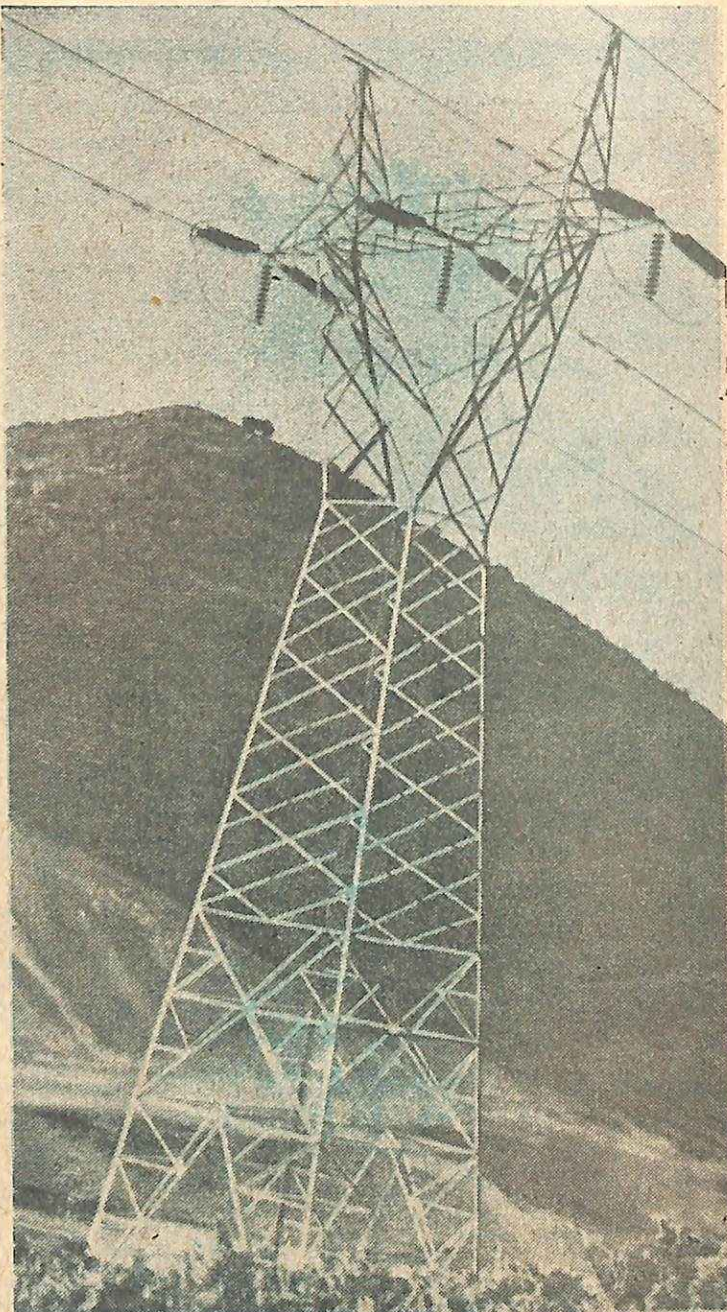
— Καὶ ἂν ὑποτιμῇ τὸ χαρτονόμισμα; Ἄν ἐστὼς: Ἄν ἐκείνο: Αὐτοὺς ἀκρίβως τοὺς ψυχολογικοὺς παράγοντας εἶχε ὁπ' ὅψι τῆς καὶ ἡ ΔΕΗ, ὅταν ἀπεφάνθη νὰ προκηρῇ τὸ δάνειον τῶν 300 ἐκατομμυρίων. Σκέφτηκε γιὰ λογαριασμὸ τῶν φρονιμῶν. Καὶ παρ' ὅλον ὅτι ὁ οικονομικὸς ὁρίζων τῆς Ἑλλάδος παρουσιάζεταί αἰθρίας, καθήρεσε γιὰ τὴς ὁμολογίες τῆς δύο ἀκλόνητες ἐγγυήσεις: τῆς ρήτρας τοῦ δολλάρου — τοῦ σταθεροτάτου διεθνούς χαρτονομίσματος — ἀλλὰ καὶ τῆς ρήτρας τῆς τιμῆς τοῦ ρεῦματος.

Ἐταί, κάθε κάτοχος ὁμολογίας αὐτοῦ τοῦ δανείου, μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλὴς καὶ ἠσυχός, ὅτι τὰ χρήματα, πού ἔδωσε ἔχουν πάντα τὴν ἀξία τους καὶ κατὰ παραπάνω.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ

Ἀλλὰ, πρὶν προχωρήσουμε στὶς λεπτομέρειες, θὰ ποῦμε δυὸ λόγια γιὰ τὴ χρησιμοποίησιν τῶν 300 ἐκατομμυρίων τοῦ δανείου. Αὐτὸ τὸ ποσόν, λοιπόν, θὰ διατεθῇ γιὰ νὰ συνεχιστῇ τὸ δεύτερο ἐνεργειακὸ τῆς πρόγραμμάς τῆς ΔΕΗ.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὸν ὑδροηλεκτρικὸ σταθμὸ τοῦ Μένδου (80.000 κιλοβάτ τὸ 1960 καὶ 120.000 τὸ 1961), τὸν ἀτμοηλεκτρικὸ

Ρεύμα ὑψηλῆς τάσεως διοχετεύεται καὶ στὶς πιδ ἀπόμερες περιοχές. Κολώνες καὶ καλώδια: Τὸ θέαμα τῆς ὑπαίθρου.

σταθμὸ Πτολεμαῖδος (70.000 κιλοβάτ τὸ 1960 καὶ ἄλλες 100.000 ἀργότερα), τὸ ὑδροηλεκτρικὸ τῆς Ἑδέσης (22.500 κιλοβάτ) καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἔργου τοῦ Ἀχελώου (180.000 κιλοβάτ). Τὴν ἐπέτυχε ἔως τώρα ἡ ΔΕΗ, τὸ βλέπουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες: 650 χωριά ὡς τώρα, πού ἦσαν βουτηγμένα στὸ σκοτάδι, γνώρισαν τὴ χαρὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἡ ἐπαρχία, πού ἐπλήρυνε 3—12 δραχμὲς τὸ κιλοβάτ, εἶδε τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐνιαίου τιμολογίου.

Πρόγραμμα τῆς ΔΕΗ εἶναι νὰ ηλεκτροφωτισθῇ καὶ ηλεκτροκινήσῃ ὅλη τὴ χώρα, ὡς τὸ πιδ ἀπόμακρο χωριουδάκι. Οἱ μέταλλοι πύργοι, πού ἀγκαλιάζουν σιγά-σιγά ὅλη τὴν ὑπαίθρου, εἶναι οἱ στυλοὶ ὅπου στηρίζεται ὁ ἐκπολιτισμὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἔργο σταθερὸ, σίγουρο, αἰώνιο. Σ' αὐτοὺς τοὺς στέρους στυλοὺς στηρίζεται καὶ τὸ δάνειο τῶν 300 ἐκατομμυρίων.

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΕΡΔΗ

Καὶ οἱ ἐγγυήσεις, πού παρέχονται, εἶναι οἱ πιδ ἀσφαλεῖς, πού ἔδωσε ὁποιοδήποτε δάνειο, ὅχι μόνο στὴ χώρα μας, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι. Διότι: 1ον) Οἱ ὁμολογίες δίδουν τόκο 8% ἐντελὸς ἀφορολόγητο, εἶναι δὲ ἀνώνυμες. Δηλαδή μεταβιβάσονται ἀτελῶς καὶ χωρὶς φορολογικὴ ἐπιβάρυνση.

2ον) Τὸ εἰσόδημα 8% εἶναι ἐξασφαλισμένο γιὰ μιὰ 15ετία (μέχρι πλήρους ἐξοφλήσεως, δηλαδή, τὸν ὁμολογίων) καὶ δὲν ὑπάρχει περίπτωση μείωσιν.

3ον) Ὅταν θὰ εἰσπράξετε τὸ ἀντίτιμο τῶν ὁμολογίων σας, μπορεῖτε νὰ ζητήσετε νὰ σὰς πληρωθῇ εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ δολλάρου (ὅσο θὰ ἔχῃ τὸ δολλάριο τότε) εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύματος. Διότι, ἂν ἔχῃ ἀντιμεθῇ τὸ δολλάριο, αὐτομάτως θὰ ἀντιμεθῇ ἀναλόγως καὶ τὸ ρεῦμα, ὅρα καὶ ἡ τιμὴ τῆς ὁμολογίας.

4ον) Οἱ ὁμολογίες τῆς ΔΕΗ θὰ διαπραγματεύονται στὸ χρηματιστήριον, ὃ δὲ ἀντίμετρί των, λόγω τῶν σταθερῶν ἐγγυήσεων, εἶναι βεβαία. Τὸ ἀντιπέρασμα, λοιπόν, εἶναι ὅτι κάθε φρόνιμος ἀνθρώπος δὲν ἔχει νὰ σκεφτῇ πολὺ. Θὰ σπεύσῃ ν' ἀγοράσῃ ὁμολογίες τῆς ΔΕΗ. Θὰ τοποθετήσῃ ἀσφαλῶς τὰ χρήματά του, θὰ ἀφελῇ τὸν ἐαυτὸ του καὶ θὰ συντελέσῃ συγχρόνως στὴν ἐπιτυχία τοῦ μεγαλύτερου ἔργου, πού ἔγινε ἔως τώρα στὴν

ΟΙ ΔΥΟ ΓΡΑΤΖΟΥΝΙΕΣ

Παράξενο διήγημα

Ὅταν ὁ Τσάρλ Πέρκινς παντρεύτηκε τὴ Τζάνετ, φαίνονταν ταιριασμένο ζευγάρι. Μὰ, στὰ 20 χρόνια πού εἶχαν περάσει ἀπὸ τότε, εἶχαν ἀλλάξει τὰ πράγματα. Ἐκεῖνος ἦταν τώρα 45 χρονών, γερός ἄντρας, στὴν ἀκμὴ του, ἐνῶ ἐκείνη, πέντε χρόνια μεγαλύτερη του, εἶχε γεράσει πιά — ὅσο κι' ἂν προσπάθησε ν' ἀντιδράσῃ στὴ φθορὰ τοῦ χρόνου.

Ὁ Τσάρλ ἦταν ἀνώτερος τραπέζι-τικός ὑπάλληλος καὶ περιέμενε νὰ γίνῃ σὲ λίγο διευθυντὴς ὑποκαταστήματος.

Κάθε φορὰ πού κῦτταζε τὴ γυναῖκα του, τὰ ξεθαριάζετο μαλλιά της, τὸ κιτρινωπὸν δερμα της, τὴ μαρμαρῆν ἐκφράσιν της, τὰ βάζε με τὸν ἐαυτὸ του πού τὴν εἶχε παντρευτῇ. Θὰ περνοῦσε λοιπὸν ὅλη τὴ ζωὴ του δίπλα σ' αὐτὸ τὸ ἀνθρώπο καὶ κακόκεφο πλάσμα; Δὲ μπορούσε νὰ τὸ χωνέψῃ... Καί, σιγά-σιγά, ἀρχίσε νὰ γεννιέται στὸ νοῦ του ἡ σκέψις τῆς δολοφονίας — γιὰτὶ καταλάβαινε πὼς δὲ θὰ τοῦδινε διαζύγιο ἡ Τζάνετ, οὔτε καὶ θὰ τοῦ συγχωροῦσε ποτὲ ἕνα τέτοιο σκάνδαλο ὁ αὐστηρὸς διευθυντὴς του.

Κατὰ τρωσε, λοιπόν, διάφορα σχέδια, μὰ εὗρισκε σ' ὅλα ἕνα ἀδύνατο σημεῖο ἕνα κίνδυνο. Ἐκεῖνο πού ἐπιζητούσε αὐτός, ἦταν τὸ «τέλειο ἐγκλημα».

Τέλος, μιὰ μέρα, τοῦ ἔδωσε τὴ λύσιν ἕνας γνωστός του, πελάτης τῆς Τράπεζας. Τοῦ μίλησε γιὰ κάποιο ἀπόμωρο καὶ ἥσυχο παραθαλάσσιο χωριουδάκι, ὅπου εἶχε περάσει τὸ καλοκαίρι με τὴ γυναῖκα του, καὶ τοῦ σύστησε νὰ πάῃ κι' αὐτός, ὅταν θάπαιρνε ἀδεια.

— Ἐκεῖ θὰ εἰσάστε μακριὰ ἀπ' τὸν κόσμο, τοῦ εἶπε. Ὅχγετε μιὰ θαυμάσια ἀμμουδιά, ὅλη δική σας, γιὰ ὅρες ὁλόκληρες...

Δὲ φανταζόταν ποτὲ, ὅτι τὰ λόγια του αὐτὰ ἦσαν ἕνας σπῆρος πού θὰ βλάπτανε μέσα στὸ μυαλὸ τοῦ Πέρκινς...

Ἐταί, τὸν Αὐγουστο, ὁ Τσάρλ πήρε τὴ γυναῖκα του καὶ πήγαν με τ' αὐτοκίνητό τους στὸ παραθαλάσσιο χωριουδάκι. Τὸ βρῆκε ἀκριβὸς ὅπως τὸ περιέμενε. Ἦταν οἱ δύο τους οἱ μόνοι ξένοι.

Ὁ Τσάρλ φάνηκε ἐνθουσιασμένος. Γελούσε με τὸ παραμικρὸ, εἶχε πάψει νὰ γκρινιάζῃ με τὴ γυναῖκα του, τὴν περιποιοῦσαν καὶ τὴ φιλοῦσε. Κι' ἐκεῖνη ἡ καὶ μὲν ἀρχίσε νὰ ἐλπίζῃ πὼς θὰ ἐπιδόχονταν τὰ πράγματα...

Πέρασαν ἔτσι τὶς πρώτες μέρες, με περιπόνητο, ὑπάνει καὶ ἀνάπαυσιν. Κοιμώμενοι, ὁ Τσάρλ καὶ ἡ Τζάνετ, καὶ τὰ νερά ἦσαν βαθεῖα κι' ὁλοκάθαρα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

Ἔτησία	Δρχ. 340. —
Ἐξαμηνια	» 170. —
Τριμηνια	» 85. —

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

Ἔτησία	Λίρες 7. —
»	Δολλάρια 20. —
»	Φρ. Γαλ. 8.000
»	Φρ. Βελγ. 1.000

Ἐμβάσματα Ἐσωτερικὰ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ Ἐξωτερικὸν διὰ τραπεζικῆς τοιαύτης πρὸς τὸν περιοδικὸν «ΘΗ ΣΑΥΡΟΣ» Δραγατσαλίου 4 (Πλατεία Κλαυθμιάδος), ΑΘΗΝΑΙ.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ὁποιοδήποτε θέματος τοῦ παρόντος τευχὸς ἀνεῖ τῆς ἐγγράφου ἀδείας τῆς διευθύνσεως τοῦ «Θησαυροῦ».

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀριθμῷ 6 καὶ 7 τοῦ Α. Ν. 1092) 1938. Ἰδιοκτησίαι: Ε.Ε.Ε. «ΑΛΚΥΩΝ» — Ἰωάνν. Γ. Παπαγεωργίου καὶ Σία, Δραγατσαλίου 4. Διευθυντὴς - Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Βρυσησίων 3. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Σπύρος Μπέλλας, ὁδὸς Βουλγαρῆ 11, Ἀθήναι.

Τὸ μέρος πού παίρνανε τὸ μπάνιο τους, ἦταν προφυλαγμένο ἀπὸ κάθε ἀδιάκριτη ματιά.

Τὸ ἔβδομο πρωί, πέσανε πάλι στὴ θάλασσα κι' ἀνοίχτηκαν ὡς 400 μέτρα. Ὅταν ἔκρινε πὼς εἶχε φτάσει πιά ἡ κατάλληλη στιγμή ὁ Τσάρλ ἀσπάζετο ἑαφνικὰ τὴ γυναῖκα του ἀπ' τὸ σῶμα καὶ τὴ βούλιαζε στὸ νερό!

Ἡ Τζάνετ πάλαι ἀγρία, μ' ἀπελπίσια. Ἡ εὐτυχισμένη ἐκφράσιν της εἶχε δώσει τὴ θέσιν τῆς σ' ἕνα τρελλὸ τρομό. Τοῦ ἔφυγε μιὰ στιγμή καὶ βγῆκε στὴν ἐπιφάνεια. Πρὶν ὅμως προλάβῃ νὰ φωνάξῃ, ὁ Πέρκινς τὴν ἐσπρωξε πάλι κάτω ἀπ' τὸ νερό...

Ὅταν βεβαιώθηκε πιά πὼς εἶχαν τελειώσει ὅλα, κολύπησε πρὸς τὴν στεοῖα, κρατώντας τὸ ἄψυχο σῶμα της κάτω ἀπ' τὴς μασχάλες. Ἦταν ἀπόλυτα βεβαίως πὼς δὲν εἶχε δὴ κανεὶς τὴ σκηνὴ τῆς δολοφονίας...

Βγῆκε στὴν ἀμμουδιά, ἔσπλυνε τὴ Τζάνετ μπροστὶν αὐτοῦ, ἄρχισε δὲθεν τὴς προσπάθειες γιὰ νὰ τὴν ἀναστήσῃ. Τὴ στιγμή ἐκείνη, εἶδε ἀπὸ μακριὰ ἕνα ἀκτοφύλακα, πού γύριζε ἀπ' τὴν περιτολία του. Τοῦ φώναξε, κἀνοντας ζωηρὰ χειρωνακτικὰ, κι' ἐκεῖνος ἔτρεξε ἀμέσως κοντὰ καὶ τὸν ρώτησε τί εἶχε συμβῇ.

— Κολυμπούσαμε στ' ἀνοιχτὰ ἐξήγησε ὁ Τσάρλ. Ἐγὼ πῆγαινα μπροστὰ. Κάποια στιγμή, πού κῦτταζε γιὰ τὴ γυναῖκα μου, εἶχε χαθῇ! Γύρισα πίσω καὶ βούτηξα, ἀλλ' ἀργήσα νὰ τὴ βρῶ. Εἶναι πολὺ βαθεῖα τὰ νερά...

— Τσομερὸ! εἶπε ὁ ἀκτοφύλακας. Ἀφήστε, κύριε, νὰ τὴς κάνω τεχνητὴ ἀναπνοή, ἐγὼ πού ξέρω. Ἐσεῖς τρέφετε νὰ εἰδοποιήσετε τὴν ἀστυνομία... Μὰ τί ἔχετε ἐκεῖ στὸ πλευρὸ σας; Τρέχει αἷμα.

Ὁ Τσάρλ κῦτταζε κι' εἶδε μιὰ βαθεῖα γρατσουνία.

— Κάπου θὰ χτύπησα, καθὼς βουτούσα, εἶπε.

Μὰ, παρ' ὅλες τὶς προσπάθειές του, ὁ ἀκτοφύλακας δὲ μπόρεσε νὰ ἐξαφέρει στὴ ζωὴ τὴ Τζάνετ. Στὴν ἀνάκρισιν, ὁ Τσάρλ διηγήθηκε τὴν ἱστορία του μετὰ βαθεῖα συγκίνηση. Ὁ ἀστυνόμος τὸν πίστεψε ἀδίστακτα.

Τὸ ἴδιο βράδυ, ὁ ἀκτοφύλακας ἔλεγε στὸν ἀστυνόμο:

— Κάτι με παραξενεύει... Πὼς ἔγινε αὐτὴ ἡ γρατσουνία στὸ πλευρὸ του; Δὲν ὑπάρχουν βράχια στὸ μέρος ἐκεῖνο...

— Δηλαδή τί φαντάζεσαι; τὸν ρώτησε ὁ ἀστυνόμος.

— Ἰσως νὰ τὸν γρατζοῦνισε ἡ γυναῖκα του, καθὼς πάλευε γιὰ νὰ τὴν πνίξῃ...

— Ὡ, καί μὲν, τί ζωηρὴ φαντασία πού ἔχεις! εἶπε γελώντας ὁ ἀστυνόμος. Μὴν πηγαίνει τόσο συχνὰ στὸν κινηματογράφον!...

Ἐταί, κανονίστηκαν ὅλα ὅπως τὰ ἤθελε ὁ Τσάρλ. Μάλιστα, ἡ συμπνοὴ τὸν προϊστάμενόν του γιὰ τὸ «δυστύχημα» του ἔγινε αἰτία νὰ τοῦ δώσουν πρὸς γρήγορα τὴ θέσιν τοῦ διευθυντοῦ ὑποκαταστήματος πού ἐνδιοικεῖτο.

Δυὸ χρόνια ἀργότερα, ξαναπαντρεύτηκε με μιὰ νεὰ κι' ὁμορφὴ γυναῖκα, πολὺ μικρότερή του. Δὲν ἀπέκτησε παιδιὰ, οὔτε καὶ μ' αὐτήν.

Γι' αὐτὸ ἴσως, ἡ δεύτερη κυρία Πέρκινς ἐστρεψε ὅλη τὴν ἀγάπη της στὶς γάτες. Εἶχε μαζεφῇ πέντε ἢ ἑξὶ στὸ σπίτι της. Μιὰ μέρα, λοιπόν, ἀρρώστησε μιὰ ἀπ' αὐτές, καὶ παρ' ὅλες τὶς προσπάθειές της, ἡ κατάσταση τῆς χειροτέρευσε. Ἦταν πιά καταδικασμένη. Γιὰ νὰ βάλῃ τέλος στὰ βασάνά της, ὁ Τσάρλ πρότεινε νὰ τὴν πνίξῃ. Ἡ γυναῖκα του συμφώνησε.

Γέμισε νερὸ τὴ μπανιέρα. Ὅποτε ἡ γυναῖκα του ἔβρεξε ἕνα σακκοῦλι, κι' αὐτὸς ἔκωσε μέσα τὴ γάτα. Τὸ ζῶον προσπάθησε ν' ἀντιστάθῃ καὶ τὸν γρατζοῦνισε στὸ μπράτσο.

Δὲν ἔδωσε σημασίαν στὴν ἀρχή. Ἀλλὰ ἡ γρατσουνία μοῦνηθηκε. Καί, μετὰ πέντε μέρες, ὁ Τσάρλ πέθανε ἀπὸ δηλητηρίασιν τοῦ αἵματος.

Ἦταν ἀπλὴ σύμπτωση; Ἡ... μετενσάρκωσις; Μήπως δηλαδή ἡ δυστυχὴ Τζάνετ μετενσάρκωθηκε σὲ γάτα, γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ φόνιστά της; Ποιὸς μπορεῖ νὰ τ' ἀποκρίσῃ; Ὑπάρχουν τόσα παράξενα καὶ ἀγνωστα μυστήρια στὸν κόσμον!...

Ἄνοιξι — Ἥλιος

Ἄνοιξι, ἡ πιδ καλὴ ἐποχὴ γιὰ τὸ ὑπαίθρο. Ὅλα εἶναι ἀνθισμένα καὶ τὸ πράσινο στὶς διάφορες ἀποχρώσεις ξεκουράζει τὸ μάτι καὶ σοῦ γεμίζει τὴ ψυχὴ με αἰσιοδοξία. Ὅποτε ἀπὸ τὴν κλεισούρα τοῦ χειμῶνα, ὅλος ὁ κόσμος τρέχει πρὸς τὴν ἐξοχὴ γιὰ νὰ χορτάσῃ καθαρὸ ἀέρα καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν ἥλιο. Ὁ ἥλιος εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ πού ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι καθαρή, ὁ ἥλιος ἐπιδρά παρα πολὺ στὸ δερμα. Ὁ ἥλιος, πού εἶναι τόσο πολὺ ὠφέλιμος, σὲ μερικὰ ἀτομα εἶναι βλαβερὸς καὶ προκαλεῖ διάφορες δερματοπάθειες. Τὸν περσάμενο αἰῶνα οἱ γυναῖκες, πού ἐνδιαφερόνταν γιὰ τὴν καλλονὴν τους καὶ φοβοῦνταν τὴν κακὴ ἐπιδράσιν τοῦ ἡλίου στὸ δερμα τους ἔβγαζαν μετὰ τὸ πρόσωπο σκεπασμένο καὶ ἦτο ἀδύνατο νὰ τὸ δὴ κανεῖς.

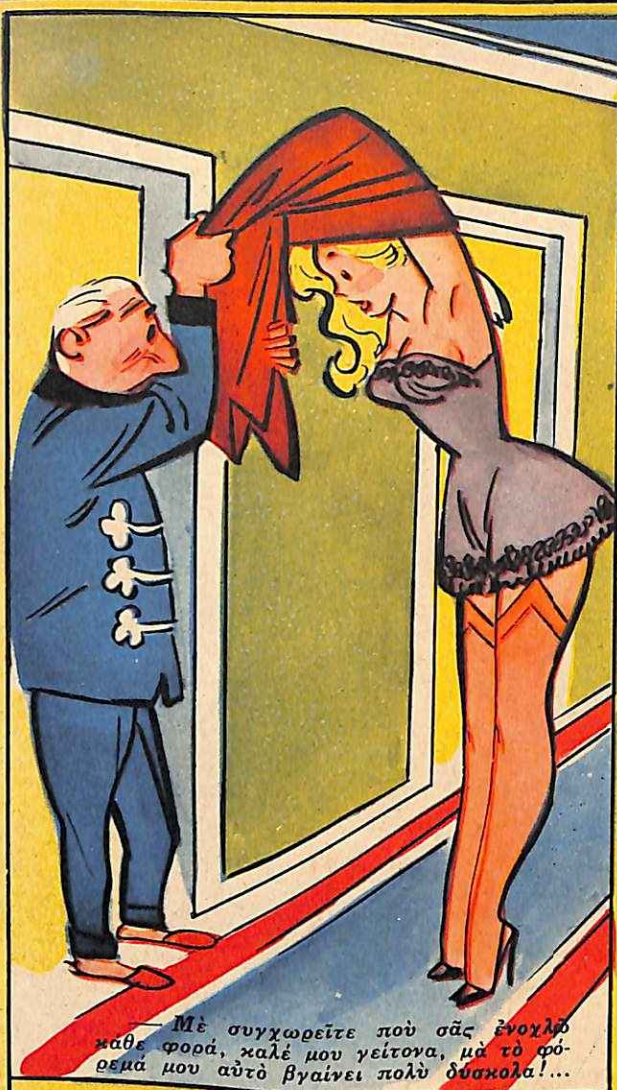
Ἀπὸ τὰ παλὰ χρόνια ὡς σήμερα πολλὲς γυναῖκες ὅταν πρόκειται νὰ βγοῦν στὸ ὑπαίθρο τοῦ αἰῶνα τὸν πρόσωπό τους με ἐσάρπες καὶ φοροῦν καπέλλα με πλατὺ γύρο. Κρέμες καὶ λιπαρὰ οὐσιές φοροῦσαν πολλὰς γιὰ νὰ ἀποφεύγουν τὴν ἐπιδράσιν, πού προκαλοῦσε ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀέρας στὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια. Ἡ σημερινὴ ἐπιστημονικὴ παρασκευὴ τῶν καλλυντικῶν μεταχειρίζεται κρέμες καὶ λάδια, πού περιέχουν οὐσιές, πού προφυλάττουν τὸ δερμα ἀπὸ τὴς ἐπιβλαβεῖς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Τὶς οὐσιές αὐτές τις ὀνομάζουν φίλτρα.

Πολὺ εὐπαθεῖς στὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου εἶναι οἱ ξανθοί, πού ἔχουν πολὺ λεπτὸ δερμα καὶ πολὺ ἐρυθρὰ. Οἱ μελανοὶ καὶ οἱ νέγροι ἀνέχονται πολὺ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ δὲν παθαίνουν εὐκόλα βλάβες ἀπὸ τὴν ἐπιδράσιν τους. Αὐτὸ τὸ χρεωστοῦν στὴ μελανίνη, μιὰ οὐσία, πού βρίσκεται στὴν βάσιν τῆς ἐπιδερμίδος καὶ πού τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Ὅσο ἐκτίθεται κανεῖς στὸν ἥλιο, τόσο αὐθάνει ἡ μελανίνη στὸ δερμα, γι' αὐτὸ καὶ αὐτοί, πού κάνουν πολλὰ ἡλιοθεραπεία, ἀποκοῦν χρώμα σκολατῖ.

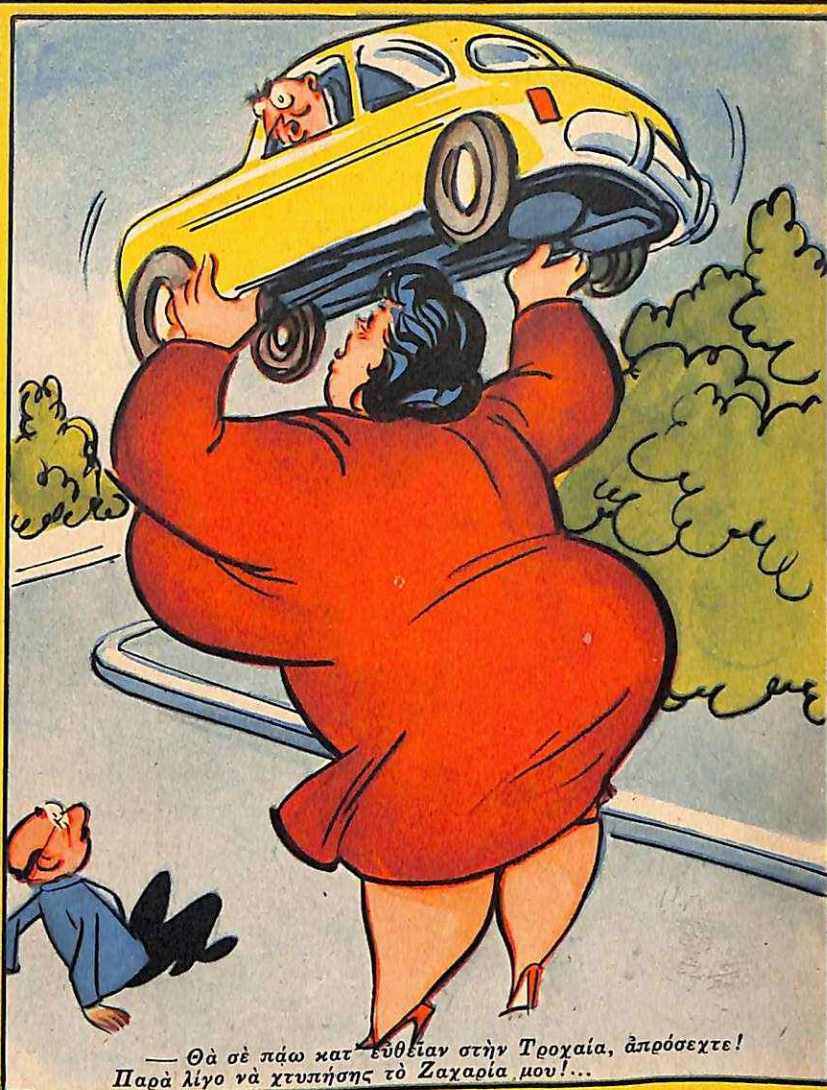
Πιδ συχνὰ παθαίνουν ἀπὸ τὸν ἥλιο ὅσοι εἶναι κλεισμένοι καὶ ἐκτίθενται λίγο στὸν ἥλιο.

Συνηθισμένες ἐκδηλώσεις εἶναι τὸ ἥλακὸ ἐρυθρὰ, πού παρουσιάζεται μετὰ τὴν ἐκθεσιν στὸν ἥλιο. Ὅσο πιδ πολὺ ἐπιδρά ὁ ἥλιος, τόσο πιδ δυνατὸ γίνεται. Ἀρχίζει ἀπὸ ἀνοιχτὸ κόκκινον, ὕστερα γίνεται πιδ σκοτεινὸ με μικροσκοπικὲς αἰμορραγίες στὸ δερμα καὶ μετὰ πολλὰ φαγοῦρα. Συχνὰ παρουσιάζονται καὶ φυσαλίδες ἢ καὶ πομφόλυγες πάνω στὴν κοκκινίλα καὶ μπορεῖ νὰ ποσητῇ τὸ δερμα. Σ' ἐνοθεύεται σὲ μερικοὺς ἀπὸ πονοκέφαλο, ζάλη καὶ σπῆνια με πυρετό.

Ἄλλη δερματοπάθεια ἀπὸ τὸν ἥλιο εἶναι ὁ ἐφρηλίδες ἢ πιτσιλές, πού παρουσιάζονται ἀπὸ ἀκάλυπτα μέρη σὲ ἀτομα ξανθὰ ἢ κοκκινωμένα με πολὺ ἀσπρο δερμα, στὴν παιδικὴ κυρίως ἡλικία καὶ στὴν ἐφηβεία. Οἱ ἐφρηλίδες παρουσιάζονται τὴν ἀνοιξί, παραμένουν ὅλο τὸ θέρος, χάνονται ἢ ἐξοφανίζονται τὸν χειμῶνα καὶ ξαναφαίνονται πάλι τὸ καλοκαίρι.

Με συγχωρείτε πού σ'αξ ένοχλώ
κάθε φορά, καλέ μου γείτονα, μα το φό-
ρεμά μου αυτό βγαίνει πολύ δύσκολα!...

— Θα σέ πάω κατ'εύθειαν στην Τροχαία, απρόσεχτε!
Παρά λίγο νά χτυπήσης τὸ Ζαχαρία μου!...

ΒΛΑΚΑΣ ΜΕ ΠΑΤΕΝΤΑ
— Τώρα πού είμαστε δλομόναχοι, Γιαννάκη,
πές μου: τί θέλεις;
— Άλλο ένα σοκολατάκι!...

— Άς κάνουμε λίγη ύπομονή!...